

קידוחי נפט וגז ביים: השוואה בין הדירקטיבה האירופית החדשה לדין הישראלי

הדירקטיבה האירופית החדשה לקידוחי גז ונפט (נכנסה לתוקף ביולי 2013)

www.sab-res.com



נובמבר 2013

כתיבה: עו"ד תומר מירז עריכה: דליה טל יעוץ משפטי: עו"ד חיה ארז
תרגום מאושר ועריכה על ידי חבר המתרגמים הבינלאומי

עמותת צלול, הדורשת מזה חודשים רבים להסדיר את קידוחי גז ונפט, מגישה לציבור ולמקבלי ההחלטות, את עיקרי הדירקטיבה האירופית לקידוחי גז ונפט, מתוך תקווה שהממשלה תחליט לקדם חקיקה המאמצת את עקרונותיה, שכן רק כך ניתן יהיה למנוע את אסון הקידוח העומד בפתח.

מהי הדירקטיבה?

הדירקטיבה האירופית לקידוחי גז ונפט, Directive 2013/30/EU¹, שנכנסה לתוקף בתחילת יולי 2013², יצרה סטנדרטים אירופאים אחידים ומחייבים לחקיקה בכל תחום קידוחי הגז והנפט בים, מהחיפוש, דרך ההפקה ועד לשלב נטישת הבאר. מטרתה לצמצם עד למינימום אפשרי את מספר אסונות הקידוח ואת עצמתם, כדוגמת אלה שאירעו בשנים האחרונות, ובראשם אסון מפרץ מקסיקו, באפריל 2010, שטלטל את עולם קידוחי הגז והנפט בים.

עבודת הכנת הדירקטיבה

קדמה לדירקטיבה עבודת הכנה אינטנסיבית של מומחי רגולציה ובטיחות בקידוחי ים מרחבי אירופה ומהעולם, שארכה למעלה משלוש שנים. בכדי ליצור מענה מקצועי מתקדם לאתגרי הבטיחות ולסכנות שבפעילות המתקנים הימיים⁴, מיד לאחר אסון מפרץ מקסיקו כינסה הנציבות האירופית ועדת מומחים שחקרה את האירוע ובדקה האם תאונה דומה עלולה להתרחש במים הטריטוריאליים של מי מחברות האיחוד האירופי, שלהן כ-1,000 מתקנים ימיים, מהם כ-60% בים הצפוני. לאחריה הוקמו קבוצות עבודה על פי תחומי מומחיות שונים, על מנת לשתף ידע ולהגיע לתוצאות הטובות ביותר המקובלות על כולם.

על טיוטת הצעת האיחוד התקיימו ויכוחים ודיונים ארוכים, בעיקר לגבי השאלה האם ליצור תקנות מחייבות או דירקטיבה המחייבת חקיקה פנימית בכל אחת מחברות האיחוד. לבסוף הוחלט על יצירת דירקטיבה. להערכת מומחים, הדירקטיבה המאושרת היא כלי משוכלל העולה ברמתו על דברי חקיקה אחרים, ביניהם החקיקה האמריקאית וכן חוקים שגובשו במדינות אירופה השונות.

עיקרי הדירקטיבה

- מחייבת את חברות הקידוח לוודא רמת בטיחות גבוהה, רמת מוכנות גבוהה לטיפול בתקלות, יכולת תגובה מהירה ויכולת לשיקום הנזקים הסביבתיים.
- קובעת חובת מוכנות לאומית כוללת (של כל מדינה באיחוד האירופי) לתרחיש הגרוע ביותר, לפני כל אישור פעילות קידוחים.
- קובעת כי רישיונות חיפוש יינתנו רק לאחר שהוכחה רמת בטיחות גבוהה.
- דורשת כי תוקם רשות מקצועית אחת ברת סמכא אשר תרכז את כל נושאי הבטיחות וסביבה תחת קורת גג אחת מול המפעיל. רשות זו תהיה אובייקטיבית ועצמאית ומופרדת מהגוף הרגולטורי האחראי על פיתוח כלכלי, הענקת רישיונות וניהול תמלוגים.
- מחייבת הטלת אחריות למימון שיקום הנזקים הסביבתיים מתאונות קידוח על בעלי הרישיונות והמפעילים.
- מחייבת להחיל את עקרונותיה על חברות הקודחות בתחום המים הכלכליים של מדינות האיחוד וגם על חברות אירופיות הקודחות במקומות אחרים בעולם.

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:178:0066:0106:EN:PDF>

² Directive 2013/30/EU of the European Parliament and of the Council of 12 June 2013 on safety of offshore oil and gas operations and amending Directive 2004/35/EC

³ http://ec.europa.eu/energy/oil/offshore/standards_en.htm

⁴ מתוך <http://www.decc.gov.uk/assets/decc/11/meeting-energy-demand/oil-gas/3875-offshore-oil-gas-uk-ind-rev.pdf>, עמ' 94

- קובעת עקרונות של שקיפות ושל שיתוף במידע ובניסיון מצטבר. מחייבת שיתוף פעולה במניעת תקלות ותוכניות תגובה לאירועי חירום. בנוסף, דורשת תכנון ימי אינטגרטיבי, שמטרתו לאפשר עמידה ביעדיו הסביבתיים של האיחוד האירופי ל-2020.
- מחייבת ליישם את עקרונותיה במדינות האיחוד האירופי בתוך שנתיים ממועד כניסתה לתוקף. חופש הפעולה של המדינות מצומצם, כיוון שהיא לא רק קובעת עקרונות כלליים אלא כוללת הוראות מפורטות ביותר.

עקרונות הדירקטיבה

מניעת סיכונים תוך שמירה על בטיחות וסביבה

- מחייבת את החברות הקודחות להשתמש באמצעי הבטיחות הטובים ביותר בהתאם לעיקרון הזהירות המונעת, לרבות הכנת דו"חות הערכת סיכונים לכל פעילות, ניהול מדיניות אפקטיבית למניעת אירועים חמורים והפעלת מערכות ניהוליות לבטיחות וסביבה.
- מחייבת את מפעילים לעשות את כל הדרוש כדי להפחית את הסיכון על בסיס עקרון As Low As Reasonably Practicable, עד לנקודה בה העלות לתוספת אמצעים הופכת ללא סבירה יחסית לתועלת.
- מחייבת את כל המפעילים לממש את הסטנדרטים והקריטריונים המחמירים ביותר הקיימים ולעדכןם לאורך זמן.
- קובעת שכל מדינה באיחוד תדרוש מהחברות הקודחות לפעול על-פי עקרון Best Practices, לשתף פעולה עם הרשות המוסמכת ולפעול באופן פרו-אקטיבי להבטחת רמת בטיחות גבוהה ביותר, כולל עצירת פעילויות קידוח ימיות במקרה הצורך גם ללא התערבות של הרשויות.

מוכנות לאירועי חירום ברמה הלאומית וברמה המפעלית

- תובעת מהמדינות האיחוד, לחייב את המפעילים להכין תכניות חירום מפעליות לטיפול באירועי כשל, להגישן לאישור הרשויות ולוודא מוכנות אליהן, כאשר על התכנית להתחשב בסיכונים שזוהו בדו"ח הערכת סיכונים מעודכן.
- קובעת כי מדינות האיחוד יפקחו ויוודאו כי הבעלים והמפעיל מתחזקים את הציוד ואת היכולות הרלבנטיות כך שיהיו זמינים להפעלה בכל מצב, וכי תכנית תגובות חירום זו תעודכן בכל שינוי מצב מהותי.
- כל מדינה באיחוד מחויבת להכין תכנית תגובת הכוללת את כל המתקנים בשטחה וכן ליצור שיתוף פעולה אזורי למוכנות לתגובה מתואמת. על המדינות לוודא כי רמת המוכנות המפעלית נבדקת ומבוקרת בצורה שוטפת וכי בעל הרישיון והמפעיל עושים את כל הנדרש כדי למנוע את הסלמת אירוע, באם התרחש.

הפרדת רשויות מקצועיות

- הדירקטיבה קובעת חובה למנוע ניגוד אינטרסים בין הגוף המאשר את הקידוח לבין הגוף המפקח והמבקר באמצעות הפרדה ארגונית וניהולית בין הגופים. דרישה נוספת היא להפריד בין הרשויות הכלכליות העוסקות בתקציבים לבין הרשויות העוסקות בתמלוגים לבין רשויות העוסקות בפקוח ואכיפת הבטיחות וההגנה על הסביבה.
- קובעת כי על כל חברה באיחוד לוודא שלרשויות הייעודיות תהיה סמכות חוקית והמשאבים מספקים לצורך פעילות פיקוח ואכיפה, כולל אפשרות לעצור פעילות בעקבות כשל בטיחותי או הגנה סביבתית.
- מאפשרת למדינות שבהן פחות משה מתקנים, לקבל פטור מהקמת רשויות נפרדות ולהסתפק בחלופות שיבטיחו הפרדה פונקציונלית ועצמאות של הגורם האחראי על הבטיחות והסביבה.

אחריות ואיתנות כלכלית

- קובעת כי יש להטיל על הבעלים ועל המפעילים אחריות חוקית מלאה מהשלב הראשון של הקידוח.
- קובעת כי על הרשויות לבדוק ולהבטיח שלבעל הרישיון יכולת כלכלית לעמוד בכל תרחיש ולכסות נזקים הנובעים מתאונה רצינית, כולל מימון שיקום של נזקים סביבתיים.

- קובעת כי מחזיקי היתרים לחיפוש גז ונפט בים יחשבו כ"מפעילים" ולא יוכלו להעביר את אחריותם לצד שלישי.

פיקוח ובקרה אובייקטיביים

- על הקידוחים הימיים להיות נתונים באופן מתמשך לפיקוח ובקרה של רגולטורים מומחים.
- לאור המורכבות הרבה, תכנון בקרת הסיכונים ובדיקות הבטיחות והסביבה חייבים לעבור בנוסף גם בקרה אובייקטיבית של צד ג' לאורך כל התהליך.
- הדירקטיבה מגדירה את התנאים הנדרשים על מנת שהרשות תוכל לבקר ולבחון את פעולות הפיתוח המבוצעות ולפקח עליהן, כולל סמכות לקבל החלטות על הפסקת פעילות ואישור דוחות המנתחים את גורמי הסיכון המרכזיים.

שיתוף הציבור והשקיפות הציבורית

- מחייבת שהחוק יבטיח שקיפות מידע לציבור, ומתן במה להשתתפות יעילה ובזמן של הציבור בקבלת ההחלטות לגבי פעילויות העלולות להיות בעלות אפקט משמעותי על הסביבה.
- שיתוף הציבור צריך להתקיים החל מהשלבים המוקדמים של תכנון פעילויות החיפוש והקידוח.
- לאחר קבלת ההחלטות מחייבת פרסום דו"חות לגבי תהליך שיתוף הציבור שבוצע.
- קובעת שעובדי מתקני הקידוח ייקחו חלק בקביעת כללי הבטיחות במתקן.

השוואת הדירקטיבה האירופית לדין הישראלי

נושא	הדין הישראלי	הדירקטיבה האירופית 2013/30/EU	הערות
<p align="center">החקיקה החלה על הקידוחים</p>	<p>חוק הנפט (1952) הממשלה מסרבת לעדכן את החוק בהוראות הנוגעות להיבטים סביבתיים ובטיחותיים.</p> <p>חוק התכנון והבניה (1965) רק במים הריבוניים.</p> <p>תקנות הנפט מאפשרות לשר האנרגיה לסטות מחוק התכנון ובניה.</p>	<p>הנחייה לחוקק חקיקה ספציפית כולל במים הכלכליים, וכולל חברות הפועלת במדינות אחרות (ס"ק 36-38).</p>	<p>לדעת המשרד להגנת הסביבה, חוק התכנון והבניה והדין הסביבתי אינם חלים מחוץ למים הריבוניים. לפי חווי"ד המשנה ליועמ"ש, הדין הישראלי חל על פעילות המתבצעת באזורים הימיים.</p>
<p align="center">התנאים להענקת אישורים לחיפוש הפקה</p>	<ul style="list-style-type: none"> - לקבלת היתר מוקדם - ניסיון בסקר סיסמי בלבד. - איתנות כלכלית - מימון תוכנית העבודה, מחצית עלות קידוח אחד בשטח המותר וערבות קטנה. - לקבלת רישיון - ניסיון בביצוע קידוח ימי אחד. - איתנות כלכלית - 50% מעלות הקידוח. לפחות 5 מליון דולר נזיל. - ערבות בנקאית לנזקים - 10 מליון דולר. - ביטוח בהיקפים של בין 300-500 מיליון דולר* 	<ul style="list-style-type: none"> - יכולת עמידה בסיכונים טכניים וכלכליים; סעיף 4(2). - יכולת כלכלית להפעלת תגובות חירום ותיקון נזקים פוטנציאלים; סעיף 4(3). - יכולת פיננסית לכיסוי העלויות הנובעות מתאונות גדולות; ס"ק 10, סעיף 4(2). - מתן תשומת לב מיוחדת לסביבה הימית והחופית (אזורים מוגנים, שמורות ועוד); סעיף 4(6). 	<p>היכולת הכלכלית המוכחת הנדרשת לפי הדירקטיבה האירופית גדולה לעין שיעור מהשיעורים המינימליים הנדרשים כיום בישראל.</p> <p>* על פי ראש אגף הגנת הסביבה במשרד האנרגיה, מר אילן ניסים, בכנס בבנימינה ב-25/11/13. ככל הנראה מופיע כהנחיה פרטנית ברישיון הניתן לכל מבקש ולא מעוגן בתקנה או בפורמט כללי.</p>
<p align="center">עקרון הפרדת רשויות</p>	<p align="center">לא קיים.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - בין הרשות המעניקה היתרים, לבין הרשות האחראית על הבטיחות והסביבה, לבין הרשות העוסקות בתקציבים ובתמלוגים; (ס"ק 20), סעיף 28(2). - הנחיה לספק את המשאבים הכספיים הנדרשים לביצוע תפקידי כל רשות; ס"ק 14. - הרשות המוסמכת רשאית לנקוט בפעולת אכיפה, כולל הפסקת הקידוחים במקרי כשל בטיחותי; ס"ק 19. 	<p>פטור להקמת רשויות נפרדות למדינות שבשטחיהן עד ששה מתקנים; סעיף 8(3).</p>
<p align="center">הרשות המוסמכת</p>	<p align="center">מינהל אוצרות טבע.</p>	<p>הרשות המפקחת והמבקרת בדגש על בטיחות וסביבה (סעיף 8). תפקידיה: הערכת המידע המועבר, פיקוח על ציות המפעילים והבעלים, כולל חקירה, אכיפה, ייעוץ, ביצוע תוכניות שנתיות, הפקת דוחות ועוד.</p>	
<p align="center">כללים להגשת תכניות</p>	<ul style="list-style-type: none"> - לכל מיזם באופן פרטני. פעילות מחוץ למים הריבוניים לא נדרשת לתהליכי תכנון. - בסמכות משרד האנרגיה והמים לחייב כל מבקש או בעל רישיון לעבור תהליכי תכנון מלאים תוך הכנסת התניה זו בתנאי הרישיון עצמם. - עד היום לא נעשה שימוש בסמכות לעיל כדי להטמיע דרישות אחידות בתנאי הרישיונות. 	<p>פורמט ברור לכל פעילות: בדיקות סיסמיות, קידוחי ניסיון ופעילות לנטישת הבארות והשדות.</p> <p>כולל תרחישי סיכון ופתרונות לתרחישים בדו"ח ספציפי " דוח סכנות משמעותיות"; ס"ק 11.</p>	

נושא	הדין הישראלי	הדירקטיבה האירופית 2013/30/EU	הערות
<p>תקנים ורגולציה לפעילות</p>	<ul style="list-style-type: none"> - כל מיזם מקבל אישור פרטני לסטנדרטים להם הוא כפוף. - אין פעילות להבטחה פרו- אקטיבית של הרמה הגבוהה ביותר לבטיחות ושמירה על הסביבה. - אין הנחיה תכנונית לעדכון סטנדרטים באופן עיתי שוטף. 	<ul style="list-style-type: none"> - חובת המפעילים לפעול עפ"י סטנדרטים וקריטריוני התעשייה הטובים ביותר הקיימים Best Practices. כולל, במקרה הצורך עצירת פעילויות ימיות מבלי שהרשות המוסמכת תידרש להתערב. - חובה לעדכון עיתי שוטף ס"ק 30, ס"ק 40. 	<p>גם התחייבות המפעילים לעמוד בסטנדרטים של מפרץ מקסיקו אינה מספיקה שכן אין ערך לקיום סטנדרטים ללא רגולטור מקצועי שיודע לבקר ולפקח על ביצועם. כמו כן, הסטנדרטים האירופים מחמירים יותר.</p>
<p>מניעת תרחישי סיכון</p>	<ul style="list-style-type: none"> - בדיקת סיכונים בהתאם להנחיות פרטניות לכל מיזם. - אין הנחיה לפעול על-פי עקרון הזהירות המונעת. 	<ul style="list-style-type: none"> - מפעיל חייב להכין דוח על סכנות משמעותיות למתקן הפקה (סעיף 12), ולמתקן שלא להפקה (סעיף 13). כולל בחינת תרחיש הסיכון הגרוע ביותר האפשרי בכל נקודה בתהליך (סעיף 12, ס"ק 26, 27). - על בסיס עקרון הזהירות המונעת, והכנת מדיניות תאגידית למניעה, כולל מערכת ניהול בטיחות סביבה בהתאם לסעיף 19(3) ונספחים IV-I. - מפעיל נדרש לנהל סיכונים סעיף 3(4) ולעשות כל הדרוש להפחתת סיכון על בסיס עקרון ALARP, על מנת להבטיח שכל האמצעים המתאימים ננקטים; ס"ק 14, סעיף 13(1). - חובה לפעול לפי מדיניות המניעה המוגדרת בסעיף 19 ומערכת ניהול בטיחות וסביבה. סעיף 19(3). - כולל השעיית הפעילות הרלוונטית עד שהסכנה או הסיכון נמצאים בשליטה. [סעיף 19(9)] 	<p>הנחיה לעשות כל הנדרש עד לנקודה בה העלות לתוספת אמצעים כנגד הסיכון תהיה לא פרופורציונית באופן משמעותי.</p>
<p>המוכנות לסכנה ויכולת הטיפול כחלק מאישור הפעילות</p>	<p>לא קיימת חובה בד"ן. מועבר במסגרת הנחיה פרטנית מהמשרד להגני"ס. ההחלטה לאשר פעילות היא של משרד האנרגיה.</p>	<p>מוגדרת בדירקטיבה תוך הסבר החשיבות. מנחה על שילוב יכולות, ומתן סמכות לרשויות הרלבנטיות, כל אחת בתחומה.</p>	
<p>מוכנות לאירועי זיהום ים ברמה מפעלית</p>	<p>לא קיימת חובה בד"ן. ההנחיות מועברות באופן פרטני לכל מיזם במים ריבוניים. סמכות האישור של משרד האנרגיה.</p>	<p>הנחיה להכין תוכניות לכל פעילות בשטח; סעיף 14, 15, ובנספח II. חובת פיקוח על תחזוקת הציוד ועל היכולות לתגובות חירום, (סעיף 28) וסעיף 29(6).</p> <p>התייחסות גם לחשש מעבר הזיהום למדינות שכנות; סעיף 31(2).</p>	
<p>מוכנות לאירועי זיהום ים ברמה לאומית</p>	<p>תזכיר חוק התלמ"ת ממתין שנים לחקיקה.</p> <p>התכנית חלקית ולא מתכללת את הפעילויות העכשוויות, וללא ראייה עתידית של עשור.</p>	<p>מחייבת את המדינות בהתאם לנספחים VII, VIII, כולל תוכניות התגובה המפעליות הפנימיות; סעיף 29. התוכניות מציינות את המחויבות הכספית של בעלי הרישיון והמפעילים; סעיף 29(1). תכניות התגובה זמינות לציבור, ולמדינות אחרות העוללות להיות מושפעות, תוך הבטחה כי המידע אינו מצביע סיכונים בטיחותיים וכלכליים; סעיף 29(3). המדינות מוודאות שמפעילים ובעלים בודקים בשגרה את יכולת התגובה שלהם לתאונות גדולות, תוך שיתוף פעולה עם הרשויות הרלוונטיות; סעיף 29(6). מדינות חברות יוודאו כי הרשויות יפתחו תרחישי שיתוף פעולה למצבי חירום שיעודכנו על פי הצורך; סעיף 29(7).</p>	<p>במידה וקיים חשש שהסכנות שזוהו בתכנית ישפיעו על מדינות שכנות, יש להתייחס לכך בתכניות התגובה למצבי חירום פנימיים וחיצוניים כדי לקדם תגובה משותפת יעילה לתאונה גדולה; סעיף 31(2).</p>

נושא	הדין הישראלי	הדירקטיבה האירופית 2013/30/EU	הערות
בקרה ופיקוח של הרשות המוסמכת	ע"י אנשי המשרד לאנגריה. לאחרונה, יעוץ רגולטורי של חברה אנגלית. רמת הפיקוח והבקרה לא ברורה.	<ul style="list-style-type: none"> - אוסרת על ביצוע קידוחים במקום שדו"ח הסיכונים הצביע על חוסר באמצעים מספיקים, דורשת ממפעיל לעשות כל הנדרש לצורך מוכנות לכל תרחיש ולאבטחת הבטיחות הרצופה של הקידוחים; סעיף 18. - המפעיל והבעלים יספקו תחבורה וכל הנדרש על מנת לאפשר פיקוח, בקרה ואכיפת הנחיות; סעיף 21(2). - חובת קיום תוכנית פיקוח ובקרה שנתית. - חובת פיתוח מנגנון לדיווח אנונימי על מחדלים ובעיות בטיחות; סעיף 22. 	
פיקוח צד ג' (אימות בלתי תלוי)	לא קיים.	<ul style="list-style-type: none"> - קבוע, במימון מדינות האיחוד. בחירת המאמת על בסיס נספח V. תוצאות האימות אינן מפחיתות מאחריות המפעיל/בעלים; סעיף 17(2). - הגדרת הנושאים הנדרשים לבחינה ולוחות זמנים; סעיף 17(4), (נספח III). - חובה לקבל את תוצאות הבקרה ולפעול בהתאם; סעיף 17(5). 	
שקיפות מידע	המסמכים הסביבתיים נמצאים על אתר המשרד. נתונים משמעותיים נרבים אינם מועברים לציבור אף לא במסגרת חוק חופש המידע.	<ul style="list-style-type: none"> - חובה. הציבור שותף להחלטות לגבי פעילויות שיש להן השפעה על הסביבה; ס"ק 15, סעיף 5(2)(ג), סעיף 24. - חובה לדאוג לזמינות המידע בפורמט המאפשר השוואה קלה בנושאים המפורטים בנספח IX; סעיף 24(2). 	
עקרון השיתוף במידע ובניסיון מצטבר	אין שקיפות לגבי המידע המחויב להעברה ע"י המפעיל/בעלים לרשות. אין פורמט מוסכם להעברת מידע.	<ul style="list-style-type: none"> - חובת שיתוף מידע לגבי כל תאונה או כשל לצורך לימוד הדדי ומוכנות; ס"ק 39 וסעיף 26. - המדינות מחויבות בהגשת דו"ח שנתי לגבי בטיחות ומוכנות; סעיף 25(1), ס"ק 45. - חובת מפעילים ובעלים לספק את המידע המפורט הנדרש בנספח IX, באמצעות פורמט מסודר שיקבע לפי סעיף 23. חובת החלפת מידע בין המדינות בנוגע להפעלת האמצעים לניהול סיכונים, מניעת תאונות גדולות, תגובת החירום ועוד; סעיף 27. 	
שיתוף פעולה אזורי	חלקי. במסגרת השתתפות באמנות שונות (שטרם אושררו בחקיקה פנימית).	<ul style="list-style-type: none"> - חובת שיתוף והחלפת מידע, תיאום פעילויות, הצגת סיכונים הדדים העלולים להשפיע ועוד; סעיף 31, 33. - פיקוח שגרתי למוכנות ותרגילים משותפים לבדיקת מנגנוני חירום חוצי גבולות; סעיף 31(5). - במצב של תאונה או סיכון לתאונה תצא הודעה למדינות העלולות להיפגע ויבוצע תיאום אזורי. 	הדירקטיבה האירופית נכתבה תוך הרמוניזציה עם פרוטוקול להגנת הים התיכון מזיהום כתוצאה מפעולות חיפוש והפקה במדף היבשתי, הנובע מאמנת ברצלונה ומחייב את כל מדינות האיחוד. ישראל חתמה על הפרוטוקול בשנת 1994 אך מעולם לא אשררה אותו ולא יישמה
שיתוף ציבור	קיים רק בשלב התנגדויות בלבד, ללא מתן הזדמנות מוקדמת, להביע עמדות. התייחסות הציבור מובעת בפני "חוקר" או ועדה מחוזית, ולא מול הועדות המחליטות עצמן.	<ul style="list-style-type: none"> ההחלטות כפופות להשתתפות הציבור לגבי פעילויות העלולות להיות בעלות אפקט משמעותי על הסביבה. סעיפים 6 ו-7 לאמנת Aarhus; ס"ק 16, ס"ק 15, סעיף 5. ההחלטות מועברות לציבור באופן מהיר, כולל הסיבות והשיקולים, לרבות מידע אודות תהליך השתתפות הציבור; סעיף 25(ה). 	

נושא	הדין הישראלי	הדירקטיבה האירופית 2013/30/EU	הערות
שיתוף פעולה אזורי באירועי זיהום ים	חלק מהאמנה בדבר מוכנות, תגובה ושיתוף פעולה מפני זיהום משנת 1990, "אמנת ה-OPRC" שמדינת ישראל אשררה את האמנה בשנת 1999 אך לא ביצעה את החקיקה המתחייבת מאשרור זה עד היום.	חובת כל מדינות האיחוד ליצור שיתוף פעולה אזורי למוכנות לתגובה מתואמת לאירוע חירום של זיהום ים; סעיף 29(4), 29(7).	מבקר המדינה מתייחס באריכות בדוח 64' למחדל באי האשרור ולחוסר המוכנות הלאומית בדין הישראלי הנוהג ובמשמעותו
אחריות וחבות בעלי רישיונות ומפעילים	מוגבלת ולא ברורה. ערבות ביצוע קטנה (\$10M). ביטוח פרטני בגובה שנע בין 300-500 מיליון דולר בהתאם להנחיית והחלטת משרד האנרגיה.	מלאה וברורה בכל השלבים, מתחילת התהליך עד נטישה, ועד בכלל. עקרון אחריות הבעלים והמפעיל מהשלב הראשון ועד למקרי נזק עקב תאונות/תקלות, ואחריות הרשות לוודא כי רק הגורם בעל היכולת והמוכנות הכלכלית לכל תרחיש יוכל להתחיל בפעילויות בים; ס"ק 10. לא ניתן להמחות את אחריות וחבות המפעיל/בעלים לקבלן אחר; ס"ק 11, סעיף 2(2). בס"ק (13) נרשם כי המפעיל יהיה הישות בעל האחריות הראשונית לגבי בטיחות הפעילות ויהיה בעל היכולת לפעול בצורה מתאימה כשנדרש. מחויבות המפעיל והבעלים, מהרגע שארעה דליפה/אירוע גדול ונדרשת תגובת חירום, לעשות את כל הנדרש על מנת למנוע הסלמה, בכל האמצעים האפשריים; סעיף 30(2), סעיף 3(3).	
ווידוא יכולת ומוכנות של כלכלית של היזם	יכולת כלכלית מינימאלית, ערבות וביטוח.	יכולת ומוכנות כלכלית לעמוד בכל תרחיש; יכולת לכסות נזקים הנובעים מתאונה רצינית, לפני תחילת פעילויות בים.	
חבות למניעה ולתיקון נזק סביבתי	לא קיימת, למרות עקרון "המזהם משלם". קיימת רק לספינות ומגבילה את היקף החבות והפיצוי בהתאם לקרן ההגבלה לסכומים לא רלוונטיים לנזק ולעלות הטיפול בפועל (חוק האחריות לפיצוי נזקי זיהום בשמן, תשס"ד-2004), מבלי לדון בבעיית קביעת מהות המזיק, היקף הנזק, חלוקת הנזק והפיצוי בפועל.	לפיצוי וטיפול מהיר; סעיף 7. מוגדרת גם בדירקטיבת "המזהם משלם" האירופית 2004/35/EC מיום 21.04.2004; ס"ק 11.	
אחריות מפעיל ובעלים בכל מקום בעולם		סעיף 19(8) מחייב את המפעלים והבעלים לוודא כי מסמך המדיניות התאגידית למניעת תאונות גדולות מכסה גם את המתקנים להפקה ושלא להפקה הממוקמים מחוץ למימי האיחוד. קיימת חובת דיווח על תאונות של מתקנים של מפעילים ובעלים מחוץ לגבולות האיחוד; סעיף 20.	מומלץ למשרדי הממשלה להתייחס למחויבות זו כחלק מכל פעילות חברה זרה במים הישראליים.

עפ"י ראש אגף הגנת הסביבה במשרד האנרגיה, מר אילן ניסים, בכנס בנימינה ב-25/11/13, קיימות הנחיות סביבתיות חדשות הניתנות ליזמים כחלק מהליכי הרישיונות החדשים ובחידוש רישיונות קיימים. הנחיות אלה לא פורסמו ותכנן אינו ידוע.

עפ"י הצהרת מ. האנרגיה, ככוונתו להעמיד את ההנחיות להערות הציבור. לאור זאת, לא ברור מהו תוקפן כיום מחד ומה יהיה ערך פעולה זאת מאידך, אם הן כבר מוגשות ליזמים.

דירקטיבה EU/30/2013 של הפרלמנט האירופי ושל המועצה

מיום 12 ביוני 2013

לגבי בטיחות בקידוחי נפט וגז בים ותיקון דירקטיבה 2004/35/EC

(טקסט עם רלוונטיות ל-EEA)

הריני מאשר שתרגום זה
הינו מדויק ומתאים למקור
חבר המתרגמים בינלאומי (איכות 2000) בניים
רחי' בן יהודה 1 ת"א

(2) מטרת דירקטיבה זו היא להפחית ככל שניתן את התרחשותן של תאונות משמעותיות הקשורות לקידוחי נפט וגז בים ולהגביל את השלכותיהן, וכך לשפר את ההגנה על הסביבה הימית וכלכלת מדינות החוף מפני זיהום, קביעת תנאי מינימום לבטיחות חיפוש וניצול נפט וגז בים, צמצום הפרעות אפשריות להפקת אנרגיה ממקורות מקומיים באיחוד, ושיפור מנגנוני התגובה במקרה של תאונה.

(3) דירקטיבה זו תחול לא רק לגבי מתקנים וקידוחי נפט וגז עתידיים אלא גם, בכפוף להסדרי מעבר, גם לגבי מתקנים קיימים.

(4) לתאונות גדולות הקשורות בקידוחי נפט וגז בים עשויות להיות השלכות הרסניות ובלתי הפיכות על הסביבה הימית והחופית, כמו גם השפעות שליליות מהותיות על כלכלות מדינות החוף.

(5) תאונות הקשורות לקידוחי נפט וגז בים, במיוחד התאונה במפרץ מנסיקו בשנת 2010, הגדילו את מודעות הציבור לסיכונים הכרוכים בקידוחי נפט וגז בים והניעו בחינה של קווי מדיניות שמטרתם להבטיח את הבטיחות של קידוחים כאלה. הנציבות השיקה בחינה של קידוחי נפט וגז בים וביטאה את השקפותיה הראשוניות לגבי בטיחותם בפרסום שלה בשם 'התמודדות עם האתגר של בטיחות קידוחי נפט וגז בים' מיום ה-13 באוקטובר 2010. הפרלמנט האירופאי אימץ את ההחלטות בנושא ב-7 באוקטובר 2010 וב-13 בספטמבר 2011. שרי האנרגיה של המדינות החברות הביעו את השקפותיהם במסקנות המועצה מיום ה-3 בדצמבר 2010.

(6) הסיכונים הקשורים לתאונות נפט וגז גדולות בים הם משמעותיים. על ידי הפחתת הסיכון לזיהום מי הים, דירקטיבה זו אמורה לפיכך לתרום להבטחת ההגנה על

הפרלמנט האירופי והמועצה של האיחוד האירופי,

בהתאם לאמנה על תפקודו של האיחוד האירופי, ובפרט סעיף 192 (1) לאמנה,

בהתאם להצעת הנציבות האירופית,

לאחר מסירת טיוטת החקיקה לפרלמנטים הלאומיים,

בהתאם לחוות הדעת של המועצה הכלכלית והחברתית האירופאית¹,

לאחר התייעצות עם וועדת האזורים,

כשהם פועלים בהתאם להליך החקיקה הרגיל²,

הואיל:

(1) וסעיף 191 לאמנה על תפקוד האיחוד האירופי קובע את היעדים של שימור, הגנה ושיפור איכות הסביבה וניצול נבון ומושכל של משאבים טבעיים. הוא מבסס חובה לפיה כל פעולה של האיחוד תיתמך ברמת הגנה גבוהה בהתבסס על עקרון הזהירות המונעת, ועל העקרונות שיש לנקוט בפעולה מניעתית, שיש לתת עדיפות לתיקון נזק סביבתי באתר המקורי וכי על המזהם לשלם.

¹ 143 c, 2012.22.58, עמ' 125

² עמדת הפרלמנט האירופי מיום 21 במאי 2013 (עדיין לא פורסמה בעלון הרשמי) והחלטת המועצה מיום 10 ביוני 2013.

(10) בהתאם לדירקטיבה 94/22/EC של הפרלמנט האירופי והמועצה מיום ה-30 במאי 1994 לגבי התנאים להענקה ושימוש באישורים לחיפוש והפקת פחמימנים², קידוחי נפט וגז בים באיחוד צריכים להתבצע בכפוף להשגת אישור. בהקשר זה הרשות המאשרת נדרשת להתחשב בסיכונים הטכניים והכלכליים, ובעת הצורך, בהיסטורית האחריות הקודמת, של מבקשים המעוניינים ברישיונות בלעדיים לחיפוש והפקה. קיים צורך להבטיח כי בעת בחינת היכולת הטכנית והכלכלית של בעל הרישיון, הרשות המעניקה את הרישיון תבחן לעומק גם את יכולותיו להבטיח את המשך ביצועם של קידוחים בטוחים ויעילים במסגרת כל התנאים הצפויים. בעת הערכת היכולת הכלכלית של הגופים המבקשים אישור בהתאם לדירקטיבה 94/22/EC, מדינות חברות נדרשות לוודא כי גופים אלה מספקים עדות מספקת לכך שקיימות או שיותקנו הוראות מתאימות לכיסוי החבויות הנובעות מתאונות גדולות.

(11) יש צורך להבהיר כי המחזיקים באישורים לקידוחי נפט וגז בים בהתאם לדירקטיבה 94/22/EC הם גם "המפעילים" הנושאים באחריות כמשמעות המונח בדירקטיבה 2004/35/EC של הפרלמנט האירופי והמועצה מיום ה-21 באפריל 2004 לגבי חבות סביבתית בנוגע למניעה ותיקון של נזק סביבתי³, ונאסר עליהם להעביר את אחריותם בנוגע לכך לצד שלישי כלשהו הקשור עימם בחוזה.

(12) בעוד שהאישורים הכלליים בהתאם לדירקטיבה 94/22/EC מבטיחים לבעלי הרישיון זכויות בלעדיות לחיפוש או הפקת נפט או גז בתוך אזור מורשה נתון, קידוחי נפט וגז בים בתוך אותו אזור צריכים להיות כפופים לפיקוח רגולטורי רציף של מומחה שלוח המדינות החברות בכדי להבטיח קיומם של אמצעי בקרה יעילים למניעת תאונות גדולות, ובכדי להגביל את השפעתם על אנשים, על הסביבה ועל אבטחת אספקת האנרגיה.

(13) קידוחי נפט וגז בים נדרשים להתנהל רק על ידי מפעילים שמונו על ידי בעלי רישיון או על ידי רשויות הרישוי. המפעיל יכול להיות צד שלישי או בעל הרישיון

הסביבה הימית ובמיוחד להשגה או שמירה על סטאטוס טוב של הסביבה עד לשנת 2020 לכל המאוחר, יעד שנקבע בדירקטיבה 2008/56/EC של הפרלמנט האירופי והמועצה מיום 17 ביוני 2008 ושקבע מסגרת לפעולת האיחוד בתחום מדיניות הסביבה הימית (דירקטיבת המסגרת לאסטרטגית ימית)¹.

(7) דירקטיבה 2008/56/EC מבקשת לטפל, כאחת ממטרותיה המרכזיות, בהשלכות המצטברות של כל הפעילויות בסביבה הימית ומהווה את עמוד התווך הסביבתי של המדיניות הימית המשולבת. מדיניות זו רלוונטית לקידוחי נפט וגז בים מכיוון שהיא מחייבת קישור של עניינים מסוימים מכל מגזר כלכלי למטרה הכללית של הבטחת הבנה מקיפה של האוקיינוסים, הימים ואזורי החוף, במטרה לפתח גישה קוהרנטית לגבי הימים המתחשבת בכל ההיבטים הכלכליים, הסביבתיים והחברתיים באמצעות שימוש בתכנון ימי מרחבי וידע ימי.

(8) תעשיות הנפט והגז בים קיימות במספר אזורים באיחוד, ויש תחזיות לפיתוחים אזוריים חדשים במים העמוקים של מדינות חברות, בעזרת פיתוחים טכנולוגיים המאפשרים קידוח בסביבות מאתגרות יותר. הפקת נפט וגז בים היא מרכיב משמעותי בהבטחת אספקת האנרגיה לאיחוד.

(9) המסגרת הרגולטורית המפוצלת והמקוטעת הקיימת לגבי בטיחות קידוחי נפט וגז בים באיחוד ונוהגי הבטיחות הקיימים בתעשייה אינם מספקת הבטחה מתאימה ומלאה לכך שהסיכון לתאונות בים מופחת למינימום ברחבי האיחוד, וכי במקרה של תאונה המתרחשת במי הים של מדינות חברות, התגובה היעילה ביותר תופעל בזמן. במסגרת משטרי החבות הקיימים, הצד האחראי עשוי שלא תמיד להיות מזוהה בבירור ועשוי שלא להיות מסוגל, או חייב, לשלם את כל העלויות לתיקון הנזק שהוא גרם. הצד האחראי צריך להיות תמיד בר זיהוי באופן ברור לפני תחילתם של קידוחי נפט וגז בים.

² Oj L 164, 30.6.1994, עמ' 3.

³ Oj L 143, 30.4.2004, עמ' 56.

¹ Oj L 164, 25.6.2008, עמ' 19.

והמועצה מיום ה-27 ביוני 2001 לגבי הערכת ההשפעות של תוכניות ותכנונים מסוימים על הסביבה², דירקטיבה 2003/35/EC של האיחוד האירופי והמועצה מיום ה-26 במאי 2003 בנוגע לשיתוף ציבור לגבי הכנת תוכניות ותכנונים מסוימים הקשורים לסביבה³, דירקטיבה 2011/92/EU של הפרלמנט האירופי והמועצה מיום ה-13 בדצמבר 2011 לגבי הערכת ההשפעות של פרויקטים ציבוריים ופרטיים מסוימים על הסביבה⁴ ודירקטיבה 2012/18/EU של הפרלמנט האירופי והמועצה מיום ה-4 ביולי 2012 לגבי הבקרה על סכנות לתאונות גדולות המערבות חומרים מסוכנים⁵. עם זאת, לא כל קידוחי החיפוש של נפט וגז בים מכוסים בדרישות קיימות של האיחוד לגבי שיתוף הציבור. דבר זה תקף במיוחד לגבי קבלת החלטות שמטרתה או שיכולה להוביל לפעילות חיפוש המתחילה ממתקן שאינו להפקה. עם זאת, פעולות חיפוש כאלו עשויות, בנסיבות מסוימות, להיות בעלות פוטנציאל להשפעות משמעותיות על הסביבה ולכן קבלת ההחלטות צריכה להיות כפופה לשיתוף הציבור כפי שנדרש במסגרת אמנת Aarhus.

(17) בתוך האיחוד קיימות כבר דוגמאות לסטנדרטים נכונים בפרקטיקות הרגולטוריות הלאומיות הקשורות בקידוחי נפט וגז בים. עם זאת, אלו מיושמות באופן בלתי עקבי ברחבי האיחוד ואף מדינה חברה עדיין לא שילבה את כל הפרקטיקות הרגולטוריות המומלצות בחקיקה שלה למניעת תאונות גדולות או להגבלת ההשלכות על חיי ובריאות האדם ועל הסביבה. הפרקטיקות הרגולטוריות המומלצות נחוצות כדי לקבוע רגולציה יעילה שמבטיחה את הסטנדרטים הגבוהים ביותר של בטיחות ומגנה על הסביבה, וניתן להשיגם, בין היתר, על ידי הטמעת תפקודים רלוונטיים ברשות מוסמכת שיכולה למשוך משאבים מגוף לאומי אחד או יותר.

(18) בהתאם לדירקטיבה 92/91/EEC של המועצה מיום ה-3 בנובמבר 1992 בנוגע לדרישות המינימום לשיפור הבטיחות וההגנה על הבריאות של עובדים בתעשיות חציבת המינרלים באמצעות קידוח (הדירקטיבה

או אחד מבעלי הרישיונות בהתאם להסדרים מסחריים או לדרישות מנהלתיות לאומיות. המפעיל צריך תמיד להיות הגוף בעל האחריות הראשית לבטיחות הפעילות ועליו להיות בכל עת כשיר לפעול בעניין זה. תפקיד זה משתנה בהתאם לשלב המסוים של הפעילויות המכוסה ברישיון. תפקידו של המפעיל הוא לפיכך להפעיל באר בשלב החיפוש ומתקן הפקה בשלב ההפקה. יש לאפשר שמפעיל הבאר בשלב החיפוש ומפעיל מתקן ההפקה יהיו אותה ישות באזור מורשה נתון.

(14) על המפעילים להפחית את הסיכון לתאונה משמעותית לרמה הנמוכה ביותר האפשרית באופן סביר, עד לנקודה בה העלות של הפחתה נוספת של הסיכון תהיה בלתי פרופורציונלית באופן ניכר ביחס לתועלות של הפחתה זו. יש לבחון את השימויות הסבירה של אמצעים להפחתת סיכונים לאור מידע והתפתחויות טכנולוגיות חדשים. בהערכה האם הזמן, העלות והמאמץ יהיו בלתי פרופורציונליים באופן ניכר ביחס לתועלות של הפחתה נוספת של הסיכונים, יש לקחת בחשבון את רמות הסיכונים המומלצות ביחס לפעילות המבוצעת.

(15) חשוב להבטיח כי הציבור מקבל הזדמנות מוקדמת ואפקטיבית להשתתף בקבלת ההחלטות בנוגע לפעילות שעשויה להיות בעלת השפעות משמעותיות על הסביבה באיחוד. מדיניות זו תואמת את ההתייבויות הבינלאומיות של האיחוד, כגון אמנת UN/ECE בנוגע לגישה למידע, השתתפות הציבור בקבלת החלטות וגישה לצדק בעניינים סביבתיים¹ (אמנת Aarhus). סעיף 6 לאמנת Aarhus מתייחס להשתתפות הציבור בהחלטות הנוגעות לפעולות המסוימות המפורטות בנספח I לאמנה ולפעולות שאינן מפורטות שם ושעשויות להיות בעלות השפעה משמעותית על הסביבה. סעיף 7 לאמנת Aarhus דורש את השתתפות הציבור בנוגע לתוכניות ותכנונים הקשורים לסביבה.

(16) בפעולות משפטיות של האיחוד קיימות דרישות רלוונטיות בהקשר לפיתוח תוכניות ופרויקטים, במיוחד בדירקטיבה 2001/42/EC של הפרלמנט האירופי

² Oj L 197, 21.7.2001, עמ' 30

³ Oj L 156, 25/6/2003, עמ' 17

⁴ Oj L 26, 28.1.2012, עמ' 1

⁵ Oj L 197, 24.7.2012, עמ' 1

¹ Oj L 124, 17.5.2005, עמ' 4.

(22) יש צורך בחקיקה ספציפית לטיפול בסכנות המשמעותיות הקשורות לתעשיית הנפט הגז בים, במיוחד בכל הקשור בבטיחות התהליך, צמצום בטוח של פחמימנים, שלמות מבנית, מניעת אש ופיצוץ, פינוי, הימלטות והצלה, והגבלת הנזקים לסביבה לאחר תאונה משמעותית.

(23) דירקטיבה זו תקפה מבלי לפגוע בדרישה כלשהי הנכללת בחקיקה אחרת כלשהי של האיחוד, ובמיוחד בתחום הבטיחות והגיהות של עובדים בעבודה, ובמיוחד דירקטיבה 89/391/EEC של המועצה מיום ה-12 ביוני 1989 לגבי הצגת אמצעים לעידוד שיפורים בבטיחות וגיהות של עובדים בעבודה² ולדירקטיבה 92/91/EEC.

(24) משטר ימי נדרש לחול גם ביחס לקידוחים המתבצעים באמצעות מתקנים קבועים וגם על אלו המתבצעים באמצעות מתקנים ניידים, ועל כלל מחזור החיים של פעילויות החיפוש וההפקה החל מהתכנון ועד הפסקת הפעילות ונטישתה לעד.

(25) הפרקטיקות המומלצות הזמינות כיום לצורך מניעת תאונות גדולות בקידוחי נפט וגז בים מתבססות על גישה של קביעת יעדים והשגת תוצאות רצויות באמצעות הערכת סיכונים מעמיקה ומערכות ניהול אמינות.

(26) על פי הפרקטיקות המומלצות באיחוד מפעילים ובעלים נדרשים לקבוע מדיניות תאגידית יעילה לבטיחות והגנת הסביבה וליישמה במסגרת מערכת מקיפה לניהול בטיחות והגנת הסביבה ותוכנית לתגובה בחירום. בכדי להתכונן כראוי למניעת תאונות גדולות, על המפעילים והבעלים לזהות באופן מקיף ושיטתי את כל תרחישי התאונות המשמעותיות הקשורות לכלל הפעילויות המסוכנות שעשויות להתבצע על המתקן, לרבות פגיעה בסביבה כתוצאה מתאונה משמעותית. פרקטיקות מומלצות אלו מחייבות גם הערכה של הסבירות וההשלכות, ולפיכך גם של הסיכון, לתאונות גדולות, וגם של האמצעים הנחוצים למניעתן ושל האמצעים הנחוצים לתגובה בחירום, במקרה שהתאונה תתרחש למרות כל זאת. את הערכת הסיכונים וההיערכות למניעת תאונות

האינדיבידואלית האחת עשרה כמשמעה בסעיף 16(1) לדירקטיבה (89/391/EEC)¹, יש להתייעץ עם העובדים ו/או הנציגים שלהם בעניינים הקשורים לבטיחות וגיהות בעבודה ולאפשר להם להשתתף בדיונים העוסקים בכל השאלות הנוגעות לבטיחות וגיהות בעבודה. בנוסף, פרקטיקה מומלצת של האיחוד היא הגדרה רשמית של מנגנוני התייעצות על ידי מדינות חברות על בסיס תלת צדדי המורכב מהרשות המוסמכת, מפעילים ובעלים, ונציגי העובדים. דוגמה להתייעצות רשמית כזו היא האמנה להתייעצות תלת צדדית של הארגון הבינלאומי לעבודה (תקני עבודה בינלאומיים), 1976 (מ. 144).

(19) מדינות חברות נדרשות לוודא כי הרשות המוסמכת מוסמכת בדין ובעלת משאבים מתאימים כך שתהיה מסוגלת לנקוט בפעולת אכיפה יעילה, מידתית ושקופה, לרבות כשנדרש להפסיק את הקידוחים, במקרים של ביצועי בטיחות והגנה על הסביבה בלתי מספקים של מפעילים ובעלים.

(20) יש להבטיח את העצמאות והאובייקטיביות של הרשות המוסמכת. בעניין זה, הניסיון שנצבר מתאונות גדולות מראה בבירור כי ארגון הכשירויות הארגוניות בתוך מדינה חברה יכול למנוע ניגודי עניינים על ידי הפרדה ברורה בין התפקידים הרגולטוריים וההחלטות הרלוונטיות שנוגעות לבטיחות בים ולסביבה, ובין התפקידים הרגולטוריים הקשורים בפיתוח הכלכלי של המשאבים הטבעיים בים, לרבות מתן רישיונות וניהול הכנסות. ניגודי עניינים כאלה נמנעים באופן הטוב ביותר על ידי הפרדה מלאה בין הרשות המוסמכת ובין הגופים הקשורים בפיתוח הכלכלי של משאבי הים הטבעיים.

(21) עם זאת, הפרדה מלאה בין הרשות המוסמכת ובין הפיתוח הכלכלי של משאבי הים הטבעיים עשויה להיות בלתי פרופורציונאלית במקרה של היקף נמוך של קידוחי נפט וגז בים במדינה חברה. במקרה כזה, יש לצפות מהמדינה החברה הרלוונטית לקבוע את ההסדרים החלופיים הטובים ביותר כדי להבטיח את העצמאות והאובייקטיביות של הרשות המוסמכת.

² Oj L 183, 29.6.1989, עמ' 1

¹ Oj L 348, 28.11.1992, עמ' 9

(30) כדי להבטיח את הבטיחות בתכנון ואת הבטיחות הרציפה של הקידוחים, התעשייה נדרשת לפעול בהתאם לפרקטיקות המומלצות המוגדרות בתקנים ובהנחיות המוסמכים. תקנים והנחיות אלו יש לעדכן בהתאם לידע והמצאות חדשים כדי להבטיח שיפור מתמיד. מפעילים, בעלים ורשויות מוסמכות נדרשים לשתף פעולה בקביעת סדרי עדיפות ליצירת תקנים והנחיות חדשים או משופרים לאור האירוע של התאונה ב-Deepwater Horizon ותאונות גדולות אחרות. יש להתחיל ולהתייחס ללא דיחוי ובאופן הראוי לקביעת סדרי עדיפויות בהכנת תקנים והנחיות חדשים או משופרים.

(31) לאור מורכבות קידוחי הנפט והגז בים, יישום הפרקטיקות המומלצות על ידי המפעילים והבעלים מחייב תוכנית לאימות עצמאי של גורמי הבטיחות והסביבה הקריטיים לאורך מחזור החיים של המתקן, לרבות, במקרה של מתקני הפקה, בשלב התכנון.

(32) כל עוד יחידות קידוח ניידות בים נמצאות בהובלה ונחשבות לאוניות, עליהן להיות כפופות לאמנות הימיות הבינלאומיות, במיוחד, SOLAS, MARPOL או תקנים מקבילים של הגרסה המתאימה של הקוד לבניה וציוד של יחידות קידוח ניידות בים (קוד MODU). יחידות קידוח ניידות בים כאלו, כשהן בתנועה בים, כפופות גם לחוקי האיחוד בנוגע לבקרת מדינת הנמל וציותה לדרישות מדינת הדגל. דירקטיבה זו מתייחסת ליחידות כאלה כשהן מוצבות בים לצורך קידוח, הפקה או פעילויות אחרות הקשורות לקידוחי נפט וגז בים.

(33) דו"ח הסכנות המשמעותיות צריך לקחת בחשבון, בין היתר, את הסיכונים לסביבה, לרבות השפעת תנאי האקלים ושינוי האקלים על עמידות המתקנים בטווח הארוך. בהינתן כי קידוחי נפט וגז בים במדינה חברה יכולים להיות בעלי השפעה שלילית על הסביבה במדינה חברה אחרת, יש צורך לקבוע ולהחיל תנאים מסוימים בהתאם לאמנת UN/ECE על "הערכת ההשפעה הסביבתית בהקשר חוצה גבולות" שנחתמה באספו (פילנד), ב-25 בפברואר 1991. מדינות חברות בעלות מוצא לים שאינן פעילות בקידוחי נפט וגז בים נדרשות למנות אנשי קשר בכדי ליצור שיתוף פעולה יעיל בעניין זה.

גדולות יש לפרט ולהסדיר בבירור בדו"ח על הסכנות המשמעותיות. הדו"ח על הסכנות המשמעותיות יהווה מסמך משלים למסמך הבטיחות והגיהות המפורט בדירקטיבה 92/91/EEC. יש להתייעץ עם העובדים בשלבים הרלוונטיים של הכנת הדו"ח על סכנות משמעותיות. יש לבצע הערכה מעמיקה של הדו"ח על הסכנות המשמעותיות. הדוח על הסכנות המשמעותיות דורש הערכה ואשור של רשות מוסמכת.

(27) בכדי לשמור על יעילות אמצעי הבקרה על סכנות משמעותיות במי ים של מדינות חברות, יש להכין את הדו"ח על הסכנות המשמעותיות וגם, אם יש צורך, לתקנו ביחס לכל היבט משמעותי של מחזור החיים של מתקן הפקה, לרבות התכנון, ההפעלה, הקידוחים כשהם משולבים עם מתקנים אחרים, מיקום מחדש של אותו מתקן בתוך מי ים של המדינה החברה המדוברת, שינויים משמעותיים ונטישה סופית. באופן דומה יש להכין גם הדו"ח על סכנות משמעותיות ביחס למתקנים שאינם להפקה ולתקנו אם יש צורך כך שייקח בחשבון שינויים משמעותיים במתקן. אין להפעיל כל מתקן במי ים של מדינות חברות אלא אם הרשות המוסמכת קיבלה את הדו"ח על הסכנות המשמעותיות מהמפעיל או הבעלים. קבלת הדו"ח על סכנות משמעותיות על ידי הרשות המוסמכת אין משמעה העברת האחריות לגבי הבקרה על סכנות משמעותיות מהמפעיל או הבעלים לרשות המוסמכת.

(28) קידוחי בארות צריכים להתבצע רק באמצעות מתקן המסוגל מבחינה טכנית לפקח על כל הסכנות הצפויות במיקומה של הבאר, ואשר ביחס אליו התקבל דו"ח על סכנות משמעותיות.

(29) בנוסף לשימוש במתקן מתאים, המפעיל צריך להכין תוכנית תכנון מפורטת ותוכנית תפעול המתאימה לנסיבות ולסכנות המיוחדות של כל קידוח באר. בהתאם לפרקטיקות המומלצות באיחוד, המפעיל צריך לדאוג לבחינת תכנון הבאר על ידי מומחה עצמאי. על המפעיל לשלוח הודעה על תוכניות הבאר לרשות המוסמכת בהתירו מספיק זמן עבור הרשות המוסמכת לנקוט בכל פעולה נחוצה ביחס לקידוח הבאר המתוכנן. בהקשר זה, מדינות חברות רשאיות לקבוע דרישות לאומיות מחמירות יותר לפני תחילת קידוח הבאר.

מומלצים אלו נדרש להפוך מחויב באיחוד, ורצוי כי המפעילים והבעלים הרשומים בטריטוריה של מדינה חברה יחילו את המדיניות התאגידית למניעת תאונות גדולות כשהם פועלים מחוץ למי הים של מדינות חברות ככל שהדבר אפשרי בכפוף למסגרת המשפטית הלאומית הישימה.

(38) למרות שייתכן כי לא ניתן לאכוף את יישום המדיניות התאגידית למניעת תאונות גדולות מחוץ לאיחוד, מדינות חברות צריכות להבטיח כי המפעילים והבעלים יכללו את קידוחי הנפט והגז שלהם בים מחוץ לאיחוד במסמכי המדיניות התאגידית שלהם למניעת תאונות גדולות.

(39) מידע על תאונות גדולות בקידוחי נפט וגז בים מחוץ לאיחוד יכול לסייע בהבנה רחבה יותר של הגורמים הפוטנציאליים להן, בקידום למידת לקחים ובפיתוח נוסף של המסגרת הרגולטורית. לפיכך, כל המדינות החברות, לרבות מדינות חברות ללא מוצא לים ומדינות חברות בעלות מוצא לים שאין במסגרתן פעילויות קידוח או רישיונות לקידוח נפט וגז בים, צריכות לדרוש דיווח לגבי תאונות גדולות שהתרחשו מחוץ לאיחוד שמעורבות בהן חברות הרשומות בשטחן, ועליהן לשתף מידע זה ברמת האיחוד. דרישת הדיווח לא אמורה להפריע לתגובת החירום או להליכים משפטיים הקשורים לתאונה. במקום זאת עליהן להתמקד ברלוונטיות של התאונה למען פיתוח נוסף של הבטיחות בקידוחי נפט וגז בים באיחוד.

(40) מדינות חברות צריכות לצפות ממפעילים ומבעלים, כאשר הם פועלים בהתאם לפרקטיקות המומלצות, להנהיג יחסי שיתוף פעולה יעילים עם הרשות המוסמכת, לקיים תמיכה של הרשות המוסמכת בפרקטיקה הרגולטורית המומלצת ולהבטיח באופן יזום את הרמה הגבוהה ביותר של בטיחות, לרבות, בעת הצורך, השעיית קידוחים מבלי שהרשות המוסמכת תידרש להתערב.

(41) כדי למנוע התעלמות מענייני בטיחות רלוונטיים כלשהם, חשוב לקבוע ולעודד אמצעים מתאימים לדיווח חשאי על עניינים אלה לצורך הגנה על חושפי שחיתות. למרות שמדינות חברות אינן מסוגלות לאכוף

(34) על המפעילים להודיע למדינות חברות ללא דיחוי על מקרה בו מתרחשת תאונה משמעותית, או שכזו עלולה להתרחש, כך שהמדינה החברה תוכל ליזום תגובה מתאימה. לפיכך, על המפעילים לכלול בהודעה פרטים מתאימים ומספקים בנוגע למקום, להיקף ולאופי של התאונה המשמעותית שהתרחשה בפועל או שעלולה להתרחש, את התגובה שלהם ואת תרחיש ההסלמה הגרוע ביותר לרבות פוטנציאל לאירוע בין גבולי.

(35) בכדי להבטיח תגובה יעילה למצבי חירום על המפעילים להכין תוכניות פנימיות לתגובה במצב חירום שהן ספציפיות לאתר ומבוססות על תרחישי סיכונים וסכנות המזוהים בדו"ח על הסכנות המשמעותיות, להגיש אותה לרשות המוסמכת שלהם ולהחזיק במשאבים שנחוצים לצורך יישום מיידי של תוכניות אלה בעת הצורך. במקרה של יחידות קידוח ימי ניידות, על המפעילים להבטיח כי תוכניות התגובה הפנימיות של המפעילים לחירום ביחס למתקן מתוכננות על פי הצורך כך שיתאימו למקום הספציפי ולסכנות התפעול של הבאר. תיקונים אלה צריכים להיכלל בהודעה על קידוח הבאר. את רמת הזמינות המתאימה של המשאבים הנדרשים לתגובה בחירום יש להעריך בהתאם ליכולת לפרוס אותם באתר התאונה. המפעילים נדרשים לוודא את המוכנות והיעילות של משאבי התגובה לחירום ולבדוק אותם באופן שגרתי. כשיש הצדקה לכך, היערכות לתגובה יכולה להסתמך על העברה מהירה של ציוד התגובה כגון מתקני כיסוי ומשאבים אחרים, ממיקומים מרוחקים.

(36) הפרקטיקה הגלובאלית המומלצת מחייבת את בעלי הרישיונות, המפעילים והבעלים לשאת באחריות העיקרית לבקרה על הסיכונים שהם יוצרים על ידי הקידוחים שלהם, לרבות קידוחים שנערכו על ידי קבלנים מטעמם, ולפיכך עליהם לקבוע במסגרת מדיניות התאגיד למניעת תאונות גדולות את המנגנונים ואת הגורמים הגבוהים ביותר מקרב בעלי התאגיד דרכם אשר יישמו מדיניות זו באופן עקבי בכל רחבי הארגון באיחוד ומחוץ לאיחוד.

(37) יש לצפות ממפעילים ומבעלים אחראיים שיערכו את הקידוחים שלהם ברחבי העולם בהתאם לנוהגים ולתקנים המומלצים. יישום עקבי של נוהגים ותקנים

המפעיל והבעלים. לצורך כך הדיאלוג בין המפעיל והבעלים וכל המדינות החברות צריך להיות מבוסס על הכלים המשפטיים הבינלאומיים הרלוונטיים הקיימים ועל חוקי האיחוד לגבי גישה למידע סביבתי רלוונטי בכפוף לכל דרישה קודמת לבטיחות והגנה על הסביבה.

(47) ערכו של שיתוף הפעולה בין רשויות הים נקבע בבירור על ידי הפעילויות של פורום רשויות הים בים הצפוני ופורום התקנות הבינלאומיות. שיתוף פעולה דומה נקבע ברחבי האיחוד בקבוצת מומחים, קבוצת רשויות הנפט והגז בים של האיחוד (EUOAG)², שמשימתה היא לקדם שיתוף פעולה יעיל בין נציגים לאומיים והנציבות, לרבות הפצת הפרקטיקות המומלצות ובינה תפעולית, קביעת סדרי עדיפויות לקביעת תקנים, ויידוע הנציבות לגבי על רפורמה רגולטורית.

(48) תגובת חירום ותוכניות חלופיות לתאונות גדולות צריכות להיות יעילות יותר על ידי שיתוף פעולה שיטתי ומתוכנן בין מדינות חברות ובין מדינות חברות ותעשיית הנפט והגז, כמו גם על ידי שיתוף נכסי תגובת החירום המתאימים לרבות הניסיון. כשהדבר מתאים, תגובות ותוכניות אלה צריכות להשתמש גם במשאבים ובסיוע הקיימים שזמינים בתוך האיחוד, ובמיוחד באמצעות הסוכנות האירופאית לבטיחות ימית (להלן: "הסוכנות"), שנקבעה בתקנה (EC) מס. 1406/2002³, ומנגנון ההגנה האזרחית באיחוד, שנקבע על ידי החלטת המועצה 2007/779/EC, Euratom⁴. יש לאפשר למדינות חברות גם לבקש סיוע נוסף מהסוכנות באמצעות מנגנון ההגנה האזרחית באיחוד.

(49) בהתאם לתקנה (EC) 1406/2002, הסוכנות הוקמה למטרה של הבטחת רמה גבוהה, אחידה ויעילה של בטיחות ימית ומניעת זיהום על ידי אוניות בתוך האיחוד, כמו גם הבטחת תגובה לזיהום ימי שנגרם על ידי מתקני נפט וגז.

(50) ביישום ההתחייבויות במסגרת דירקטיבה זו, יש לקחת בחשבון את העובדה שמי ים המכוסים על ידי ריבונות

כללים מחוץ לאיחוד, אמצעים אלה צריכים לאפשר דיווח חששותיהם לגבי אנשים המעורבים בקידוחי נפט וגז בים מחוץ לאיחוד.

(42) שיתוף מידע בר השוואה בין מדינות חברות נחשב קשה ולא אמין עקב היעדרו של מבנה דיווח מידע אחיד לכל המדינות החברות. מבנה אחיד לדיווח מידע על ידי המפעילים והבעלים למדינה חברה יספק שקיפות לגבי ביצועי הבטיחות וההגנה על הסביבה של מפעילים ובעלים, יספק לציבור גישה למידע בר השוואה רלוונטי וחוצה איחוד לגבי בטיחות קידוחי הנפט והגז בים ויסייע בהפצת לקחים מתאונות גדולות ואירועי "כמעט פגיעה".

(43) בכדי להבטיח תנאים אחידים לשיתוף מידע ועידוד השקיפות ביחס לביצועי מגזר הנפט והגז בים, יש להעניק לנציבות סמכויות ביצוע בנוגע למבנה ופרטי המידע שיש לשתף ולפרסמן ברבים. סמכויות אלה צריכות להיות ממומשות בהתאם לתקנה (EU) מס. 182/2011 של הפרלמנט האירופי והמועצה מיום ה-16 בפברואר 2011, הקובעת את הכללים והעקרונות הכלליים בנוגע למנגנונים לבקרת המדינות החברות על יישום סמכויות הביצוע של הנציבות¹.

(44) יש להשתמש בנוהל הייעוץ לאימוץ פעולות יישום רלוונטיות בהתחשב בעובדה שפעולות אלו הן בעיקר בעלות אופי מעשי. ולפיכך, יישום של נוהל בדיקה אינו מוצדק.

(45) כדי לאפשר את אמון הציבור ברשות ובתקינותן של קידוחי הנפט והגז בים באיחוד, על המדינות החברות לספק לנציבות דוחות תקופתיים על פעילות ותקירות. הנציבות תפרסם דוחות תקופתיים לגבי היקף פעילות האיחוד ולגבי מגמות בביצועי הבטיחות והגנת הסביבה במגזר הנפט והגז. מדינות חברות נדרשות להודיע, ללא דיחוי על מקרה של תאונה משמעותית לנציבות ולכל מדינה חברה אחרת שהטריטוריה או מי הים שלה מושפעים, וגם לציבור הרלוונטי.

(46) הניסיון מלמד כי הבטחת הסודיות של מידע רגיש הכרחית לביסוס דיאלוג פתוח בין הרשות המוסמכת,

² החלטת המועצה מיום 19 בינואר 2012 לגבי קביעת קבוצת רשויות הנפט והגז בים באיחוד האירופי (18 C Oj, 21.1.2012, עמ' 8)

³ תקנה (EC) מס. 1406/2002 הקובעת את הסוכנות האירופאית לבטיחות ימית (208 L Oj, 5.8.2002, עמ' 1)

⁴ 314 L Oj, 1.12.2007, עמ' 9

הים הרלוונטיים. על מדינות חברות לקחת בחשבון את הערכת הסיכונים המעודכנת ביותר ואת הנחיות המיפוי עבור ניהול אסון כפי שהוכנו על ידי הנציבות.

(54) תגובה יעילה למצבי חירום מחייבת פעולה מיידית על ידי המפעיל והבעלים ושיתוף פעולה צמוד עם הארגונים לתגובת חירום של מדינות חברות המתאמים את הבאתם של משאבים נוספים לתגובה לחירום עם התפתחות האירוע. תגובה זו צריכה לכלול גם חקירה מעמיקה של מקרה החירום שתתחיל ללא דיחוי כדי להבטיח אובדן מינימלי של מידע וראיות רלוונטיים. לאחר אירוע החירום, על המדינות החברות להסיק את המסקנות המתאימות ולנקוט באמצעים הנחוצים.

(55) חיוני שכל המידע הרלוונטי, לרבות המידע והפרמטרים הטכניים, יהיו זמינים לצורך חקירה בשלב מאוחר יותר. על המדינות החברות להבטיח כי מידע רלוונטי ייאסף במהלך קידוחי נפט וגז בים וכי במקרה של תאונה משמעותית, המידע הרלוונטי יאובטח ואיסוף הנתונים יוגבר בהתאם. בהקשר זה, על המדינות החברות לעודד את השימוש באמצעים טכניים מתאימים בכדי לקדם את האמינות והתיעוד של המידע הרלוונטי וכדי למנוע מניפולציה אפשרית שלו.

(56) בכדי להבטיח יישום יעיל של דרישות דירקטיבה זו, יש לקבוע עונשים יעילים, מידתיים ומרתיעים על הפרות.

(57) בכדי להתאים נספחים מסוימים כך שילכלו מידע נוסף שעשוי להיות נחוץ לאור התקדמות טכנית, יש להאציל לנציבות את הסמכות לאמץ חוקים בהתאם לסעיף 290 לאמנה על תפקוד האיחוד האירופי ביחס לתיקון הדרישות בנספחים מסוימים של דירקטיבה זו. חשוב במיוחד שהנציבות תבצע התייעצות מתאימה במהלך עבודת ההכנה, לרבות ברמת המומחה. בעת ההכנה והניסוח של החוקים המוצעים נדרשת הנציבות להבטיח מסירה סימולטנית, מתאימה ואקטואלית של המסמכים הרלוונטיים לפרלמנט האירופי ולמועצה.

(58) יש לתקן את ההגדרה של נזק למים בדירקטיבה 2004/35/EC כדי להבטיח שחבות בעלי הרישיון במסגרת דירקטיבה זו תחול ביחס למים של מדינות חברות כמוגדר בדירקטיבה 2008/56/EC.

או זכויות ריבונות וסמכויות שיפוט של מדינות חברות מהווים חלק אינטגרלי מארבעת האזורים הימיים המזוהים בסעיף (1) 4 בדירקטיבה 2008/56/EC, קרי הים הבלטי, האוקיינוס האטלנטי הצפון מזרחי, הים התיכון והים השחור, מסיבה זו, האיחוד צריך, כעניין שבעדיפות, לחזק את שיתוף הפעולה עם מדינות שליטות בעלות ריבונות או זכויות ריבונות וסמכות שיפוט במי ים באותם אזורים ימיים. מסגרות שיתוף פעולה מתאימות כוללות אמנות ים אזוריות, כפי שמוגדר בנקודה 10 לסעיף 3 לתקנה 2008/56/EC.

(51) בהקשר של הים התיכון, בשילוב עם דירקטיבה זו, הפעולות הנחוצות ננקטו כדי שהאיחוד יצטרף לפרוטוקול להגנה על הים התיכון מפני זיהום הנובע מחיפוש וניצול המדף היבשתי, קרקעית הים ותת הקרקע שלו¹ ('פרוטוקול הים') של האמנה להגנה על הסביבה הימית ואזור החוף של הים התיכון ('אמנת ברצלונה'), שסוכמה על ידי החלטת המועצה 277/585/EEC.

(52) המים הארקטיים הינם סביבה ימית בעלת חשיבות מיוחדת לאיחוד, ובעלת תפקיד חשוב בצמצום שינויי האקלים. החששות הסביבתיים החמורים ביחס למים הארקטיים מחייבים תשומת לב מיוחדת להבטחת הגנת הסביבה של האזור הארקטי בהקשר לכל קידוח נפט וגז בים, לרבות חיפוש, תוך התחשבות בסיכון לתאונות גדולות והצורך בתגובה יעילה. מדינות חברות שהן חברות במועצה הארקטית מוזמנות לקדם באופן פעיל את הסטנדרטים הגבוהים ביותר בנוגע לבטיחות הסביבתית במערכות אקולוגיות ייחודיות ופגיעות אלה, למשל באמצעות יצירת כלים בינלאומיים למניעה, מוכנות ותגובה לזיהום נפט בים הארקטי, ובאמצעות הסתמכות, בין היתר, על עבודתו של כוח המשימה שהוקם על ידי המועצה הארקטית וההנחיות הקיימות לגבי נפט וגז בים של המועצה הארקטית.

(53) תוכניות חירום לאומיות חיצוניות צריכות להיות מבוססות על הערכת סיכונים, תוך התחשבות בדוחות על סכנות משמעותיות ביחס למתקנים המוצבים במי

¹ החלטת הנציבות מיום 17 בדצמבר 2010 לגבי הצטרפות האיחוד האירופי לפרוטוקול להגנת הים התיכון כנגד זיהום הנובע מחיפוש וניצול המדף היבשתי וקרקעית הים והתשתית שלו (L 4, OJ, 9.1.2013, עמ' 13)

² OJ L 240, 19.9.1977, עמ' 1

גדולות ולהגבלת ההשלכות של תאונות כאלה. עם זאת, מכיוון שאין בנמצא כל אמצעי בטוחה פיננסי, לרבות הסדרי איגום סיכונים, שיכול לטפל בכל התוצאות האפשריות של תאונות גדולות, על הנציבות לבצע ניתוח ולימוד נוספים של האמצעים המתאימים להבטחת משטר חבות יציב ומתאים לנזקים הקשורים לקידוחי נפט וגז בים, דרישות לגבי היכולת הכלכלית לרבות זמינותם של אמצעי בטוחה כלכליים מתאימים או הסדרים אחרים. זה עשוי לכלול בחינה של היתכנות של תוכנית פיצוי הדדי. על הנציבות להגיש דו"ח לפרלמנט האירופי ולמועצה על ממצאיה, מלווה בהצעות, במידה ונדרש.

(64) ברמת האיחוד, חשוב שהסטנדרטים הטכניים יוסדרו באמצעות מסגרת משפטית מתאימה של חקיקה בנושא של בטיחות מוצרים וכי סטנדרטים אלה יחולו לגבי כל המתקנים במי הים של מדינות חברות, ולא רק כלפי מתקני הפקה לא ניידיים. לפיכך על הנציבות לבצע ניתוח נוסף של הסטנדרטים לבטיחות המוצר החלים ביחס לקידוחי נפט וגז בים.

(65) מאחר ומטרתה של דירקטיבה זו, קרי קביעת דרישות מינימום למניעת תאונות גדולות בקידוחי נפט וגז בים והגבלת ההשלכות של תאונות כאלה, אינה ניתנת להשגה במידה מספקת על ידי המדינות החברות ולפיכך לאור ההיקף וההשפעות של הפעולה המוצעת היא ניתנת להשגה באופן טוב יותר ברמת האיחוד, האיחוד רשאי לאמץ אמצעים, בהתאם לעקרון השיוריות כפי שנקבע בסעיף 5 לאמנה לגבי האיחוד האירופי. בהתאם לעקרון המידתיות, כפי שנקבע בסעיף זה, דירקטיבה זו אינה מתפרסת מעבר למה שנחוץ בכדי להשיג מטרה זו,

אימצו דירקטיבה זו:

פרק I

הוראות פתיחה

סעיף 1

(59) רבות מההוראות בדירקטיבה זו אינן רלוונטיות לגבי מדינות חברות ללא מוצא לים, קרי אוסטריה, הרפובליקה הצ'כית, הונגריה, לוקסמבורג וסלובקיה. יחד עם זאת רצוי שמדינות חברות אלה תקדמנה את העקרונות והסטנדרטים הגבוהים הקיימים בחוקי האיחוד ביחס לבטיחות קידוחי נפט וגז בים בחוזים הדו-צדדיים שלהם עם מדינות שליטיות ועם הארגונים הבינלאומיים הרלוונטיים.

(60) לא כל המדינות החברות בעלות מוצא לים מתירות קידוחי נפט וגז בים בתחום הריבוני שלהן. מדינות חברות אלו אינן עוסקות במתן רישיונות ומניעת תאונות גדולות של קידוחים כנאמר לעיל. לפיכך תהיה זו דרישה לא פרופורציונאלית ובלתי נחוצה לדרוש ממדינות חברות אלה להטמיע וליישם את כל הוראות דירקטיבה זו. עם זאת, תאונות במהלך קידוחי נפט וגז בים עשויות להשפיע על חופיהן. לפיכך, מדינות חברות אלו צריכות, בין היתר, להיות מוכנות להגיב לתאונות גדולות, לחקור אותן ולשתף פעולה באמצעות אנשי קשר עם מדינות חברות אחרות רלוונטיות ועם מדינות שליטיות רלוונטיות.

(61) בהינתן המיקום הגיאוגרפי שלהן, מדינות חברות ללא מוצא לים אינן מעורבות במתן רישיונות לקידוחי נפט וגז בים ובמניעת תאונות גדולות בהם, וגם אינן מושפעות באופן פוטנציאלי מתאונות כאלה במי הים של מדינות חברות אחרות. לפיכך, אין צורך שמדינות אלו יטמיעו את מרבית ההוראות של דירקטיבה זו. עם זאת, כשחברה פעילה, בעצמה או באמצעות חברות בנות, בקידוחי נפט וגז בים מחוץ לאיחוד, רשומה במדינה חברה ללא מוצא לים, אותה מדינה חברה צריכה לבקש מהחברה לספק דו"ח על תאונות המתרחשות בקידוחים אלה, אותו ניתן לשתף ברמת האיחוד, בכדי שכל הצדדים המעוניינים באיחוד ייהנו מהניסיון הנצבר מאותן תאונות.

(62) בנוסף לאמצעים שהוצגו בדירקטיבה זו, על הנציבות לחפש אמצעים מתאימים אחרים לשיפור המניעה של תאונות גדולות והגבלת השלכותיהן.

(63) על המפעילים להבטיח כי יש להם גישה למשאבים פיזיים, אנושיים וכלכליים מספקים למניעת תאונות

(ד) כל תקרית סביבתית גדולה הנובעת מתקריות כגון אלו המפורטות בנקודות (א), (ב) ו-(ג).

על מנת לקבוע האם תקרית מסוימת מהווה תאונה גדולה בכפוף לנקודות (א), (ב) או (ד), ההתייחסות למתקן שעל פי רוב אינו תחת השגחה תהיה כאילו הוא תחת השגחה.

(2) המונח "בים" משמעו ממוקם במימי החופין, באזור הכלכלי הבלעדי או במדף היבשתי של מדינה חברה כמשמעות המונח על פי אמנת חוק הים של האו"ם.

(3) "קידוחי נפט וגז בים" משמעותם כל הפעולות הקשורות במתקן או בתשתית מחוברת, לרבות עיצוב, תכנון, בניה, תפעול ופירוק של ציוד זה, ושקשורות לחיפוש והפקה של נפט וגז, לא כולל הובלת נפט וגז מחוף אחד לאחר.

(4) "סיכון" משמעו השילוב בין ההסתברות לקיומו של אירוע ותוצאות אותו אירוע;

(5) "מפעיל" משמעו הישות שמונתה על ידי בעל הרישיון או רשות הרישוי לבצע קידוחי נפט וגז בים, לרבות תכנון וביצוע פעילות של באר או ניהול ובקרה על פעילות של מתקן הפקה;

(6) "מתאים" משמעו מתאים לגמרי גם על פי שיקולים של השקעת מאמצים ועלויות פרופורציונאליות לדרישה או למצב נתונים, בהתבסס על ראיות אובייקטיביות שהוכחו באמצעות ניתוח, השוואה למול סטנדרטים מתאימים או למול פתרונות אחרים בהם נעשה שימוש במצבים דומים על ידי הרשויות או גורמים מקצועיים;

(7) "ישות" משמעה כל אדם המהווה ישות טבעית או משפטית או כל קבוצה של אנשים כאלה;

(8) "מקובל", בהקשר של סיכון, משמעו רמת הסיכון שביחס אליה הזמן, העלות או המאמץ המושקעים בהפחתת סיכון נוספת תהיה משמעותית חסרת פרופורציה לתועלות של הפחתה זו. בהערכה האם הזמן, העלות או המאמץ יהיו משמעותית חסרי פרופורציה לתועלות של הפחתת סיכון נוספת יש

נושא והיקף

1. דירקטיבה זו קובעת את דרישות המינימום למניעת תאונות גדולות בקידוחי נפט וגז בים ומגבילה את ההשלכות של תאונות כאלה.

2. דירקטיבה זו אינה קודמת להוראות חוקי האיחוד בנושא בטיחות וגיהות עובדים בעבודה, ובמיוחד דירקטיבות 92/91/EEC ו-89/391/EEC.

3. דירקטיבה זו אינה קודמת לדירקטיבות 94/22/EC, 2001/42/EC, 2003/4/EC¹, 2003/35/EC, 2010/75/EU² ו-2011/92/EU.

סעיף 2

הגדרות

למטרות דירקטיבה זו:

(1) 'תאונות גדולות' משמעותן, ביחס למתקן או תשתית מחוברת:

(א) תקרית המערבת פיצוץ, אש, איבוד שליטה על באר או פליטת נפט, גז או חומרים מסוכנים ושקשורה במקרי מוות או פציעה גופנית חמורה או עשויה להוביל למקרים מעין אלו;

(ב) תקרית המובילה לנזק חמור למתקן או לתשתית מחוברת ושקשורה במקרי מוות או פציעה גופנית חמורה או עשויה להוביל למקרים מעין אלו;

(ג) כל תקרית אחרת המובילה למקרי מוות או פציעה גופנית חמורה של חמישה אנשים או יותר המצויים על המתקן הימי בו מצוי מקור הסכנה, או שעוסקים בקידוח נפט וגז בים הקשור במתקן או בתשתית מחוברת; או

¹ דירקטיבה 2003/4/EC של הפרלמנט האירופי והמועצה מיום 28 בינואר 2003, לגבי גישה של הציבור למידע סביבתי (L 41, OJ, 14.2.2003, עמ' 26)

² דירקטיבה 2010/75/EU של הפרלמנט האירופי והמועצה מיום 24 בנובמבר 2010 לגבי פליטות תעשיתיות (מניעה ובקרה של זיהום משולב) (L 334, OJ, 17.12.2010, עמ' 17).

באמצעות גשרים או מבנים אחרים שמשמשים לקידוחי נפט וגז בים או שקשורים בקידוחים כאלו. המונח מתקן מתייחס ליחידות קידוח ניידות בים רק כשהן מוצבות במי ים לצורך קידוח, הפקה או פעולות אחרות הקשורות בקידוחי נפט וגז בים;

(20) "מתקן הפקה" משמעו מתקן המשמש להפקה;

(21) "תשתית מחוברת" משמעה, בתוך אזור הביטחון או בתוך אזור סמוך מרוחק יותר מהמתקן בכפוף לשיקול דעתה של המדינה החברה:

(א) כל באר והמבנים, היחידות והמתקנים שקשורים בה ושמוברים למתקן;

(ב) כל מכשיר או אתר פעילות הממוקמים על המבנה המרכזי של המתקן או מקובעים אליו;

(ג) כל מכשיר או אתר פעילות צנרת שמחובר למתקן;

(22) "אישור" בהקשר של הדו"ח על הסכנות המשמעותיות, משמעו הודעה בכתב מאת הרשות המוסמכת אל המפעיל או הבעלים על כך שהדו"ח, במידה ויישם כפי שהוגדר להלן, עומד בדרישות דירקטיבה זו. "אישור" אין משמעו העברת האחריות לבקרה על הסכנות המשמעותיות לרשות המוסמכת;

(23) "סכנה משמעותית" משמעה מצב העלול לגרום לתאונה גדולה;

(24) "הפעלת באר" משמעה כל פעילות שקשורה בבאר ושעולה לגרום לפליטה בלתי מתוכננת של חומרים העלולים להוביל לתאונה גדולה, לרבות קידוח באר, תיקון או שינוי של באר, השהיית הקידוח בבאר ונטישה סופית של הבאר;

(25) "קידוח משולב" משמעו קידוח המבוצע ממתקן בשיתוף עם מתקן או מתקנים אחרים למטרות שקשורות במתקן(ים) האחר(ים), באופן שמשיע באופן מהותי על האיום על בטיחותם של אנשים, על הסביבה או על מתקן אחר כלשהו;

להתחשב ברמות הסיכון התואמות את הפרקטיקה המומלצת למקרה;

(9) "רישיון" משמעו הרשאה לקידוחי נפט וגז בים בהתאם לדירקטיבה 94/22/EC;

(10) "שטח מורשה" משמעו האזור הגיאוגרפי המכוסה ברישיון;

(11) "בעל רישיון" משמעו המחזיק ברישיון או המחזיקים ברישיון במשותף;

(12) "קבלן" משמעו כל ישות החתומה על הסכם עם המפעיל או הבעלים לביצוע משימות מסוימות מטעם המפעיל או הבעלים;

(13) "רשות רישוי" משמעה הרשות הציבורית האחראית להענקת הרשאות או לניטור השימוש בהרשאות כמוגדר בדירקטיבה 94/22/EC;

(14) "רשות מוסמכת" משמעה הרשות הציבורית שמונתה בהתאם לדירקטיבה זו ושנושאת באחריות למימוש ההתחייבויות שהוטלו עליה בדירקטיבה זו. הרשות המוסמכת יכולה להיות מורכבת מגוף ציבורי אחד או יותר;

(15) "חיפוש" משמעו קידוח באתר הבדיקה וכל קידוח נפט וגז בים שיש לבצעו לפני ביצוען של פעולות ההפקה;

(16) "הפקה" משמעה חילוץ של נפט וגז בים מרובד תת קרקעי של השטח המורשה, לרבות עיבוד בים של נפט וגז והובלתם דרך תשתית מחוברת;

(17) "מתקן לא להפקה" משמעו מתקן שאינו משמש להפקת נפט וגז;

(18) "הציבור" משמעו ישות אחת או יותר וגם, בהתאם לחקיקה או לפרקטיקה המקומית, שותפיהם, ארגוניהם או קבוצותיהם;

(19) "מתקן" משמעו מתקן נייד, מקובע או נייד, או שילוב של מספר מתקנים שמחוברים ביניהם באופן תמידי

לכלול תיאור של המגבלות התפעוליות שהוטלו על המתקן הרלוונטי כתוצאה מאותה הערכה;

(33) "גורמים קריטיים בטיחותיים וסביבתיים" משמעם חלקים מהמתקן, לרבות תוכניות מחשב, שמטרתם למנוע או להגביל את ההשלכות של תאונה גדולה, או שכשל שלהם יגרום או יתרום באופן משמעותי לתאונה גדולה;

(34) "היועצות תלת צדדית" משמעה הסדר רשמי שמטרתו הסדרת הדיאלוג ושיתוף הפעולה בין הרשות המוסמכת, המפעילים והבעלים, ונציגי העובדים;

(35) "התעשייה" משמעה גופים שמעורבים באופן ישיר בקידוחי נפט וגז בים ושמוסכים בדירקטיבה זו, או שפעילותם קשורה באופן הדוק לקידוחים אלה;

(36) "תוכנית תגובה חיצונית לחירום" משמעה אסטרטגיה מקומית, לאומית או אזורית למניעת הסלמה או להגבלת ההשלכות של תאונה גדולה שקשורה לקידוחי נפט וגז בים ושעושה שימוש בכל המשאבים הזמינים למפעיל כפי שפורטו בתוכנית הפנימית הרלוונטית לתגובה בחירום, ובכל משאב משלים אחר שמסופק על ידי המדינות החברות;

(37) "תקרית סביבתית גדולה" משמעה תקרית הגורמת, או שסביר כי תגרום, לפגיעה משמעותית בסביבה בהתאם להגדרות דירקטיבה 2004/35/EC.

פרק II

מניעת תאונות גדולות הקשורות לקידוחי נפט וגז בים

סעיף 3

עקרונות כלליים לניהול סיכונים בקידוחי נפט וגז בים

1. המדינות החברות תדרושנה מהמפעילים להבטיח לנקוט בכל האמצעים המתאימים למניעת תאונות גדולות בקידוחי נפט וגז בים.

(26) "אזור בטחון" משמעו האזור הנמצא במרחק של 500 מטרים מחלק כלשהו של המתקן ושהוגדר על ידי המדינה החברה;

(27) "בעלים" משמעם ישות בעלת זכות חוקית לנהל את הפעילות של מתקן שלא להפקה;

(28) "תוכנית פנימית לתגובה בחירום" משמעה תוכנית שהוכנה על ידי המפעיל או הבעלים בהתאם לדרישות דירקטיבה זו בנוגע לצעדים שיש לנקוט בהם למניעת הסלמה או להגבלת ההשלכות של תאונה גדולה הקשורה לקידוחי נפט וגז בים;

(29) "אימות בלתי תלוי" משמעו הערכה ואישור של תקפותם של דוחות מסוימים בכתב על ידי גוף או חלק ארגוני של המפעיל או של הבעלים שאינם תחת השליטה או ההשפעה של הגוף או החלק הארגוני המשתמשים בדוחות אלה;

(30) "שינוי מהותי" משמעו:

(א) במקרה של דו"ח על הסכנות המשמעותיות, שינוי בתנאים לגביהם הדו"ח המקורי אושר, לרבות, בין היתר, שינויים פיזיים, זמינות של ידע או טכנולוגיה חדשים ושינויים בניהול התפעולי;

(ב) במקרה של הודעה על קידוחי באר או קידוחים משולבים, שינוי בתנאים לגביהם ההודעה המקורית הוגשה, לרבות, בין היתר, שינויים פיזיים, החלפת מתקן אחד באחר, זמינות של ידע או טכנולוגיה חדשים ושינויים בניהול התפעולי;

(31) "התחלת הקידוחים" משמעה הנקודה בזמן בה המתקן או התשתית המחוברת הופעלו לראשונה בקידוחים עבורם תוכננו;

(32) "אפקטיביות התגובה לדליפת נפט" משמעה האפקטיביות של מערכות התגובה לדליפה בתגובתן לדליפת נפט, על בסיס ניתוח של התדירות, המשך והתזמון של התנאים הסביבתיים המונעים תגובה. ההערכה של אפקטיביות התגובה לדליפת נפט תבוסא כאחוז מהזמן בו תנאים אלה אינם מתקיימים ועליה

2. המדינות החברות יודאו כי המפעילים אינם משוחררים מחובותיהם בכפוף לדירקטיבה זו מתוקף העובדה שהפעולות או המחדלים שמובילים או תורמים לתאונות גדולות בוצעו על ידי קבלנים.
3. במקרה של תאונה גדולה יודאו המדינות החברות כי הקבלנים נוקטים בכל האמצעים המתאימים להגבלת השלכותיה על בריאות האדם ועל הסביבה.
4. המדינות החברות ידרשו מהמפעילים לוודא שקידוחי הנפט והגז בים מבוצעים בהתאם לתוכנית ניהול סיכונים שיטתית באופן כזה בו הסיכונים השוירים לתאונות גדולות לאנשים, לסביבה ולמתקנים בים סבירים.

החברה תדרוש ממגיש הבקשה לספק, באופן המתאים, ראיה ליכולותיו הטכניות והכספיות וכל מידע רלוונטי אחר בנוגע לשטח המכוסה ברישיון והשלב המסוים של פעילויות קדוח הנפט והגז בים.

המדינות החברות יעריכו את טיב ההיערכות הנזכרת בפסקת המשנה הראשונה בכדי לקבוע האם למבקש יש משאבים כלכליים מספיקים לצורך הפעלה מיידית ומתמשכת ללא הפרעות של כל האמצעים הנדרשים ליישומה של תגובת חירום יעילה ולתיקון המצב כתוצאה מיישומה.

המדינות החברות תסייענה לפריסתם של מכשירים פיננסיים ברי קיימא והסדרים אחרים שיסייעו למבקש הרישיון להציג את יכולותיו הפיננסיות בהתאם לפסקת המשנה הראשונה.

המדינות החברות לכל הפחות תגדרנה נהלים להבטחת טיפול מידי ומתאים בתביעות פיצויים, כולל בגין תשלומי פיצויים עבור תקריות חוצות גבול.

המדינות החברות תדרושנה מבעלי הרישיון לשמר לעצמם יכולת מספיקה לעמידה בהתחייבויות הכספיות שלהם הנובעות מחבויות בגין קידוחי נפט וגז בים.

4. רשות הרישוי או בעל הרישיון ימנו את המפעיל. במקרה בו המפעיל ממונה על ידי בעל הרישיון, רשות הרישוי תקבל הודעה מראש לגבי המינוי. במקרים כאלה רשות הרישוי רשאית, ובמידה ויש צורך בכך - לאחר שנועצה ברשות המוסמכת, להתנגד למינוי המפעיל. במקרה של התנגדות כזו תדרושנה המדינות החברות מבעל הרישיון למנות מפעיל חלופי מתאים או לקחת על עצמו את התחייבויות המפעיל בכפוף דירקטיבה זו.

5. נהלי קבלת הרישיון לקידוחי נפט וגז בים שקשורים בשטח מורשה נתון יוסדרו בצורה כזו בה המידע שנאסף כתוצאה מחיפוש יוכל להימסר לבחינת המדינה החברה לפני תחילת ההפקה.

6. בהערכת היכולות הטכניות והפיננסיות של מבקש הרישיון יש לתת תשומת לב מיוחדת לכל סביבה ימית וחופית רגישה מבחינה סביבתית, ובמיוחד למערכות אקולוגיות שיש להן תפקיד חשוב בהקלה והסתגלות לשינויים אקלימיים כגון ביצות מלח וצמחית קרקעית הים, ושטחי ים מוגנים, כגון אזורים מיוחדים לשימור בהתאם לדירקטיבה של המועצה 92/43/EEC מיום ה-

סעיף 4

שיקולים בטיחותיים וסביבתיים הקשורים ברישיונות

1. המדינות החברות יודאו כי כל החלטה לגבי הענקת או העברת רישיונות לביצוע קידוחי נפט וגז בים לוקחת בחשבון את יכולת מבקש רישיון זה לעמוד בדרישות ביחס לקידוחים הנכללים ברישיון בהתאם לדרישות ההוראות הרלוונטיות של חוקי האיחוד, ובפרט דרישות דירקטיבה זו.

2. בפרט, הערכת היכולת הטכנית והכלכלית של מבקש הרישיון נדרשת לקחת בחשבון את הנ"ל:

(א) הסיכון, הסכנות וכל מידע רלוונטי אחר בקשר לשטח המורשה ברישיון, לרבות, בעת הצורך, עלות הפגיעה בסביבה הימית כמפורט בנקודה (c) של סעיף 8(1) לדירקטיבה 2008/56/EC;

(ב) השלב המסוים בקידוחי הנפט והגז בים;

(ג) היכולות הכספיות של המבקש, לרבות כל בטוחה כספית, לכיסוי החבויות הפוטנציאליות הנובעות מקידוחי הנפט והגז בים שבנידון, לרבות חבות בגין נזקים כלכליים פוטנציאליים במידה וחבות זו מכוסה בחוק המקומי;

(ד) המידע הזמין ביחס לביצועים הבטיחותיים והסביבתיים של המבקש, לרבות ביחס לתאונות גדולות, בהתאם לנדרש ביחס לקידוחים עבורם מבוקש הרישיון.

לפני הענקת או העברת רישיון לקידוחי נפט וגז בים, תיוועץ רשות הרישוי ברשות המוסמכת במידה ויש צורך בכך.

3. המדינות יודאו כי רשות הרישוי תימנע מהענקת רישיון אלא אם היא משתכנעת על בסיס הראיות שהציג המבקש כי המבקש נערך או ייערך כראוי, בהתאם להסדרים שייקבעו על ידי המדינות החברות, לכיסוי החבויות העלולות להיגרם עקב פעילות קידוח הנפט והגז בים שתבצע על ידי המבקש. הערכות זו תתקיים החל מתחילת פעילות קידוחי הנפט והגז בים. המדינה

להשתתף בקבלת ההחלטות ולגביי הגורם אליו ניתן להפנות הערות או שאלות.

(ד) הציבור זכאי להעיר הערות ולחוות דעה בזמן שכל האפשרויות עדיין פתוחות לפני שהחלטה להתיר את החיפוש מתקבלת;

(ה) כשהחלטות המפורטות בנקודה (ד) מתקבלות, יש לשקול כראוי את תוצאות שיתוף הציבור; וגם

(i) המדינה החברה הרלוונטית מיידעת לאלתר את הציבור, לאחר שבחנה את הערותיו וחוות דעתו, לגביי ההחלטות שהתקבלו והסיבות להן ולגביי השיקולים עליהם מתבססות ההחלטות הנ"ל, לרבות מידע אודות תהליך שיתוף הציבור.

יש להגדיר מסגרות זמן סבירות שתאפשרנה מספיק זמן עבור כל אחד מהשלבים השונים של שיתוף הציבור.

3. סעיף זה לא יחול ביחס לאזורים לגביהם התקבל רישיון לפני ה-18 ביולי 2013.

סעיף 6

קידוחי נפט וגז בים בתוך אזורים מורשים

1. המדינות החברות יודאו כי מתקני ההפקה והתשתיות המחוברות מופעלים רק באזורים מורשים ורק על ידי מפעילים שמונו לצורך כך בהתאם לסעיף 4(4).

2. המדינות החברות תדרושנה מבעלי הרישיון לוודא שהמפעיל מסוגל לעמוד בדרישות ביחס לקידוחים הספציפיים הנכללים ברישיון.

3. בכל קידוחי הנפט והגז בים תדרושנה המדינות החברות מבעל הרישיון לנקוט בכל צעד סביר כדי לוודא שהמפעיל עומד בדרישות, מבצע את תפקידו ומיישם את התחייבויותיו בכפוף לדירקטיבה זו.

4. במקרה בו הרשות המוסמכת קובעת כי המפעיל איבד את יכולתו לעמוד בדרישות הרלוונטיות בהתאם לדירקטיבה זו היא תיידע את רשות הרישוי בעניין זה. רשות הרישוי תיידע אז את בעל הרישיון על כך ובעל

21 במאי 1992 לגבי הגנה על בתי גידול טבעיים ואוכלוסיית חיות וצמחיית הבר¹, שטחים מוגנים מיוחדים בהתאם לדירקטיבה 2009/147/EC של הפרלמנט האירופי והמועצה מיום ה-30 בנובמבר 2009 לגבי הגנה על ציפורי הבר², ושטחים ים מוגנים כפי שהוסכם על ידי המדינות החברות הרלוונטיות בכפוף לכל ההסכמים הבינלאומיים או האזוריים להם הן צד.

סעיף 5

שיתוף הציבור בהקשר להשפעות של פעילות מתוכננת לחיפוש נפט וגז בים על הסביבה

1. הקידוח של באר חיפוש ממתקן שלא להפקה לא יתחיל אלא אם הרשויות הרלוונטיות של המדינה החברה הבטיחו כבר כי התקיים שיתוף ציבור יעיל ומקדים בכל הקשור להשפעות האפשריות של קידוחי הנפט והגז המתוכננים בים על הסביבה בהתאם לחוקים אחרים של האיחוד, ובמיוחד בהתאם לדירקטיבה 2001/42/EC או 2011/92/EU לפי המתאים.

2. כאשר לא מתקיים שיתוף ציבור בהתאם לסעיף משנה 1, המדינות החברות יודאו יישומם של ההסדרים הבאים:

(א) הציבור מידוע, בין אם באמצעות הודעות לציבור או באמצעים מתאימים אחרים כגון אמצעי התקשורת האלקטרונית, היכן מתוכנן להתיר קידוחי חיפוש;

(ב) הציבור הרלוונטי מזהה, לרבות הציבור שמושפע או שסביר כי יושפע על ידי ההחלטה, או הציבור שיש לו עניין בהחלטה להתיר קידוחי חיפוש, לרבות ארגונים לא ממשלתיים רלוונטיים כגון אלה המקדמים הגנה על הסביבה, וארגונים רלוונטיים אחרים;

(ג) המידע הרלוונטי אודות הקידוחים המתוכננים זמין לציבור לרבות, בין היתר, מידע לגבי הזכות

¹ L 206, 22.7.1992, עמ' 7
² L 20, 26.1.2010, עמ' 7

(ז) לאחר שקיבל את אישור המפעיל, הבעלים או המדינה החברה בה ממוקם אזור הביטחון.

8. המדינות החברות יגדירו באמצעות היוועצות תלת צדדית בין הרשות המוסמכת, המפעילים והבעלים ונציגי העובדים מנגנון להשתתפות אפקטיבית בניסוח של סטנדרטים ומדיניות למניעת תאונה גדולה.

סעיף 7

חבות בגין נזק סביבתי

מבלי לגרוע מהיקף החבות הקיימת ביחס למניעה ותיקון של נזקים סביבתיים בהתאם לדירקטיבה 2004/35/EC, המדינות החברות יודאו כי בעל הרישיון מחויב פיננסית למניעה ותיקון של נזקים סביבתיים כהגדרתם בדירקטיבה לעיל, שנגרמו על ידי קידוחי נפט וגז בים שבוצעו על בעל הרישיון או המפעיל, או מי מטעמם.

סעיף 8

מינוי הרשות המוסמכת

1. המדינות החברות ימנו רשות מוסמכת שתהיה אחראית על ביצוע המשימות הרגולטוריות הבאים:

(א) בדיקה ואישור של דוחות על סכנות משמעותיות, בדיקת הודעות תכנון, ובדיקת הודעות על קידוחי בארות או קידוחים משולבים, ומסמכים דומים אחרים המוגשים בפניה;

(ב) פיקוח על מידת הציות של המפעילים והבעלים להוראות דירקטיבה זו, לרבות ביצוע בדיקות חקירות ופעולות אכיפה;

(ג) ייעוץ לרשויות או לגופים אחרים, לרבות לרשות הרישוי;

(ד) ביצוע תוכניות שנתיות בהתאם לסעיף 21;

(ה) הפקת דוחות;

(ו) שיתוף פעולה עם הרשויות המוסמכות או גורמי הקשר בהתאם לסעיף 27.

הרישיון ייטול את האחריות ליישום התחייבויותיו הנ"ל ויציע מיידית לרשות הרישוי מפעיל מחליף.

5. המדינות החברות יודאו כי כל פעילות הקשורה במתקני הפקה ובמתקנים שלא להפקה לא תתחיל או תימשך עד שהדו"ח על הסכנות המשמעותיות יתקבל על ידי הרשות המוסמכת בהתאם לדירקטיבה זו.

6. המדינות החברות יודאו כי קידוחי בארות או קידוחים משולבים לא יתחילו או יימשכו עד שהדו"ח על הסכנות המשמעותיות ביחס למתקנים הרלוונטיים יתקבל בהתאם לדירקטיבה זו. כמו כן, קידוחים אלה לא יתחילו או יימשכו כל עוד לא הועברה לרשות המוסמכת הודעה ביחס לקידוחי באר או קידוחים משולבים בהתאם לנקודה (ח) או (ט) לסעיף 11(1), בהתאמה, או כאשר הרשות המוסמכת מביעה התנגדות לתוכנה של ההודעה.

7. המדינות החברות יודאו כי הוגדר אזור בטוח סביב למתקן וכי כלי שיט מנועים מלהיכנס לאזור הביטחון או לשהות בו.

עם זאת, איסור זה לא יחול על כלי שיט שנכנס לאזור הביטחון או ששוהה בו:

(א) לצורך פריסה, בדיקה, בחינה, תיקון, תחזוקה, שינוי, חידוש או הסרה של כבל או צינור תת ימי באזור הביטחון או בסמוך לו;

(ב) כדי לספק שירותים או תחבורה עבור אנשים או סחורה אל וממתקן באזור הביטחון;

(ג) כדי לבחון מתקן או תשתית מחוברת כלשהם באותו אזור בטחון תחת סמכותה של המדינה החברה;

(ד) לצורך הגנה או ניסיון להגן על חיים או רכוש;

(ה) עקב קשיי מזג אוויר;

(ו) בעת מצוקה; או

מתאים כשהאובייקטיביות שלו נפגעת עקב ניגודי עניינים.

7. המדינות החברות רשאיות להגדיר מנגנונים לפיצוי העלויות הפיננסיות של הרשות המוסמכת בגין מימוש התחייבויותיה בכפוף לדירקטיבה זו על ידי בעלי הרישיון, המפעילים או הבעלים.

8. כשהרשות המוסמכת מורכבת מיותר מאשר גוף אחד, ינקטו המדינות החברות בכל מאמץ כדי להימנע שכפול של התפקידים הרגולטוריים בין הגופים השונים. המדינות החברות רשאיות להגדיר את אחד הגופים המרכיבים את הרשות כגוף הראשי שנושא באחריות לתיאום התפקידים הרגולטוריים בהתאם לדירקטיבה זו ולדיווח לנציבות.

9. המדינות החברות יבחנו את הפעילות של הרשות המוסמכת וינקטו באמצעים הנחוצים לשיפור יעילותה ביישום התפקידים הרגולטוריים שהוגדרו בסעיף 1.

סעיף 9

תפקוד הרשות המוסמכת

המדינות החברות יודאו כי הרשות המוסמכת:

(א) פועלת באופן עצמאי מקווי מדיניות, החלטות רגולטוריות או שיקולים אחרים שאינם קשורים להתחייבויותיה בכפוף לדירקטיבה זו;

(ב) מבהירה את היקף תחומי האחריות שלה ותחומי האחריות של המפעיל והבעלים בכל הקשור בפיקוח על הסיכון לתאונה גדולה בהתאם לדירקטיבה זו;

(ג) קובעת מדיניות, תהליך ונהלים לבדיקה מעמיקה של הדוחות על הסכנות המשמעותיות וההודעות שהוגשו בהתאם לסעיף 11 וגם לפיקוח על הציות להוראות דירקטיבה זו בתחום אזור השיפוט של המדינה החברה, לרבות פעולות בדיקה, חקירה ואכיפה;

(ד) מיישמת את המדיניות, התהליך והנהלים שמוגדרים בנקודה (ג) ושזמינים למפעילים ולבעלים ומציגה בפני הציבור את סיכומם;

2. המדינות החברות יודאו באופן תמידי את עצמאות ואובייקטיביות הרשות המוסמכת בביצוע תפקידיה הרגולטוריים ובמיוחד ביחס לנקודות (א), (ב) ו-(ג) של סעיף 1. בהתאם לכך, ניגודי עניינים יימנעו בין, מצד אחד, התפקידים הרגולטוריים של הרשות המוסמכת ובין, מצד שני, התפקידים הרגולטוריים הקשורים בפיתוח כלכלי של המשאבים הטבעיים בים, במתן רישיונות לקידוחי נפט וגז בים בתוך המדינה החברה ובגבייה וניהול של ההכנסות מאותם קידוחים.

3. בכדי לממש את היעדים שהוגדרו בסעיף 2, תדרושנה המדינות החברות שהתפקידים הרגולטוריים של הרשות המוסמכת ייושמו במסגרת סמכות שהיא עצמאית מכל תפקידי המדינה החברה שקשורים בפיתוח כלכלי של משאבים טבעיים בים, במתן רישיונות לקידוחי נפט וגז בים בתוך המדינה החברה ובגבייה וניהול של ההכנסות מקידוחים אלה.

עם זאת, כשהמספר הכולל של המתקנים המאוישים בשגרה קטן משישה, המדינה החברה הרלוונטית רשאית להחליט לא להחיל את פסקת המשנה הראשונה. החלטה כזו לא תגרע מהתחייבויותיה בהתאם לסעיף 2.

4. המדינות החברות יציגו בפני הציבור תיאור של אופן ארגונה של הרשות המוסמכת, לרבות מדוע הן הקימו את הרשות המוסמכת בדרך זו, כיצד הן מוודאות שהתפקידים הרגולטוריים שהוגדרו בסעיף 1 מיושמים ושהרשות המוסמכת אכן פועלת בהתאם להתחייבויותיה כפי שהוגדרו בסעיף 2.

5. המדינות החברות יודאו כי לרשות המוסמכת יש את משאבי האנוש והמשאבים הפיננסיים שיסיפיקו למימוש התחייבויותיה בכפוף לדירקטיבה זו. משאבים אלה יתאמו את היקף קידוחי הנפט והגז בים של המדינות החברות.

6. המדינות החברות רשאיות לחתום על הסכמים רשמיים עם סוכנויות מתאימות של האיחוד או עם גופים מתאימים אחרים, במידה ויש כאלו, לצורך מתן יעוץ מומחה שיתמוך ברשות המוסמכת בביצוע התפקידים הרגולטוריים שלה. למטרות סעיף זה גוף לא ייחשב

פרק III

הכנת וביצוע קידוחי נפט וגז בים

סעיף 11

מסמכים שיש להגיש לצורך ביצוע קידוחי נפט וגז בים

1. המדינות החברות יוודאו כי המפעיל או הבעלים מגישים לרשות המוסמכת את המסמכים הבאים:

(א) המדיניות התאגידית למניעת תאונה גדולה או תיאור מתאים שלה, בהתאם לסעיף 19(1) ו-5(5);

(ב) המערכת לניהול הבטיחות והסביבה שמתאימה למתקן, או תיאור מתאים שלה, בהתאם לסעיף 19(3) ו-5(5)

(ג) במקרה של מתקן הפקה מתוכנן, הודעת תכנון בהתאם לדרישות נספח ו, חלק 1;

(ד) תיאור של התוכנית לאימות בלתי תלוי בהתאם לסעיף 17;

(ה) דו"ח על סכנות משמעותיות, בהתאם לסעיפים 12 ו-13;

(ו) במקרה של שינוי מהותי במתקן או פירוקו, דו"ח מתוקן על סכנות משמעותיות בהתאם לסעיפים 12 ו-13;

(ז) תוכנית התגובה למצבי חירום פנימיים או תיאור מתאים שלה, בהתאם לסעיפים 14 ו-28;

(ח) במקרה של קידוח באר, הודעה על קידוחה של באר זו ומידע על קידוחה בהתאם לסעיף 15;

(ט) במקרה של קידוח משולב, הודעה על הקידוחים המשולבים בהתאם לסעיף 16;

(ה) מכינה ומיישמת בעת הצורך נהלים מתואמים או משותפים עם רשויות אחרות במדינה החברה למימוש החבויות בכפוף לדירקטיבה זו; וגם

(ו) מבססת את המדיניות, הארגון והנהלים התפעוליים שלה על העקרונות שנקבעו בנספח III.

סעיף 10

משימות הסוכנות האירופית לבטיחות ימית

1. הסוכנות האירופית לבטיחות ימית (EMSA), להלן "הסוכנות" תספק למדינות החברות ולנציבות סיוע טכני ומדעי בהתאם להרשאה שלה בכפוף לתקנה (EC) מס. 1406/2002.

2. במסגרת ההרשאה שלה, הסוכנות:

(א) תסייע לנציבות ולמדינות החברות הרלוונטיות, על פי בקשתן, בגילוי וניטור היקף דליפות הנפט או הגז;

(ב) תסייע למדינות החברות, על פי בקשתן, בהכנה ויישום של תוכניות תגובה למצבי חירום חיצוניים, ובמיוחד כשקיימות השפעות חוצות גבול בתוך ומעבר למי הים של מדינות חברות;

(ג) תפתח על בסיס תוכניות התגובה למצבי חירום הפנימיים והחיצוניים של המדינות החברות, בשיתוף פעולה עם המדינות החברות והמפעילים, קטלוג של ציוד החירום והשירותים הזמינים לה.

3. הסוכנות רשאית, במידה והתבקשה לכך:

(א) לסייע לנציבות בבדיקת תוכניות התגובה למצבי חירום חיצוניים של המדינות החברות שמטרתה לבחון האם התוכניות תואמות את דרישות דירקטיבה זו;

(ב) לבחון תרגילים המתמקדים בבדיקת מנגנוני החירום של האיחוד ומנגנוני חירום חוצי גבולות.

סעיף 12

דו"ח על סכנות משמעותיות ביחס מתקן הפקה

1. המדינות החברות יודאו כי המפעיל מכין את הדו"ח על הסכנות המשמעותיות ביחס למתקן ההפקה, אותו יש להגיש בכפוף לנקודה (ה) של סעיף 11(1). דו"ח זה יכלול את המידע המפורט בנספח ו, חלקים 2 ו-5 ויעודכן על פי הצורך או לדרישת הרשות המוסמכת.
2. המדינות החברות יודאו כי מתקיימת היוועצות מול נציגי העובדים בשלבים הרלוונטיים של הכנת הדו"ח על הסכנות המשמעותיות ביחס למתקן ההפקה, וכי הדבר מגובה בראיות בהתאם לנספח ו, חלק 2, נקודה 3.
3. את הדו"ח על הסכנות המשמעותיות ביחס למתקן הפקה ניתן להפיק ביחס לקבוצת מתקנים, בכפוף לאישור הרשות המוסמכת.
4. במקרה בו נחוץ מידע נוסף לאישור הדו"ח על הסכנות המשמעותיות, יודאו המדינות החברות שהמפעיל מספק מידע זה, לבקשת הרשות המוסמכת, ומבצע את השינויים הנדרשים בדו"ח המוגש על הסכנות המשמעותיות.
5. כשיש לבצע שינויים במתקן ההפקה שכוללים שינוי מהותי, או כשמתוכנן לפרק מתקן הפקה קבוע, יכין המפעיל דו"ח מתוקן על הסכנות המשמעותיות, אותו יש להגיש בהתאם לנקודה (ו) של סעיף 11(1) עד למועד ההגשה שהוגדר על ידי הרשות המוסמכת, בהתאם לנספח ו, חלק 6.
6. המדינות החברות יודאו כי השינויים המתוכננים אינם מיושמים וכי ולא מיושם כל פירוק עד שהרשות המוסמכת מאשרת את הדו"ח המתוקן על הסכנות המשמעותיות ביחס למתקן ההפקה.
7. הדו"ח על הסכנות המשמעותיות ביחס למתקן ההפקה יהיה כפוף לבדיקה תקופתית מקיפה של המפעיל לפחות אחת לכל חמש שנים או מוקדם יותר אם כך נדרש על ידי הרשות המוסמכת. תוצאות הבדיקה יועברו לרשות המוסמכת.

(י) במקרה של מתקן הפקה קיים שיש להעבירו למיקום הפקה חדש בו הוא אמור לפעול, הודעה על מיקום מחדש בהתאם לנספח ו, חלק 1;

(יא) כל מסמך רלוונטי אחר שמתבקש על ידי הרשות המוסמכת.

2. המסמכים שיש להגיש בכפוף לנקודות (א), (ב), (ד) ו-(ז) של סעיף 1 יצורפו לדו"ח על הסכנות המשמעותיות שנדרש בכפוף לנקודה (ה) של סעיף 1. המדיניות התאגידיית למניעת תאונה גדולה של מפעיל באר תצורף, במידה ולא הוגשה כבר, להודעה על קידוחי באר שיש להגיש בכפוף לנקודה (ח) של סעיף 1.
3. הודעת התכנון הנדרשת בהתאם לנקודה (ג) של סעיף 1 תוגש לרשות המוסמכת עד למועד הגשתה כפי שהוגדר על ידי הרשות המוסמכת לפני ההגשה המיועדת של הדו"ח על סכנות משמעותיות המתייחס לקידוח המתוכנן. הרשות המוסמכת תמסור תגובה להודעת התכנון שתכלול הערות אותן יש לקחת בחשבון בדו"ח על הסכנות המשמעותיות.
4. כשמתקן הפקה קיים צריך להיכנס למי ים של מדינה חברה או לעזוב אותם, יודיע על כך המפעיל לרשות המוסמכת בכתב לפני המועד בו מתקן הפקה צריך להיכנס או לעזוב את מי הים של המדינה החברה.
5. הודעת המיקום מחדש שנדרשת בכפוף לנקודה (י) של סעיף 1 תוגש לרשות המוסמכת בשלב מוקדם מספיק בפינוח המוצע כדי לאפשר למפעיל לקחת בחשבון את כל הנושאים המועלים על ידי הרשות המוסמכת במהלך הכנת הדו"ח על הסכנות המשמעותיות.
6. במקרה בו מבוצע שינוי מהותי המשפיע על הודעת התכנון או על הודעת המיקום מחדש לפני הגשת הדו"ח על הסכנות המשמעותיות, תודיע הרשות המוסמכת על שינוי זה מוקדם ככל שניתן.
7. הדו"ח על הסכנות המשמעותיות שנדרש בכפוף לנקודה (ה) של סעיף 1 יוגש לרשות המוסמכת עד למועד ההגשה שהוגדר על ידי הרשות המוסמכת שתאריכו קודם להתחלה המתוכננת של הקידוחים.

הבעלים לפחות אחת לכל חמש שנים או מוקדם יותר לדרישת הרשות המוסמכת. תוצאות הבדיקה יועברו לרשות המוסמכת.

סעיף 14

תוכניות תגובה למצב חירום פנימי

1. המדינות החברות יודאו כי המפעילים או הבעלים, לפי המקרה, יכינו תוכניות תגובה למצב חירום פנימי אותן יש להגיש בהתאם לנקודה (ז) של סעיף 11(1). התוכניות יכנו בהתאם לסעיף 28 תוך התחשבות בהערכת הסיכונים לתאונה גדולה שבוצעה במהלך הכנת הדו"ח העכשווי ביותר על הסכנות המשמעותיות. התוכנית תכלול ניתוח של אפקטיביות התגובה לדליפות נפט.
2. במקרה שיש להשתמש במתקן נייד שלא להפקה לביצוע קידוחי באר, תוכנית התגובה למצבי חירום פנימיים ביחס למתקן תתחשב בהערכת הסיכונים שבוצעה במהלך הכנת ההודעה על קידוחי הבאר אותה יש להגיש בהתאם לנקודה (ח) של סעיף 11(1). כשיש לתקן את תוכנית התגובה למצבי חירום פנימיים עקב האופי המסוים או המיקום של הבאר, המדינות החברות יודאו כי מפעיל הבאר מגיש את התוכנית המתוקנת לתגובה למצבי חירום פנימיים, או תיאור מתאים שלה, לרשות המוסמכת כהשלמה להודעה הרלוונטית על קידוחי הבאר.
3. במקרה שיש להשתמש במתקן שלא להפקה לצורך ביצוע קידוחים משולבים, התוכנית לתגובה למצבי חירום פנימיים תתוקן כך שתתאים קידוחים משולבים ותוגש לרשות המוסמכת להשלמת ההודעה הרלוונטית על הקידוחים המשולבים.

סעיף 15

הודעה ומידע על קידוחי באר

1. המדינות החברות יודאו כי מפעיל הבאר מכין את ההודעה שיש להגיש לרשות המוסמכת בהתאם לנקודה (ח) של סעיף 11(1). ההודעה תוגש עד למועד ההגשה שהוגדר על ידי הרשות המוסמכת, כלומר לפני התחלת

סעיף 13

דו"ח על סכנות משמעותיות ביחס למתקן שאינו להפקה

1. המדינות החברות יודאו כי הבעלים מכין דו"ח על סכנות משמעותיות ביחס למתקן שאינו להפקה, אותו יש להגיש בהתאם לנקודה (ה) של סעיף 11(1). דו"ח זה יכלול את המידע המפורט בנספח ו, חלקים 3 ו-5 ויעודקן על פי הצורך או לדרישת הרשות המוסמכת.
2. המדינות החברות יודאו כי מתקיימת היועצות מול נציגי העובדים בשלבים הרלוונטיים של הכנת הדו"ח על הסכנות המשמעותיות ביחס למתקן שלא להפקה, וכי הדבר מגובה בראיות בהתאם לנספח ו, חלק 3, נקודה 2.
3. במקרה בו נחוץ מידע נוסף לאישור הדו"ח על הסכנות המשמעותיות ביחס למתקן שלא להפקה, תדרושנה המדינות החברות שהמפעיל יספק מידע זה, לבקשת הרשות המוסמכת, ויבצע את השינויים הנדרשים בדו"ח המוגש על הסכנות המשמעותיות.
4. כשיש לבצע שינויים במתקן שלא להפקה שכוללים שינוי מהותי, או כשמתוכנן לפרק מתקן קבוע שלא להפקה, יכין הבעלים דו"ח מתוקן על הסכנות המשמעותיות, אותו יש להגיש בהתאם לנקודה (ו) של סעיף 11(1) עד למועד ההגשה שהוגדר על ידי הרשות המוסמכת, בהתאם לנספח ו, חלק 6, נקודות 1, 2 ו-3.
5. במקרה של מתקן קבוע שלא להפקה, יודאו המדינות החברות כי השינויים המתוכננים אינם מיושמים ולא מיושם כל פירוק עד שהרשות המוסמכת מאשרת את הדו"ח המתוקן על הסכנות המשמעותיות ביחס למתקן הקבוע שלא להפקה.
6. במקרה של מתקן נייד שלא להפקה, יודאו המדינות החברות כי השינויים המתוכננים מיושמים עד שהרשות המוסמכת מאשרת את הדו"ח המתוקן על הסכנות המשמעותיות ביחס למתקן הנייד שלא להפקה.
7. הדו"ח על הסכנות המשמעותיות ביחס למתקן שלא להפקה יהיה כפוף לבדיקה תקופתית מקיפה על ידי

מהותי בהודעה שהוגשה. הרשות המוסמכת תבחן שינויים אלה ובמידת הצורך גם תנקוט בצעדים מתאימים.

סעיף 17

אימות בלתי תלוי

1. המדינות החברות יוודאו כי המפעילים והבעלים יכינו תוכניות לאימות בלתי תלוי ותיאור של תוכניות אלה, אותם יש להגיש בהתאם לנקודה (ד) של סעיף 11(1) ולצרף למערכת ניהול הבטיחות והסביבה שהוגשה בהתאם לנקודה (ב) של סעיף 11(1). התיאור יכלול את המידע המצוין בנספח ו, חלק 5.
2. תוצאות האימות הבלתי תלוי לא תגרענה מאחריות המפעיל או הבעלים להפעלה נכונה ובטוחה של הציוד והמערכות המאומתות.
3. בחירת המאמת הבלתי תלוי ועריכת התוכניות עבור האימות הבלתי תלוי יעמדו בקריטריונים של נספח V.
4. התוכניות לאימות בלתי תלוי ייערכו:

(א) ביחס למתקנים, כך שיספקו אישור בלתי תלוי לכך שהגורמים הקריטיים הבטיחותיים והסביבתיים שמפורטים בהערכת הסיכונים ביחס למתקן, כמפורט בדו"ח על הסכנות המשמעותיות, אכן מתאימים וכי לוח הזמנים לבחינה ולבדיקה של הגורמים הקריטיים הבטיחותיים והסביבתיים אכן מתאים, מעודכן ומיושם כראוי;

(ב) ביחס להודעות על קידוחי באר, כך שיספקו אישור בלתי תלוי לכך שתכנון הבאר ואמצעי הבקרה על הבאר מתאימים תמידית לתנאי הבאר הצפויים.

5. המדינות החברות יוודאו כי המפעילים והבעלים מגיבים ונקטים בצעדים מתאימים בהתאם לעצת המאמת הבלתי תלוי.

קידוח הבאר. ההודעה על קידוחי הבאר תכלול פרטים לגביי תוכנית הבאר וקידוחי הבאר המוצעים בהתאם לנספח ו, חלק 4, לרבות ניתוח של אפקטיביות התגובה לדליפת נפט.

2. הרשות המוסמכת תבחן את ההודעה ובמידה ותמצא לנכון תנקוט בצעדים מתאימים לפני התחלת קידוחי הבאר, כולל איסור על התחלת הקידוח.

3. המדינות החברות יוודאו כי מפעיל הבאר מערב את המאמת הבלתי תלוי בתכנון ובהכנה של כל שינוי מהותי שיש לערוך בהודעה על קידוחי באר בהתאם לנקודה (ב) של סעיף 17(4) וכי הוא מודיע לאלתר לרשות המוסמכת על כל שינוי מהותי בהודעה המוגשת על קידוחי באר. הרשות המוסמכת תשקול שינויים אלה ובמידה ותמצא לנכון גם תנקוט בצעדים מתאימים.

4. המדינות החברות יוודאו כי מפעיל הבאר מגיש דוחות על קידוחי באר לרשות המוסמכת בהתאם לדרישות נספח ו. הדוחות יוגשו באופן שבועי, החל מהיום בו קידוחי הבאר מתחילים, או במרווחי זמן כפי שיוגדר על ידי הרשות המוסמכת.

סעיף 16

הודעה על קידוחים משולבים

1. המדינות החברות יוודאו כי מפעילים ובעלים המעורבים בקידוח משולב יכינו במשותף את ההודעה שיש להגישה בהתאם לנקודה (ט) של סעיף 11(1). ההודעה תכלול את המידע המפורט בנספח ו, חלק 7. המדינות החברות יוודאו כי אחד מהמפעילים הרלוונטיים מגיש את ההודעה על קידוחים משולבים לרשות המוסמכת. ההודעה תוגש עד למועד ההגשה שנקבע על ידי הרשות המוסמכת לפני תחילת הקידוחים המשולבים.

2. הרשות המוסמכת תבחן את ההודעה ובמידה ותמצא לנכון גם תנקוט בצעדים מתאימים לפני תחילת הקידוחים המשולבים, כולל איסור על התחלת הקידוח.

3. המדינות החברות יוודאו כי המפעיל שהגיש את ההודעה יודיע מיידית לרשות המוסמכת על כל שינוי

(ד) נוקטת באמצעים מתאימים לוודא את הבטיחות הרציפה של הקידוחים במצב בו חל סעיף 6(4);

(ה) מוסמכת לדרוש שיפורים ובמידת הצורך גם לאסור על המשך הקידוח בכל מתקן או בכל חלק שלו או בכל תשתית מחוברת לגביהם נקבע באמצעות על פי תוצאות בדיקה שנערכה בהתאם להוראות סעיף 6(4), על פי בחינה תקופתית של דו"ח על סכנות משמעותיות שהוגש בהתאם לנקודה (ה) של סעיף 11(1) או על פי שינויים בהודעות שהוגשו בהתאם לסעיף משנה 11, כי הדרישות של דירקטיבה זו אינן מיושמות או שקיים חשש סביר לגבי בטיחות קידוחי או מתקני הנפט והגז בים.

פרק IV

מדיניות מניעה

סעיף 19

מניעת תאונות גדולות על ידי מפעילים ובעלים

1. המדינות החברות תדרושנה מהמפעילים והבעלים לערוך מסמך שמגדיר את המדיניות התאגידית שלהם למניעת תאונות גדולות אותו יש להגיש בהתאם לנקודה (א) של סעיף 11(1), ולהבטיח כי הוא מיושם ביחס לכל קידוחי הנפט והגז שלהם בים, לרבות על ידי הגדרת הסדרי ניטור מתאימים להבטחת אפקטיביות המדיניות. המסמך יכלול את המידע המפורט בנספח I, חלק 8.

2. המדיניות התאגידית למניעת תאונות גדולות תיקח בחשבון את האחריות המהותית של המפעילים לפקח, בין היתר, על סיכונים לתאונה גדולה כתוצאה מהקידוחים שלהם ולשפר באופן מתמשך את הפיקוח על סיכונים אלה כך שתובטח רמה גבוהה של הגנה תמידית.

3. המדינות החברות יוודאו כי המפעילים והבעלים יכינו מסמך שמגדיר את מערכת הניהול הבטיחותית והסביבתית שלהם אותו יש להגיש בהתאם לנקודה (ב) של סעיף 11(1). מסמך זה יכלול תיאור של:

(א) הסדרים ארגוניים לפיקוח על סכנות משמעותיות;

6. המדינות החברות תדרושנה מהמפעילים והבעלים לוודא שהייעוץ שהתקבל מהמאמת הבלתי תלוי בהתאם לנקודה (א) לסעיף 4 והתיעוד של הצעדים שננקטו על בסיס אותו ייעוץ זמינים לרשות המוסמכת ונשמרים על ידי המפעיל או הבעלים למשך תקופה של שישה חודשים מיום השלמת קידוחי הנפט והגז בים בהם הם קשורים.

7. המדינות החברות תדרושנה ממפעילי הבארות לוודא כי הממצאים וההערות של המאמת הבלתי תלוי בהתאם לנקודה (ב) של סעיף 4 ופעולותיהם בתגובה לממצאים והערות אלה נכללים בהודעה על קידוחי הבאר שהוכנה בהתאם לסעיף 15.

8. במקרה של מתקן הפקה, תוכנית האימות תיקבע לפני השלמת התכנון. במקרה של מתקן שלא להפקה, התוכנית תיקבע לפני תחילת הקידוחים במי הים של המדינות החברות.

סעיף 18

סמכות הרשות המוסמכת ביחס לפעילות במתקנים

המדינות החברות יוודאו כי הרשות המוסמכת:

(א) אוסרת על קידוח או על התחלת הקידוחים בכל מתקן או בכל תשתית מחוברת בהם האמצעים שהוצעו בדו"ח על סכנות משמעותיות למניעת או הגבלת התוצאות של תאונות גדולות או בהודעות על קידוחי באר או קידוחים משולבים שהוגשו בהתאם לנקודות (ח) או (ט) של סעיף 11(1), בהתאמה, נחשבים בלתי מספקים לצורך מילוי הדרישות שנקבעו בדירקטיבה זו;

(ב) מקצרת במצבים יוצאי דופן, וכשהיא סבורה שהבטיחות וההגנה על הסביבה אינם נפגעים, את מרווח הזמן הנדרש בין הגשת הדו"ח על הסכנות המשמעותיות או מסמכים אחרים שיש להגיש בהתאם לסעיף 11 ובין התחלת הקידוחים;

(ג) דורשת מהמפעיל לנקוט באמצעים מתאימים ככל ש הרשות המוסמכת תמצא לנכון כדי להבטיח את הציות להוראות סעיף 3(1);

8. המדינות החברות תדרושנה מהמפעילים והבעלים לוודא כי מסמך המדיניות התאגידית שלהם למניעת תאונות גדולות המוזכר בסעיף 1 מתייחס גם למתקני ההפקה ולמתקנים שלא להפקה שלהם הנמצאים מחוץ לאיחוד.

9. במקרה בו מתבצעת פעילות על ידי מפעיל או בעלים שמציבה סכנה מיידית לבריאות האדם או שמגדילה משמעותית את הסיכון לתאונה גדולה, תוודאנה המדינות החברות כי המפעיל או הבעלים נוקטים באמצעים מתאימים שעשויים לכלול בעת הצורך גם השהיה של הפעילות הרלוונטית עד שהסכנה או הסיכון נמצאים בשליטה. המדינות החברות יוודאו כי בעת נקיטת אמצעים אלו יידע המפעיל או הבעלים את רשות המוסמכת על נקיטתם ללא דיחוי ולא יאוחר מאשר 24 שעות לאחר שננקטו.

10. המדינות החברות יוודאו כי בעת הצורך נוקטים המפעילים והבעלים באמצעים מתאימים כדי להשתמש באמצעים או נהלים טכניים לשיפור אמינות איסוף ותיעוד המידע הרלוונטי ולמניעת מניפולציה בנתונים.

סעיף 20

קידוחי נפט וגז בים שנערכים מחוץ לאיחוד

1. המדינות החברות תדרושנה מחברות שרשומות בשטחן ושמבצעות, בעצמן או באמצעות חברות בנות, קידוחי נפט וגז בים מחוץ לאיחוד כבעלי רישיון או כמפעילים, לדווח להן לבקשתן על הנסיבות של כל תאונה גדולה בה הם היו מעורבים.

2. בבקשה לדיווח בהתאם לסעיף 1 לעיל, המדינה החברה הרלוונטית תציין פרטי המידע הנדרש. דוחות אלה יימסרו בהתאם לסעיף 27(1). מדינות חברות שאין להן לא רשות מוסמכת ולא גורם קשר יגישו את הדוחות שהתקבלו לנציבות.

סעיף 21

הבטחת עמידה בדרישות המסגרת הרגולטורית ביחס למניעת תאונות גדולות

(ב) הסדרים להכנה והגשה של דוחות על סכנות משמעותיות, ומסמכים אחרים כפי שיידרש בהתאם לדירקטיבה זו; וגם

(ג) תוכניות לאימות בלתי תלוי כמוגדר בהתאם לסעיף 17.

4. המדינות החברות ייצרו הזדמנויות עבור מפעילים ובעלים לתרום למנגנונים להיוועצות תלת צדדית יעילה כפי שהוגדר בהתאם לסעיף 6(8). במידת הצורך ניתן להגדיר את מחויבות המפעיל והבעלים למנגנונים אלו במדיניות התאגידית למניעת תאונות גדולות.

5. המדיניות התאגידית למניעת תאונות גדולות ומערכות ניהול הבטיחות והסביבה יוכנו בהתאם לנספח I, חלקים 8 ו-9 ונספח IV. התנאים הבאים יחולו:

(א) המדיניות התאגידית למניעת תאונות גדולות תוגדר בכתב ותגדיר את המטרות וההסדרים הכוללים לפיקוח על הסיכון לתאונה גדולה, את האופן בו יש ליישם מטרות אלה ואת המיושמים ברמת התאגיד;

(ב) מערכות הניהול הבטיחותיות והסביבתיות ישולבו בתוך מערכת הניהול הכוללת של המפעיל או הבעלים ויכללו מבנה ארגוני, תחומי אחריות, פרקטיקות, נהלים, תהליכים ומשאבים להגדרה וליישום של המדיניות התאגידית למניעת תאונות גדולות.

6. המדינות החברות יוודאו כי המפעילים והבעלים מכינים ומתחזקים מלאי מלא של ציוד תגובה למצבי חירום שמתאים לקידוחי הנפט והגז שלהם בים.

7. המדינות החברות יוודאו כי המפעילים, והבעלים במידה והם נועצים ברשות המוסמכת ומשתמשים באפשרות להחלפת ידע, מידע וניסיון כמוגדר בסעיף 27(1), מכינים ומתקנים סטנדרטים והנחיות בנוגע לפרקטיקות המומלצות ביחס לפיקוח על סכנות משמעותיות לכל אורך תהליך התכנון והתפעול של קידוחי הנפט והגז בים, וכי לכל הפחות הם פועלים על פי המתווה המפורט בנספח VI.

בקידוח ולעובדים שלהם, ולהבטיח כי נושא הדיווח הסודי נכלל בהדרכה ובהודעות הרלוונטיות.

פרק V

שקיפות ושיתוף מידע

סעיף 23

שיתוף מידע

1. המדינות החברות תוודאנה שהמפעילים והבעלים מספקים לרשות המוסמכת לכל הפחות את המידע המתואר בנספח IX.

2. הנציבות תגדיר באמצעות תקנת יישום תבנית שיתופית לדיווח נתונים ואת פרטי המידע שיש לשתף. תקנת יישום זו תאומץ בהתאם לנוהל ההמלצה המפורט בסעיף 37(2).

סעיף 24

שקיפות

1. מדינות חברות ידאגו לזמינות המידע הנזכר בנספח IX.

2. הנציבות, באמצעות חוק יישום, תקבע מבנה משותף לפרסום המאפשר השוואת קלה של מידע חוצה גבולות. חוק יישום זה יאומץ בהתאם לנוהל ההמלצה הנזכר בסעיף משנה 37(2). מבנה הפרסום המשותף יאפשר השוואה אמינה של הנהגים הלאומיים במסגרת סעיף משנה זה וסעיף משנה 25.

סעיף 25

דיווח ההשפעה על הבטיחות והסביבה

1. מדינות חברות יגישו דו"ח שנתי לנציבות בנוגע למידע המצוין בנספח IX, נקודה 3.

1. המדינות החברות תוודאנה שהמפעילים והבעלים פועלים בהתאם לאמצעים שהוגדרו בדו"ח על הסכנות המשמעותיות ובתוכניות המפורטות בהודעה על קידוחי באר ובהודעה על קידוחים משולבים, שהוגשו בהתאם לנקודות (ה), (ח) ו-(ט) של סעיף 11(1), בהתאמה.

2. המדינות החברות תוודאנה כי המפעילים והבעלים מספקים לרשות המוסמכת, או לכל ישות אחרת הפועלת בהנחיית הרשות המוסמכת, שירותי תחבורה הלוך וחזור לכל מתקן או כלי שיט הקשור בקידוחי הנפט והגז, לרבות תובלת הציוד שלהם, בכל שעה סבירה, ומכסים את הוצאות הלינה, הארוחות והמחיה שלהם הקשורות בביקורם במתקן, על מנת ליישם פיקוח של הרשות המוסמכת, לרבות בדיקות, חקירות ואכיפת העמידה בתנאי דירקטיבה זו.

3. המדינות החברות תוודאנה כי הרשות המוסמכת מפתחת תוכניות שנתיות לפיקוח יעיל, לרבות ביקורות, על הסכנות המשמעותיות שמתבססות על ניהול סיכונים ושמתייחסות באופן מיוחד לעמידה בדרישות הדו"ח על הסכנות המשמעותיות ובדרישות מסמכים אחרים שהוגשו בהתאם לסעיף 11. היעילות של התוכניות תיבחן באופן שגרתי והרשות המוסמכת תנקוט בכל האמצעים הנחוצים כדי לשפרן.

סעיף 22

דיווח חשאי על בעיות בטיחות

1. המדינות החברות תוודאנה כי הרשות המוסמכת קובעת מנגנונים:

(א) לדיווח חשאי על בעיות בטיחות ובעיות סביבתיות הקשורות לקידוחי נפט וגז בים יהיה מקורן אשר יהיה; וגם

(ב) לחקירת דוחות אלו תוך שמירה על האנונימיות של האנשים הרלוונטיים.

2. המדינות החברות תדרושנה מהמפעילים והבעלים למסור פרטים על ההסדרים הלאומיים ביחס למנגנונים המוזכרים בסעיף 1 לעובדיהם ולקבלנים הקשורים

2. ידע, מידע וניסיון שהוחלפו בהתאם לסעיף 1 יעסקו במיוחד בהפעלת האמצעים לניהול סיכונים, במניעת תאונות גדולות, באימות הציות ובתגובת החירום הקשורים לקידוחי נפט וגז בים בתוך האיחוד, כמו גם מחוץ לאיחוד במקרים ממסוימים.

3. כל מדינה חברה תוודא כי הרשות המוסמכת שלה תקבע סדרי עדיפויות ברורים להכנה ולעדכון הסטנדרטים וההנחיות בכדי לזהות ולאפשר יישום ומימוש עקביים של הפרקטיקות המומלצות ביחס לקידוחי נפט וגז בים.

4. עד ליום ה-19 ביולי 2014 תציג הנציבות בפני המדינות החברות דו"ח בנושא התאמתם של מקורות המומחים הלאומיים לעמידה בדרישות התפקידים הרגולטוריים בהתאם לדירקטיבה זו שבעת הצורך תכלול גם הצעות כיצד ניתן להבטיח שכל המדינות החברות יקבלו גישה למקורות מומחים מתאימים.

5. עד ליום ה-19 ביולי 2016, המדינות החברות יודיעו לנציבות על האמצעים הלאומיים שהם קבעו בנוגע לגישה לידע, לנכסים ולמקורות מומחים, לרבות הסכמים רשמיים בהתאם לסעיף 8(6).

פרק VII

מוכנות ותגובה למצבי חירום

סעיף 28

הדרישות ביחס לתוכניות לתגובה למצבי חירום פנימיים

1. המדינות החברות יוודאו כי התוכניות לתגובה למצבי חירום פנימיים אותן המפעיל או הבעלים נדרשים להכין בהתאם לסעיף 14 ולהגיש בהתאם לנקודה (ז) של סעיף 11(1):

(א) יישומו ללא דיחוי בתגובה לכל תאונה גדולה או מצב בו קיים סיכון מידי לתאונה גדולה; וגם

(ב) תואמות את תוכנית התגובה למצבי חירום חיצוניים הנזכרת בסעיף 29.

2. מדינות חברות יקבעו רשות שתהיה אחראית להחלפת מידע בהתאם לסעיף משנה 23 ולפרסום מידע בהתאם לסעיף משנה 24.

3. הנציבות תפרסם דו"ח שנתי המבוסס על המידע שדווח לה על ידי מדינות חברות בהתאם לסעיף משנה 1.

סעיף 26

חקירה לאחר תאונה גדולה

1. מדינות חברות יפתחו בחקירות מעמיקות של תאונות גדולות המתרחשות באזור השיפוט שלהן.

2. סיכום הממצאים בהתאם לסעיף משנה 1 יהיה זמין לנציבות בסיכום החקירה או בסיכום ההליכים המשפטיים לפי המתאים. המדינות החברות ידאגו לזמינותה של גרסה לא סודית של הממצאים לציבור.

3. מדינות חברות יוודאו כי, לאחר החקירות בהתאם לסעיף משנה 1, הרשות המוסמכת מיישמת את כל ההמלצות של החקירה הנמצאות במסגרת סמכותה לפעול.

פרק VI

שיתוף פעולה

סעיף 27

שיתוף פעולה בין מדינות חברות

1. כל מדינה חברה תוודא כי הרשות המוסמכת שלה מחליפה ידע, מידע וניסיון באופן שגרתי עם רשויות מוסמכות אחרות, בין היתר, באמצעות קבוצת רשויות הנפט והגז בים של האיחוד האירופי (EUOAG), וכי היא עוסקת בהתייעצות לגבי יישום חוקי האיחוד והחוקים הלאומיים הרלוונטיים עם התעשייה, בעלי עניין אחרים והנציבות.

במקרה של מדינות חברות ללא קידוחי נפט וגז בים באזור השיפוט שלהן, המידע הנזכר בפסקת המשנה הראשונה יתקבל על ידי גופי קשר שמונו בהתאם לסעיף משנה 32(1).

2. המדינות החברות יודאו כי המפעיל והבעלים יחזיקו בציד ובמומחיות רלוונטיים לתוכנית התגובה למצבי חירום פנימיים בכדי שהציד והמומחיות יהיו זמינים בכל עת ובכל זמן כפי שיידרש לרשויות האחראיות על יישומה של תוכנית התגובה למצבי חירום חיצוניים של המדינה החברה בה מיושמת תוכנית התגובה למצבי חירום פנימיים.
3. תוכנית התגובה למצבי חירום פנימיים תוכן בהתאם לנספח ו, חלק 10, ותעודכן כתוצאה מכל שינוי מהותי שיבוצע בדו"ח על סכנות משמעותיות או בהודעות שהוגשו בהתאם לסעיף 11. כל עדכון כזה יוגש לרשות המוסמכת בהתאם לנקודה (ז) של סעיף 11(1) ויועבר לרשות או לרשויות הרלוונטיות האחראיות להכנת תוכניות התגובה למצבי חירום חיצוניים עבור האזור הרלוונטי.
4. תוכנית התגובה למצבי חירום פנימיים תשולב באמצעים אחרים להגנה וחילוץ של אנשי צוות ממתקן פגוע כדי להבטיח סיכוי טוב לבטיחות ושרידות אישית.
3. תוכניות התגובה למצבי חירום חיצוניים יוכנו בהתאם לנספח VII, ויהיו זמינות לנציבות, למדינות חברות אחרות העשויות להיות מושפעות ולציבור. המדינות החברות תוודאנה ביחס לתוכניות התגובה למצבי חירום חיצוניים שלהן, אותן הן הופכות לזמינות כי המידע שנחשף אינו מסכן את בטיחות וביטחון מתקני הנפט והגז בים ופעולתם ואינו פוגע באינטרסים הכלכליים של המדינות החברות או בבטיחות והרווחה האישית של נושאי משרה במדינות החברות.
4. המדינות החברות ינקטו באמצעים המתאימים כדי לממש רמה גבוהה של תאימות והתאמה הדדית בין ציוד התגובה והמומחיות של כלל המדינות החברות באזור הגיאוגרפי, ומעבר לכך במידה ויש צורך בכך. המדינות החברות יעודדו את התעשייה לפתח ציוד תגובה ושירותים קבלניים שהנם מתאימים ותואמים הדדית בכל רחבי האזור הגיאוגרפי.
5. המדינות החברות יתעדו את ציוד התגובה למצבי חירום והשירותים בהתאם לנספח VIII, נקודה 1. תיעוד זה יהיה זמין למדינות חברות אחרות העשויות להיפגע ולנציבות וגם למדינות שלישיות שכנות, על בסיס הדדי.
6. המדינות החברות יודאו כי המפעילים והבעלים בודקים באופן שגרתי את מוכנותם להגיב באופן יעיל לתאונות גדולות בשיתוף פעולה הדוק עם הרשויות הרלוונטיות של המדינות החברות.
7. המדינות החברות יודאו כי הרשויות המוסמכות, או במקרים מסוימים גופי הקשר, יפתחו תרחישי שיתוף פעולה למצבי חירום. תרחישים אלה יעברו בדיקה שגריתית ויעודכנו על פי הצורך.

סעיף 29

תוכניות תגובה למצבי חירום חיצוניים ומוכנות לחירום

1. המדינות החברות יכנו תוכניות תגובה למצבי חירום חיצוניים שמכסות את כל מתקני הנפט והגז בים או התשתיות המחוברות והאזורים העשויים להיפגע בתוך אזור השיפוט שלהן. המדינות החברות יצינו את התפקיד והחבות הפיננסית של בעלי הרישיון והמפעילים בתוכניות התגובה למצבי חירום חיצוניים.
2. תוכניות התגובה למצבי חירום חיצוניים יוכנו על ידי מדינה חברה בשיתוף פעולה עם המפעילים והבעלים הרלוונטיים ובעת הצורך גם עם בעלי הרישויות והרשות המוסמכת, ותתייחסנה לגרסה העדכנית ביותר של תוכניות התגובה למצבי חירום פנימיים העוסקות במתקנים הקיימים או המתוכננים או בתשתית המחוברת באזור המכוסה על ידי תוכניות התגובה למצבי חירום חיצוניים.
1. המדינות החברות יודאו כי המפעיל, או במקרים מסוימים הבעלים, יודיע ללא דיחוי לרשויות הרלוונטיות על תאונה גדולה או על מצב בו קיים סיכון מידי לתאונה גדולה. הודעה זו תתאר את הנסיבות, לרבות במידת האפשר גם את המקור, את ההשלכות הפוטנציאליות

סעיף 30

תגובה בחירום

2. הסכנות המשמעותיות שזוהו בהתאם לסעיף 1 תילקחנה בחשבון בתוכניות התגובה למצבי חירום פנימיים וחיצוניים במטרה לאפשר תגובה משותפת יעילה לתאונה גדולה.

3. כאשר קיים סיכון שההשפעות הצפויות חוצות הגבולות של תאונות גדולות יפגעו במדינות שלישיות, המדינות החברות יאפשרו זמינות של המידע למדינות השלישיות על בסיס הדדי.

4. המדינות החברות יתאמו בינן לבין עצמן את הצעדים שיש ליישם באזורים מחוץ לאיחוד בכדי למנוע השפעות שליליות פוטנציאליות של קידוחי נפט וגז בים.

5. המדינות החברות יבצעו בדיקה שגרתית של מוכנותן להגיב באופן יעיל לתאונות גדולות בשיתוף פעולה עם מדינות חברות שעלולות להיפגע, עם סוכנויות האיחוד הרלוונטיות וגם, על בסיס הדדי, עם מדינות שלישיות שעשויות להיפגע. הנציבות רשאית לתרום לתרגילים המתמקדים בבדיקת מנגנוני החירום חוצי הגבולות.

6. במקרה של תאונה גדולה, או של איום מיידי לתאונה גדולה בעלת השפעות חוצות גבולות, או שעלולה להיות בעלת השפעות כאלה, המדינה החברה שבאזור השיפוט שלה מתרחש המצב תודיע, ללא דיחוי, לנציבות ולאותן מדינות חברות או למדינות שלישיות שעשויות להיפגע על ידי המצב ותספק מידע רציף ורלוונטי לתגובה יעילה לחירום.

סעיף 32

מוכנות לחירום חוצה גבולות והתגובה של מדינות חברות ללא קידוחי נפט וגז בים באזור השיפוט שלהן

1. מדינות חברות ללא קידוחי נפט וגז בים באזור השיפוט שלהן ימנו גורם קשר להחלפת מידע עם מדינות חברות סמוכות רלוונטיות.

2. מדינות חברות ללא קידוחי נפט וגז בים באזור השיפוט שלהן יחילו את סעיף 29(4) ו-7) כדי להבטיח את קיומה של יכולת תגובה מתאימה במקרה ותיפגענה מתאונה גדולה.

על הסביבה ואת התוצאות המשמעותיות הפוטנציאליות.

2. המדינות החברות יודאו כי במקרה של תאונה גדולה, המפעיל או הבעלים ינקטו בכל האמצעים המתאימים כדי למנוע את הסלמתה וכדי להגביל את תוצאותיה. הרשויות הרלוונטיות של המדינות החברות רשאיות לסייע למפעיל או לבעלים, לרבות על ידי אספקת משאבים נוספים.

3. במהלך תגובה למצב חירום, המדינה החברה תאסוף את המידע הנחוץ לחקירה מעמיקה בהתאם לסעיף 26(1).

פרק VIII

השפעות חוצות גבולות

סעיף 31

מוכנות לחירום חוצה גבולות ותגובה של מדינות חברות בעלות קידוחי נפט וגז בים באזור השיפוט שלהן

1. כשמדינה חברה סבורה שסיכון משמעותי הקשור לקידוחי נפט וגז בים שעומדים להתבצע באזור השיפוט שלה יפגע בסביבה של מדינה חברה אחרת, היא תעביר, לפני תחילת הקידוחים, את המידע הרלוונטי למדינה החברה העשויה להיפגע ותנקוט במאמצים משותפים עם אותה מדינה חברה, לאימוץ אמצעים למניעת הנזק.

המדינות החברות הרואות עצמן כבעלות פוטנציאל להיפגע רשאיות לבקש מהמדינה החברה שבאזור השיפוט שלה אמורים להתבצע קידוחי הנפט והגז בים, להעביר להן את כל המידע הרלוונטי. מדינות חברות אלה רשאיות לבצע הערכה משותפת של יעילות האמצעים, מבלי לפגוע בסמכות התפקידים הרגולטוריים של הרשות המוסמכת בעלת סמכות השיפוט על הקידוח הרלוונטי בכפוף לנקודות (א), (ב) ו-(ג) של סעיף 8(1).

סעיף 34

עונשים

המדינות החברות תגדרנה כללים לעונשים שיוטלו כנגד הפרות של ההוראות הלאומיות שאומצו בהתאם לדירקטיבה זו ותנקוטנה באמצעים הנחוצים כדי להבטיח את יישומם. העונשים שנקבעו יהיו אפקטיביים, מידתיים ומרתיעים. המדינות החברות תודענה על הוראות אלה לנציבות עד ליום ה-19 ביולי 2015 ובנוסף תודענה גם ללא דיחוי על כל תיקון רלוונטי המשפיע עליהן.

סעיף 35

הסמכויות שהואצלו לנציבות

הנציבות תוסמך לאמץ חוקים שהואצלו בהתאם לסעיף 36 בכדי להתאים את הנספחים I, II, ו-VII כך שיכללו מידע נוסף העשוי להיות נחוץ לאור התקדמות טכנית. התאמות כאלה לא יגרמו לשינויים מהותיים בהתחייבויות שנקבעו בדירקטיבה זו.

סעיף 36

מימוש ההאצלה

1. הסמכות לאמץ חוקים שהואצלו מוענקת לנציבות בכפוף לתנאים שנקבעו בסעיף זה.

2. הסמכות לאמץ חוקים שהואצלו הנזכרת בסעיף 35 תוענק לנציבות למשך תקופה של חמש שנים מיום ה-18 ביולי 2013. הנציבות תנסח דו"ח ביחס להאצלת הסמכות לא יאוחר מאשר תשעה חודשים לפני תום תקופת חמש השנים. האצלת הסמכות תוארך אוטומטית לתקופות בעלות משך זהה, אלא אם הפרלמנט האירופי או המועצה יביעו התנגדות להארכה זו לא יאוחר מאשר ארבעה חודשים לפני תום כל תקופה.

3. האצלת הסמכות הנזכרת בסעיף 35 ניתנת לביטול בכל עת על ידי הפרלמנט האירופי או על ידי המועצה. החלת הביטול תסיים את האצלת הסמכות הנזכרת בהחלטה זו. הביטול ייכנס לתוקפו ביום שלאחר פרסום ההחלטה בעלון הרשמי של האיחוד האירופי או במועד מאוחר יותר שייקבע בעלון. הביטול לא יפגע בתקפות כל חוק מואצל תקף אחר.

3. מדינות חברות ללא קידוחי נפט וגז בים באזור השיפוט שלהן יתאמו את תוכנית המגירה הלאומית שלהן בסביבה הימית עם מדינות חברות רלוונטיות אחרות במידת הצורך כדי להבטיח את התגובה היעילה ביותר לתאונה גדולה.

4. כשמדינה חברה ללא קידוחי נפט וגז בים באזור השיפוט שלה נפגעת מתאונה גדולה, היא:

(א) תנקוט בכל האמצעים המתאימים העולים בקנה אחד עם תוכנית המגירה הלאומית הנזכרת בסעיף 3;

(ב) תוודא כי כל המידע הנמצא בשליטתה וזמין בתוך אזור השיפוט שלה, ושעשוי להיות רלוונטי לחקירה מלאה של התאונה הגדולה יימסר או יהיה זמין על פי בקשה למדינה החברה המנהלת את החקירה בהתאם לסעיף משנה 26.

סעיף 33

גישה מתואמת לבטיחות קידוחי נפט וגז בים ברמה הבינלאומית

1. הנציבות תקדם, בשיתוף פעולה הדוק עם המדינה החברה ומבלי לגרוע מהסכמים בינלאומיים רלוונטיים, שיתוף פעולה עם מדינות שלישיות המבצעות קידוחי נפט וגז בים באותם אזורים ימיים כמו המדינות החברות.

2. הנציבות תאפשר החלפת מידע בין מדינות חברות בעלות קידוחי נפט וגז בים ובין מדינות שלישיות סמוכות בעלות קידוחים דומים בכדי לקדם את אמצעי המניעה ותוכניות התגובה האזורית למצבי חירום.

3. הנציבות תקדם סטנדרטים גבוהים של בטיחות ביחס לקידוחי נפט וגז בים ברמה הבינלאומית בפורומים גלובליים ואזוריים רלוונטיים, לרבות אלה הקשורים לים הארקטי.

פרק IX

הוראות אחרונות

הסביבתי של הסביבה הימית אינם מכוסים כבר בדירקטיבה 2000/60/EC¹;

2. המדינות החברות יתקפו את החוקים, התקנות וההוראות המנהליות הנחוצים כדי לפעול בהתאם לסעיף 1 עד ליום ה-19 ביולי 2015. הן יודיעו על כך לנציבות לאלתר.

סעיף 39

דוחות לפרלמנט האירופי ולמועצה

1. הנציבות תגיש, עד ליום ה-31 בדצמבר 2014, לפרלמנט האירופי ולמועצה דו"ח על זמינותם של בטוחות פיננסיות, ועל הטיפול בתביעות לפיצוי, בליווי הצעות במידה ויש צורך בכך.

2. הנציבות תגיש עד ליום ה-19 ביולי 2015, לפרלמנט האירופי ולמועצה דו"ח על הערכתה ביחס ליעילות משטרי החבות באיחוד בנוגע לנזקים שנגרמו על ידי קידוחי נפט וגז ביים. דו"ח זה יכלול הערכה של נאותות הרחבת תנאי החבות. הדו"ח ילווה בהצעות במידה ויש צורך בכך.

3. הנציבות תבחן את הנאותות של הכללת התנהלות מסוימת המובילה לתאונה גדולה במסגרת התחולה של דירקטיבה 2008/99/EC של הפרלמנט האירופי ושל המועצה מיום ה-19 בנובמבר 2008 לגבי הגנה על הסביבה באמצעות הדין הפלילי¹. הנציבות תגיש, עד ליום ה-31 בדצמבר 2014, דו"ח על ממצאיה לפרלמנט האירופי ולמועצה שילווה במידת הצורך בהצעות חקיקה, בכפוף לכך שהמדינות החברות תהפוכנה מידע מתאים לזמין.

סעיף 40

דיווח ובחינה

1. במועד לא יאוחר מאשר ה-19 ביולי 2019 תבחן הנציבות את הניסיון ליישום דירקטיבה זו תוך

4. מייד עם אימוצו של חוק מוצל תודיע על כך הנציבות בו זמנית לפרלמנט האירופי ולמועצה.

5. חוק מוצל שאומץ בהתאם לסעיף 35 יכנס לתוקף רק במידה ולא הובעה כל התנגדות על ידי הפרלמנט האירופי או על ידי המועצה תוך תקופה של חודשיים מיום ההודעה על אותו חוק לפרלמנט האירופי ולמועצה או כאשר הפרלמנט האירופי והמועצה שניהם הודיעו לנציבות כי הם לא יתנגדו לפני פקיעת אותה תקופה. התקופה תוארך בחודשיים על פי יוזמת הפרלמנט האירופי או המועצה.

סעיף 37

נהלי הועדה

1. הנציבות תסתייע בוועדה. ועדה זו תהיה ועדה כמשמעות המונח בתקנה (EU) מס. 182/2011.

2. כשקיימת הפניה לסעיף זה יחול סעיף 4 לתקנה (EU) מס. 182/2011.

סעיף 38

תיקון לדירקטיבה 2004/35/EC

1. בסעיף 2(1) של דירקטיבה 2004/35/EC, נקודה (b) תוחלף בנקודה הבאה:

“(b) “נזק למים”, שהינו נזק בעל השפעות שליליות משמעותיות על:

(i) המצב האקולוגי, הכימי או הכמותי או לע הפוטנציאל האקולוגי, כפי שמוגדר בדירקטיבה 2000/60/EC, של המים הרלוונטיים, להוציא השפעות שליליות כשחל סעיף 4(7) של אותה דירקטיבה; או

(ii) המצב הסביבתי של מי הים הרלוונטיים, כפי שמוגדר בדירקטיבה 2008/56/EC, כל עוד ההיבטים המיוחדים של המצב

¹ L 328, 6.12.2008, עמ' 28

התייחסות למאמצים ולניסיונות של הרשויות המוסמכות.

2. הנציבות תגיש דו"ח לפרלמנט האירופי ולמועצה עם תוצאות בדיקה זו. דו"ח זה יכלול כל הצעה אפשרית מתאימה לתיקון דירקטיבה זו.

סעיף 41

החלפה

1. המדינות החברות יתקפו את החוקים, התקנות וההוראות המנהליות הנדרשים כדי לפעול בהתאם לדירקטיבה זו עד ליום ה-19 ביולי 2015.

הן יודיע על כך לנציבות באופן מיידי.

כאשר מדינות חברות מאמצות חוקים אלו, אלו יכללו הפניות לדירקטיבה זו או שילוו בהפניה כזו במועד פרסומם הרשמי. השיטות לביצוע הפניות אלו יוגדרו על ידי המדינות החברות.

2. המדינות החברות יעבירו לנציבות את הטקסט של החוקים העיקריים בחוק הלאומי שהם אימצו בתחום המכוסה על ידי דירקטיבה זו.

3. על פי גריעה מסעיף המשנה הראשון של סעיף 1 ובכפוף לסעיף 5, מדינות חברות בעלות מוצא לים שאין קידוחי נפט וגז בים באזור השיפוט שלהן, ושאינן מתכננות להוציא רישיונות לקידוחים כאלו, תודענה על כך לנציבות ותהיינה מחויבות לתקף, עד ליום ה-19 ביולי 2015, רק את אותם חוקים שנדרשים כדי להבטיח עמידה בתנאי סעיפים 20, 32 ו-34. מדינות חברות אלה אינן מורשות להוציא רישיונות לקידוחים כאלה עד שתעברנה ותיישמנה את שארית ההוראות של דירקטיבה זו ותודענה על כך לנציבות.

4. על פי גריעה מסעיף המשנה הראשון של סעיף 1 ובכפוף לסעיף 5, מדינות חברות ללא מוצא לים מחויבות לתקף, עד ליום ה-19 ביולי 2015, רק את אותם החוקים הנדרשים כדי להבטיח עמידה בתנאי סעיף 20.

5. במקרה בו בתאריך ה-18 ביולי 2013, אף חברה המבצעת קידוחים המכוסים על ידי סעיף 20 אינה רשומה במדינה חברה כהגדרתה על פי סעיף 3 או 4, אותה מדינה חברה תהיה מחויבת לתקף את אותם חוקים שנדרשים כדי להבטיח עמידה בתנאי סעיף 20 רק החל מתום תקופה של 12 חודשים לאחר כל רישום מאוחר יותר של אותה חברה באותה מדינה חברה או עד ליום ה-19 ביולי 2015, לפי המאוחר מביניהם.

סעיף 42

הוראות מעבר

1. ביחס לבעלים, מפעילי מתקני הפקה מתוכננים ומפעילים המתכננים או מבצעים קידוחי באר, המדינות החברות תחלנה את החוקים, התקנות וההוראות המנהליות שאומצו בהתאם לסעיף 41 עד ליום ה-19 ביולי 2016.

2. ביחס למתקנים קיימים, המדינות החברות תחלנה את החוקים, התקנות וההוראות המנהליות שאומצו בהתאם לסעיף 41 החל ממועד הבדיקה הרגולטורית המתוכננת של מסמכי הערכת הסיכונים ולא יאוחר מאשר עד ה-19 ביולי 2018.

סעיף 43

כניסה לתוקף

דירקטיבה זו תיכנס לתוקף ביום העשרים מיום פרסומה בעלון הרשמי של האיחוד האירופי.

סעיף 44

נמענים

דירקטיבה זו מופנית למדינות החברות.

נחתם בשטרסבורג ב-12 ביוני 2013.

בשם המועצה
הנשיא
ל. קרייגטון

בשם הפרלמנט האירופי
הנשיא
מ. שולץ

מידע שיש לכלול במסמכים להגשה לרשות המוסמכת בהתאם לסעיף 11

1. מידע שיש להגיש בהודעת תכנון או מיקום מחדש ביחס למתקן הפקה

הודעת התכנון והודעת המיקום מחדש ביחס למתקן הפקה שיש להגיש בהתאם לנקודות (ג) ו-(י) של סעיף 11(1), בהתאמה, יכללו לכל הפחות את המידע הבא:

- (1) השם והכתובת של מפעיל המתקן;
- (2) תיאור של תהליך התכנון עבור קידוחי ומערכות ההפקה, מהקבלה הראשונית ועד להגשת התכנון או הבחירה במתקן קיים, הסטנדרטים הרלוונטיים שהיו בשימוש ותפיסות התכנון הכלולים בתהליך;
- (3) תיאור של תפיסת התכנון הנבחרת ביחס לתרחישי סכנה משמעותית עבור המתקן המסוים ומיקומו, ומאפייני בקרת הסיכונים המרכזיים;
- (4) הדגמה שהתפיסה תורמת להפחתת הסיכונים לסכנה משמעותית לרמה מקובלת;
- (5) תיאור של המתקן והתנאים במיקומו המיועד;
- (6) תיאור של כל המגבלות הסביבתיות, המטאורולוגיות ואלו הקשורות בקרקעית הים על בטיחות הקידוחים, וההסדרים לזיהוי סיכונים שמקורם בקרקעית הים ובסכנות ימיות כמו צינורות ונקודות עגינה של מתקנים קרובים;
- (7) תיאור של סוגי הפעולות שיש לבצע ושקשורים לסכנה משמעותית;
- (8) תיאור כללי של מערכת ניהול הבטיחות והסביבה בעזרתו ניתן יהיה לעשות שימוש יעיל באמצעי הפיקוח המיועדים לפיקוח על הסיכון לתאונה גדולה;
- (9) תיאור של התוכניות לאימות בלתי תלוי ורשימה ראשונית של גורמי הבטיחות והסביבה הקריטיים והביצועים שנדרשים מהם;
- (10) כשמתקן הפקה קיים צריך לעבור למיקום חדש כדי לשרת קידוח הפקה אחר, הדגמה שהמתקן מתאים לקידוח ההפקה המוצע;
- (11) כשמתקן שלא להפקה צריך להיות מומר לשימוש כמתקן הפקה, הדגמה כי המתקן מתאים להמרה כזו.

2. מידע שיש להגיש בדו"ח על סכנות משמעותיות ביחס לקידוח במתקן הפקה

דוחות על סכנות משמעותיות ביחס למתקן ההפקה שיש להכין בהתאם לסעיף 12 ולהגיש בהתאם לנקודות (ה) של סעיף 11(1) יכללו לכל הפחות את המידע הבא:

(1) תיאור של ההתייחסות לתגובת הרשות המוסמכת להודעת התכנון;

(2) השם והכתובת של מפעיל המתקן;

(3) סיכום מעורבותו של כל עובד בהכנת הדו"ח על סכנות משמעותיות;

(4) תיאור של המתקן וכל קישור למתקנים או תשתיות מחוברות אחרות, לרבות בארות;

(5) הדגמה כי כל הסכנות המשמעותיות זוהו, סבירותן ותוצאותיהן הוערכו, לרבות כל המגבלות הסביבתיות, המטאורולוגיות ואלו הקשורות בקרקעית הים על בטיחות הקידוחים, וכי אמצעי השליטה שלהם לרבות הגורמים הקריטיים המשויכים לבטיחות ולסביבה מתאימים להפחתת הסיכון לתאונה גדולה לרמה מקובלת; הדגמה זו תכלול הערכה של יעילות התגובה לדליפת נפט;

(6) תיאור של סוגי הקידוחים שיש לבצע ושהם בעלי פוטנציאל לסכנה משמעותית, והמספר המרבי של אנשים שיכולים להיות על המתקן בכל עת;

(7) תיאור הציוד וההסדרים להבטחת הפיקוח על הבאר, בטיחות התהליך, הגנה כנגד חומרים מסוכנים, מניעת שריפה ופיצוץ, הגנה על העובדים מחומרים מסוכנים והגנה על הסביבה מתאונה גדולה בשלב הראשוני שלה;

(8) תיאור של ההסדרים להגנה על אנשים הנמצאים על המתקן מסכנות משמעותיות, ולהבטחת ההימלטות, הפינוי והחילוץ שלהם בבטחה, וההסדרים לשמירה על מערכות בקרה למניעת נזק למתקן ולסביבה במקרה שכל אנשי הצוות מפונים;

(9) החוקים, התקנים וההנחיות הרלוונטיים בהם נעשה שימוש בבניית ובהפעלת המתקן;

(10) מידע, בנוגע למערכת ניהול הבטיחות והסביבה של המפעיל, שרלוונטי למתקן ההפקה;

(11) תוכנית תגובה ראשונית במצבי חירום או תיאור מתאים שלה;

(12) תיאור של התוכנית לאימות בלתי תלוי;

(13) כל פרט רלוונטי אחר, לדוגמה כששני מתקנים או יותר פועלים במשולב בדרך המשפיעה על הפוטנציאל לסכנה משמעותית של מי מהמתקנים או של כולם;

(14) המידע הרלוונטי לדרישות אחרות במסגרת דירקטיבה זו ושהושג בהתאם לדרישות למניעת תאונה גדולה המפורטות בדירקטיבה 92/91/EEC;

(15) ביחס לקידוחים שיש לבצע מהמתקן, כל מידע שקשור למניעת תאונות גדולות הגורמות לנזק משמעותי או חמור לסביבה, שרלוונטי לדרישות אחרות במסגרת דירקטיבה זו, ושהושג בהתאם לדירקטיבה 2011/92/EU;

(16) הערכה של ההשפעות הפוטנציאליות המזוהות על הסביבה שנובעות מפליטת זיהומים כתוצאה מתאונה גדולה, ותיאור האמצעים הטכניים והלא טכניים שקיימים לצורך מניעה, הפחתה או קיזוז שלהם, לרבות ניטור.

3. מידע שיש להגיש בדו"ח על סכנות משמעותיות ביחס למתקן שלא להפקה

דוחות על סכנות משמעותיות עבור מתקן שלא להפקה שיש להכין בהתאם לסעיף 13 ולהגיש בהתאם לנקודה (ה) של סעיף משנה 11(1) יכללו לפחות את המידע הבא:

- (1) השם והכתובת של הבעלים;
- (2) סיכום מעורבותו של כל עובד בהכנת הדו"ח על סכנות משמעותיות;
- (3) תיאור המתקן וגם, במקרה של מתקן נייד, תיאור של אמצעי ההעברה שלו בין מיקומים, ומערכת הקיבוע;
- (4) תיאור של סוגי הקידוחים עם פוטנציאל לסכנות משמעותיות שהמתקן מסוגל לבצע, והמספר המרבי של אנשים שיכולים להיות על המתקן בכל עת;
- (5) הדגמה כי כל הסכנות המשמעותיות זוהו, סבירותן ותוצאותיהן הוערכו, לרבות כל המגבלות הסביבתיות, המטאורולוגיות ואלו הקשורות בקרקעית הים על בטיחות הקידוחים, וכי אמצעי הפיקוח עליהם, לרבות הגורמים הקריטיים הקשורים בבטיחות ובסביבה, מתאימים לצורך הפחתת הסיכון לתאונה גדולה לרמה מקובלת; הדגמה זו תכלול הערכה של יעילות התגובה לדליפת נפט;
- (6) תיאור הציוד וההסדרים להבטחת הפיקוח על הבר, בטיחות התהליך, הכלת חומרים מסוכנים, מניעת שריפה ופיצוץ, הגנה על העובדים מחומרים מסוכנים והגנה על הסביבה מתאונה גדולה;
- (7) תיאור של ההסדרים להגנה על אנשים על המתקן מסכנות משמעותיות, ולהבטחת ההימלטות, הפינוי והחילוץ שלהם בבטחה, וההסדרים לשמירה על מערכות בקרה למניעת נזק למתקן ולסביבה במקרה שכל אנשי הצוות מפונים;
- (8) החוקים, התקנים וההנחיות הרלוונטיים בהם נעשה שימוש בבניית והפעלת המתקן;
- (9) הדגמה כי כל הסכנות המשמעותיות זוהו ביחס לכל הקידוחים שהמתקן מסוגל לבצע, וכי הסיכון לתאונה גדולה מופחת לרמה מקובלת;
- (10) תיאור כל המגבלות הסביבתיות, המטאורולוגיות ואלו הקשורות בקרקעית הים על בטיחות הקידוחים, וההסדרים לזיהוי סיכונים מקרקעית הים וסכנות ימיות כמו צינורות ומקומות עגינה של מתקנים קרובים;
- (11) מידע, בנוגע למערכת ניהול הבטיחות והסביבה, שרלוונטי למתקן שלא להפקה;
- (12) תוכנית תגובה למצבי חירום פנימיים או תיאור מתאים שלה;

(13) תיאור של התוכנית לאימות בלתי תלוי;

(14) כל פרט רלוונטי אחר, לדוגמה כששני מתקנים או יותר פועלים במשולב בדרך המשפיעה על הפוטנציאל לסכנה משמעותית של מי מהמתקנים או כולם;

(15) ביחס לקידוחים שיש לבצע מהמתקן, כל מידע שהושג בהתאם לדירקטיבה 2011/92/EU, שקשור למניעת תאונות גדולות הגורמות לנזק משמעותי או חמור לסביבה ושרלוונטי לדרישות אחרות במסגרת דירקטיבה זו;

(16) הערכה של ההשפעות הפוטנציאליות המזוהות על הסביבה שנובעות מפליטת זיהומים כתוצאה מתאונה גדולה, ותיאור האמצעים הטכניים והלא טכניים שקיימים למניעה, הפחתה או קיזוז שלהם, לרבות ניטור.

4. מידע שיש להגיש בהודעה על קידוחי באר

הודעות על קידוחי באר שיש להכין בהתאם לסעיף 15 ולהגיש בהתאם לנקודה (ח) של סעיף משנה 11(1) יכללו לפחות את המידע הבא:

(1) השם והכתובת של מפעיל הבאר;

(2) שם המתקן בו ייעשה שימוש והשם והכתובת של הבעלים או, במקרה של מתקן הפקה, של הקבלן המבצע את פעילויות הקידוח;

(3) פרטים המזהים את הבאר וכל מתקן ותשתית מחוברת שקשורים בה;

(4) מידע על תוכנית העבודה בבאר, לרבות תקופת הפעלתה, פרטים ואימות על אמצעי מניעה כנגד אובדן השליטה על הבאר (ציוד, נזלי קידוח וצמנט וכדו"), שליטה כיוונית על נתיב הבאר, והגורמים המגבילים קידוח בטוח שעומדים בתנאים של ניהול הסיכונים;

(5) במקרה של באר קיימת, מידע בנוגע להיסטוריה ולמצב שלה;

(6) כל פרט הנוגע לציוד הבטיחות שיש לפרוס ושאינו מתואר בדו"ח הנוכחי על סכנות משמעותיות ביחס למתקן;

(7) הערכת סיכונים המשלבת תיאור של:

(א) הסכנות המסוימות הקשורות בהפעלת הבאר לרבות כל המגבלות הסביבתיות, המטאורולוגיות ואלו הקשורות בקרקעית הים על קידוחים בטוחים;

(ב) סכנות מתחת לפני המים;

(ג) כל הפעולות על פני השטח או מתחת לפני הים שקשורות בפוטנציאל לסכנות משמעותיות בו זמניות;

(ד) אמצעי פיקוח מתאימים;

(8) תיאור תצורת הבאר בתום הקידוחים – כלומר, נטישה קבועה או זמנית; והאם ציוד ההפקה הונח בתוך הבאר לשימוש עתידי;

(9) במקרה של תיקון להודעה שהוגשה בעבר ביחס לקידוחי באר, פרטים מספיקים כדי לעדכן באופן מלא את ההודעה;

(10) כשיש לבנות, לשנות או לתחזק באר באמצעות מתקן שלא להפקה נדרש מידע נוסף כדלקמן:

(א) תיאור של כל המגבלות הסביבתיות, המטאורולוגיות ושל קרקעית הים על קידוחים בטוחים, והסדרים לזיהוי סיכונים מקרקעית הים וסכנות ימיות כמו צינורות ומקומות עגינה של מתקנים סמוכים;

(ב) תיאור התנאים הסביבתיים שנלקחו בחשבון במסגרת תוכנית התגובה למצבי חירום פנימיים ביחס למתקן;

(ג) תיאור הסדרי התגובה למצבי חירום לרבות הסדרים לתגובה במקרים של תקריות סביבתיות שאינן מתוארות בדו"ח על סכנות משמעותיות; וגם

(ד) תיאור כיצד מערכות הניהול של מפעיל הבאר והבעלים צריכות להיות מתואמות כדי להבטיח פיקוח יעיל על סכנות משמעותיות בכל עת;

(11) דו"ח עם הממצאים של הבדיקה הבלתי תלויה של הבאר, לרבות הצהרה של מפעיל הבאר כי, לאחר בחינת הדו"ח והממצאים של בדיקת הבאר הבלתי תלויה על ידי מאמת בלתי תלויה, הרי הוא מצהיר כי ניהול הסיכונים ביחס לתכנון הבאר וחסימה כנגד מקרה של אובדן פיקוח מתאים לכל התנאים והנסיבות הצפויים;

(12) המידע הרלוונטי לדירקטיבה זו שנאסף בהתאם לדרישות למניעת תאונה גדולה על פי דירקטיבה 92/91/EEC;

(13) ביחס לקידוחי הבאר שיש לבצע, כל מידע שרלוונטי לדרישות אחרות בכפוף לדירקטיבה זו, שהושג בהתאם לדירקטיבה 2011/92/EU ושקשור למניעת תאונות גדולות הגורמות לנזק משמעותי או חמור לסביבה.

5. מידע שיש להגיש בהקשר לתוכנית אימות

תיאורים שיש להגיש בהתאם לנקודה (ד) של סעיף 11(1) ביחס לתוכניות לאימות בלתי תלוי שיש לבצע בהתאם לסעיף 17(1) יכללו:

(א) הצהרה של המפעיל או הבעלים, שניתנה לאחר בחינת הדו"ח של המאמת הבלתי תלויה, לפיה תיעוד הגורמים הקריטיים לבטיחות ותוכנית תחזוקה שלהם כפי שהוגדרו בדו"ח על סכנות משמעותיות מתאימים או יהיו מתאימים;

(ב) תיאור של תוכנית האימות לרבות בחירת המאמתים הבלתי תלויים והאמצעים המשמשים לאמת כי גורמי הבטיחות והגורמים הסביבתיים הקריטיים וכל התקן המצוין בתוכנית נשמרים במצב תקין;

(ג) תיאור של האמצעים לאימות שמפורטים בנקודה (ב) ושכוללים פרטים לגבי העקרונות שיוחלו על ביצוע התפקידים במסגרת התוכנית וישמרו את התוכנית תחת בחינה לאורך כל מחזור החיים של המתקן לרבות:

(i) הבחינה והבדיקה של גורמי הבטיחות והגורמים הסביבתיים הקריטיים על ידי מאמתיים בלתי תלויים וכשירים;

(ii) אימות התכנון, התקן, ההסמכה או כל מערכת אחרת הקשורה בתאימות גורמי הבטיחות והגורמים הסביבתיים הקריטיים;

(iii) בדיקה של העבודה המתבצעת;

(iv) דיווח על כל מקרה של אי עמידה בדרישות;

(v) פעולות תיקון שננקטו על ידי המפעיל או הבעלים.

6. מידע שיש לספק ביחס לשינוי מהותי במתקן, לרבות הסרה של מתקן קבוע

כאשר יש לבצע שינויים מהותיים במתקן כמפורט בסעיף 12(5) ובסעיף 13(4), הדו"ח המתוקן על סכנות משמעותיות שמשלב את השינויים המהותיים שיש להגיש בהתאם לנקודה (ו) של סעיף 11(1) יכלול לפחות את המידע הבא:

(1) השם והכתובת של מפעיל הבאר;

(2) סיכום מעורבותו של כל עובד בהכנת הדו"ח המתוקן על סכנות משמעותיות;

(3) פרטים מספיקים שמאפשרים עדכון מלא של הדו"ח הראשוני על סכנות משמעותיות ושל תוכנית התגובה למצבי חירום פנימיים הקשורה אליו ביחס למתקן, ושמאפשרים להדגים שרמת הסיכון לסכנות המשמעותיות מופחתת לרמה מקובלת;

(4) במקרה של הוצאת מתקן קבוע משימוש:

(א) אמצעים לבידוד כל החומרים המסוכנים, ובמקרה של באר המחוברת למתקן - אטימה קבועה של הבארות מהמתקן ומהסביבה;

(ב) תיאור של הסיכונים לעובדים ולסביבה הנובעים מהסכנות המשמעותיות הקשורות בפירוק המתקן, של האוכלוסייה הכוללת החשופה לסיכון ושל אמצעי הפיקוח על הסיכונים;

(ג) הסדרי תגובה למצבי חירום שמבטיחים פינוי וחילוץ בטוחים של אנשי הצוות ושימוש במערכות פיקוח למניעת תאונה גדולה לסביבה.

7. מידע שיש להגיש בהודעה על קידוחים משולבים

ההודעה על קידוחים משולבים שיש להכין בהתאם לסעיף 16 ולהגיש בהתאם לנקודה (ט) של סעיף 11(1) תכלול לכל הפחות את המידע הבא:

- (1) השם והכתובת של המפעיל המגיש את ההודעה;
- (2) במקרה שמפעילים או בעלים אחרים מעורבים בקידוחים המשולבים, את שמותיהם וכתובותיהם, לרבות אישורים כי הם מסכימים לתוכנה של ההודעה;
- (3) תיאור, בצורת מסמך מגשר שאושר על ידי כל הצדדים למסמך, של האופן בו מערכות הניהול של המתקנים המעורבים בקידוח המשולב יתואמו כך שיופחת הסיכון לתאונה גדולה לרמה מקובלת;
- (4) תיאור של כל הציוד שיש להשתמש בו ביחס לקידוח משולב אך שאינו מתואר בדו"ח הנוכחי על סכנות משמעותיות ביחס למתקנים המעורבים בקידוחים המשולבים;
- (5) סיכום הערכת הסיכונים שבוצעה על ידי כל המפעילים והבעלים המעורבים בקידוחים המשולבים, שיכלול:
 - (א) תיאור של כל קידוח במהלך הקידוח המשולב שעשוי להיות כרוך בסכנות בעלות פוטנציאל לגרום לתאונה גדולה על המתקן או בהקשר אליו;
 - (ב) תיאור של כל אמצעי הפיקוח על סיכונים שהוצגו כתוצאה מהערכת הסיכונים;
- (6) תיאור של הקידוח המשולב ושל תוכנית העבודה.

8. מידע שיש להגיש ביחס למדיניות התאגידית למניעת תאונה גדולה

המדיניות התאגידית למניעת תאונות גדולות שיש להכין בהתאם לסעיף 19(1) ולהגיש בהתאם לנקודה (א) של סעיף 11(1) תכלול, אך לא רק, את הנקודות הבאות:

- (1) האחריות ברמת מועצת המנהלים של התאגיד להבטיח באופן קבוע כי המדיניות התאגידית למניעת תאונות גדולות מתאימה, מיושמת ומופעלת כפי שתוכננה;
- (2) אמצעים לבניה ותחזוקה של תרבות בטיחות חזקה עם סבירות גבוהה לפעולה בטוחה ורציפה;
- (3) ההיקף והאינטנסיביות של ביקורת התהליך;
- (4) אמצעים לתגמול והכרה בהתנהגויות רצויות;
- (5) הערכת היעדים והיכולות של החברה;
- (6) אמצעים לפעולה על פי התקנים להגנה על הבטיחות והסביבה כערך ליבה של החברה;
- (7) מערכות שליטה ובקרה רשמיות הכוללות חברים במועצת המנהלים ובהנהלה הבכירה של החברה;
- (8) הגישה לכשירות בכל הרמות של החברה;
- (9) המידה בה דרישות (1)-(8) מיושמות בקידוחי הנפט והגז בים של החברה המבוצעים מחוץ לאיחוד.

9. מידע שיש לספק ביחס למערכת ניהול הבטיחות והסביבה

מערכת ניהול הבטיחות והסביבה שיש להכין בהתאם לסעיף 19(3) ולהגיש בהתאם לנקודה (ב) של סעיף 11(1) תכלול, אך לא רק, את הפרטים הבאים:

- (1) המבנה הארגוני והתפקידים ותחומי האחריות של אנשי הצוות;
- (2) זיהוי והערכה של הסכנות המשמעותיות ושל הסבירות והתוצאות הפוטנציאליות שלהן;
- (3) שילוב ההשפעה הסביבתית בהערכות הסיכונים לתאונה גדולה בדו"ח על סכנות משמעותיות;
- (4) אמצעי הפיקוח על סכנות משמעותיות במהלך קידוחים רגילים;
- (5) ניהול שינויים;
- (6) תכנון ותגובה למצבי חירום;

(7) הגבלת הנזק לסביבה;

(8) ניטור הביצועים;

(9) הסדרי ביקורת ובחינה; וגם

(10) האמצעים הקיימים להשתתפות בהיוועצויות תלת צדדית וכיצד מיושמות הפעולות הנובעות מהיוועצויות אלה.

10. מידע שיש לספק בתוכנית תגובה למצבי חירום פנימיים

תוכניות התגובה למצבי חירום פנימיים שיש להכין בהתאם לסעיף 14 ולהגיש בהתאם לנקודה (ז) של סעיף 11(1) יכללו, אך לא רק, את הנקודות הבאות:

(1) השמות והתפקידים של האנשים המורשים ליזום נהלי תגובה למצבי חירום והאדם המנהל את התגובה למצבי חירום פנימיים;

(2) שם או תפקיד של האדם בעל האחריות לקשר עם הרשות או עם הרשויות האחראיות על תוכנית התגובה למצבי חירום חיצוניים;

(3) תיאור של כל התנאים או האירועים הצפויים שעלולים לגרום לתאונה גדולה, כפי שמתואר בדו"ח על סכנות משמעותיות אליו מצורפת התוכנית;

(4) תיאור של הפעולות בהן יש לנקוט כדי לפקח על התנאים או על אירועים שעלולים לגרום לתאונה גדולה במטרה להגביל את תוצאותיה;

(5) תיאור של הציוד והמשאבים הזמינים, לרבות לצורך כיסוי דליפה פוטנציאלית;

(6) ההסדרים להקטנת הסיכון לאנשים על המתקן ולסביבה, לרבות כיצד יש לתת אזהרות והפעולות שאנשים אמורים לבצע עם קבלת האזהרה;

(7) במקרה של קידוח משולב, הסדרים לתיאום הימלטות, פינוי וחילוץ בין המתקנים הרלוונטיים, כדי להבטיח סיכוי טוב להישרדות האנשים על המתקנים במהלך תאונה גדולה;

(8) בדיקה של יעילות התגובה לדליפת נפט. התנאים הסביבתיים שיש לשקול בניית תגובה זו כוללים:

(i) מזג האוויר, לרבות רוח, ראות, משקעים וטמפרטורה;

(ii) תנאים, גאות וזרמים;

(iii) נוכחות קרח ושפוכת;

(iv) שעות אור יום; וגם

(v) תנאים סביבתיים ידועים אחרים העשויים להשפיע על יעילות ציוד התגובה או על היעילות הכוללת של פעילות התגובה;

(9) הסדרים למתן אזהרה מוקדמת על תאונה גדולה לרשות או לרשויות האחראיות להשקת תוכנית של תגובה למצבי חירום חיצוניים, סוג המידע שייכלל באזהרה הראשונית וההסדרים למתן מידע מפורט יותר כשהוא זמין;

(10) הסדרים להדרכת אנשי צוות ביחס לתפקידים שהם אמורים לבצע ובעת הצורך גם תיאום ההסדרים עם גורמים המגיבים למצבי חירום חיצוניים;

(11) הסדרים לתיאום בין התגובה למצבי חירום פנימיים והתגובה למצבי חירום חיצוניים;

(12) ראיות מבדיקות קודמות לקיומם של כימיקלים כלשהם המשמשים כחומרים מפזרים בהם נעשה שימוש לצורך מזעור הפגיעה בבריאות הציבור וכל נזק סביבתי אחר.

דוחות על קידוחי באר שיש להגיש בהתאם לסעיף 15(4)

הדוחות שיש להגיש לרשות המוסמכת בהתאם לסעיף 15(4) יכללו לכל הפחות את המידע הבא:

- (1) השם והכתובת של מפעיל הבאר;
 - (2) שם המתקן והשם והכתובת של המפעיל או הבעלים;
 - (3) פרטים המזהים את הבאר וכל מתקן או תשתיות מחוברות שקשורות אליה;
 - (4) סיכום הקידוחים שבוצעו מאז תחילת הקידוחים או מאז הדו"ח הקודם;
 - (5) הקוטר והעומק האנכי האמיתי והנמדד של:
 - (א) כל חור שנקדח; וגם
 - (ב) כל שרוול שהותקן;
 - (6) דחיסות נזל הקידוח בעת ביצוע הדו"ח; וגם
 - (7) במקרה של קידוחים הקשורים לבאר קיימת, המצב התפעולי הנוכחי שלה.
-

הוראות הקשורות למינוי ולתפקוד הרשות המוסמכת בהתאם לסעיפים 8 ו-9

1. הוראות הקשורות למדינות חברות

(1) לצורך מינוי רשות מוסמכת האחראית לתפקידים שנקבעו בסעיף 8, המדינות החברות יבצעו לכל הפחות את הדברים הבאים:

(א) ביצוע הסדרים ארגוניים המאפשרים את ביצועם היעיל של התפקידים שהוגדרו לרשות המוסמכת בדירקטיבה זו, לרבות הסדרים להסדרת הבטיחות וההגנה על הסביבה באופן צודק;

(ב) הכנת דו"ח מדיניות המתאר את המטרות של הפיקוח והאכיפה, ואת ההתחייבויות הרשות המוסמכת להשגת שקיפות, עקביות, מידתיות ואובייקטיביות בהסדרתה את קידוחי הנפט והגז בים.

(2) המדינות החברות תגדרנה את ההוראות הנדרשות כדי לתקף את ההסדרים המפורטים בנקודה 1, לרבות:

(א) מימון שירותי מומחה בהיקף מספיק שיהיו זמינים פנימית או באמצעות הסכמים רשמיים עם צדדים שלישיים או בשתי הדרכים כדי לאפשר לרשות המוסמכת לבחון ולחקור את הקידוחים, לנקוט בפעולת אכיפה ולטפל בדוחות על סכנות משמעותיות ובהודעות;

(ב) במקרה של הסתמכות על מקורות מומחיות חיצוניים, מימון הכנת הדרכה כתובה ופיקוח בהיקף מספיק לשמירה על עקביות הגישה וכדי להבטיח שהרשות המוסמכת שמונתה כדין שומרת על מלוא האחריות במסגרת דירקטיבה זו;

(ג) מימון הדרכה, תקשורת, גישה לטכנולוגיה, נסיעות ואמצעי המחיה החיוניים לאנשי הצוות של הרשות המוסמכת לצורך ביצוע תפקידיהם, וכדי לקדם את שיתוף הפעולה הפעיל בין הרשויות המוסמכות בהתאם לסעיף 27;

(ד) בעת הצורך יש לדרוש מהמפעילים או הבעלים לשפות את הרשות המוסמכת כנגד העלויות שלה בביצוע תפקידיה בהתאם לדירקטיבה זו;

(ה) מימון ועידוד מחקר בהתאם לתפקידי הרשות המוסמכת במסגרת דירקטיבה זו;

(ו) מתן מימון לדוחות על ידי הרשות המוסמכת.

2. הוראות הקשורות לתפקידי הרשות המוסמכת

(1) לצורך ביצוע תפקידיה ביעילות בהתאם לסעיף 9, תכין הרשות המוסמכת:

(א) אסטרטגיה כתובה המתארת את תפקידיה, סדרי העדיפויות לפעולה כגון – במהלך תכנון והפעלת המתקנים, ניהול יושרה ומוכנות ותגובה לחירום, וכיצד היא מאורגנת;

(ב) נהלי הפעלה המתארים כיצד היא תבחן ותאכוף את ביצוע התפקידים של המפעילים והבעלים במסגרת דירקטיבה זו, לרבות כיצד היא תטפל, תעריך ותקבל דוחות על סכנות משמעותיות, כיצד תטפל בהודעות על קידוחי באר וכיצד ייקבעו המרווחים בין הבחינות של אמצעי הפיקוח על הסיכון לסכנות משמעותיות, לרבות הסיכון לסביבה, ביחס למתקן או פעילות נתונים;

(ג) נהלים לביצוע תפקידיה מבלי לגרוע בכל אחריות אחרת כגון, לדוגמא, קידוחי נפט וגז בים, והסדרים בהתאם לדירקטיבה EEC/91/91.

(ד) כאשר הרשות המוסמכת מורכבת מיותר מגוף אחד, הסכם רשמי שמגדיר את המנגנונים הנדרשים לפעולה משותפת של הרשות המוסמכת, לרבות פיקוח של ההנהלה הבכירה וניטור ובדיקות, תכנון ובחינה משותפים, חלוקת תחומי האחריות לטיפול בדוחות על סכנות משמעותיות, חקירה משותפת, תכתובות פנימיות ודוחות שיש לפרסם במשותף באופן חיצוני.

(2) הנהלים המפורטים ביחס לבדיקת הדוחות על סכנות משמעותיות יחייבו את המפעיל או הבעלים למסור כל מידע עובדתי וכל פרט אחר שנדרשים בהתאם לדירקטיבה זו. לכל הפחות הרשות המוסמכת תוודא כי הדרישות למידע הבא מצוינות בבירור בהוראות למפעילים ולבעלים:

(א) כל הסכנות הצפויות העלולות לגרום לתאונה גדולה, לרבות סכנות לסביבה, זוהו, הסיכון להן הוערך והצעדים שיש לנקוט בהם זוהו גם הם, לרבות תגובה למצבי חירום, וכל זאת למטרת פיקוח על הסיכונים;

(ב) מערכת ניהול הבטיחות והסביבה מתוארת כראוי כדי להוכיח עמידה בדרישות דירקטיבה זו;

(ג) הסדרים מתאימים תוארו לאימות בלתי תלוי, ולביקורת של המפעיל או הבעלים.

(3) בביצועה בדיקה מעמיקה של הדוחות על סכנות משמעותיות, הרשות המוסמכת תוודא כי:

(א) כל המידע העובדתי סופק;

(ב) המפעיל או הבעלים זיהו את כל הסיכונים לתאונה גדולה שניתן לצפותם באופן סביר, ושקשורים למתקן והקידוחים שלו, לצד אירועים העלולים לגרום לתאונה, וכי המתודולוגיה והקריטריונים להערכה שאומצו ביחס לניהול הסיכונים לתאונה גדולה מוסברים בבירור, לרבות הגורמים לחוסר ודאות בניתוח;

(ג) ניהול הסיכונים לקח בחשבון את כל השלבים הרלוונטיים במחזור החיים של המתקן וצפה את כל המצבים הצפויים לרבות:

(i) כיצד החלטות התכנון המתוארות בהודעת התכנון לוקחות בחשבון את ניהול הסיכונים כך יובטח שילובם של עקרונות בטיחות ועקרונות סביבתיים מובנים.

(ii) כיצד קידוחי באר יבוצעו מהמתקן בעת הפעלתו;

(iii) כיצד קידוחי באר צריכים להתבצע ולהיות מושהים באופן זמני לפני תחילת ההפקה ממתקן ההפקה;

(iv) כיצד קידוחים משולבים עם מתקן אחר צריכים להתבצע;

(v) כיצד יבוצע פירוק המתקן;

(ד) כיצד האמצעים להפחתת סיכונים שזוהו כחלק מניהול הסיכונים אמורים להיות מיושמים במידה ויש צורך להפחית את הסיכונים לרמה מקובלת;

(ה) האם, בקביעת האמצעים הנחוצים להשגת רמות סיכון מקובלות, המפעיל או הבעלים הראו בבירור כיצד פרקטיקות מומלצות רלוונטיות ושיפוט המבוסס על הנדסה, פרקטיקות מומלצות ועקרונות של גורמים אנושיים וארגוניים נלקחו בחשבון;

(ו) האם האמצעים וההסדרים להחלטה על חירום והתגובה המהירה והיעילה לחירום מוגדרים ומוסברים בבירור;

(ז) כיצד הסדרי המילוט, הפינוי והחילוץ והאמצעים להגבלת ההסלמה של אירוע החירום והפחתת נזקיו לסביבה משולבים באופן הגיוני ושיטתי, תוך התחשבות בתנאי החירום תחתם ככל הנראה ייושמו ההסדרים;

(ח) כיצד הדרישות משולבות בתוכניות התגובה למצבי חירום פנימיים והאם העתק או תיאור מתאים של תוכנית התגובה למצבי חירום פנימיים הוגש לרשות המוסמכת;

(ט) האם מערכת ניהול הבטיחות והסביבה המתוארת בדו"ח על סכנות משמעותיות מתאימה להבטחת הפיקוח על הסיכונים לסכנות משמעותיות בכל אחד מהשלבים של מחזור חיי המתקן, מבטיחה עמידה בתנאי כל ההוראות החוקיות הרלוונטיות, ודואגת לביקורת ויישום המלצות הביקורת;

(י) האם התוכנית לאימות בלתי תלוי מוסברת בבירור.

הוראות עבור מפעילים ובעלים למניעת תאונות גדולות בהתאם לסעיף 19

1. המדינות החברות יודאו כי המפעילים והבעלים:

(א) מקדישים תשומת לב מיוחדת לבדיקת דרישות האמינות, להשלמת כל המערכות הקריטיות לבטיחות ולסביבה ומבססים את מערכות הביקורת והתחזוקה שלהם על השגת הרמה הנדרשת של בטיחות ושלמות סביבתית;

(ב) נוקטים באמצעים מתאימים כדי לוודא באופן סביר ככל שניתן כי לא קיימת דליפה לא מתוכננת של חומרים מסוכנים מהצינורות, מהשסתומים ומהמערכות המיועדות להכלתם הבטוחה. בנוסף, המפעילים והבעלים יודאו כי לא קיימת אפשרות בה כשל בודד של מניעת דליפה יוביל לתאונה גדולה;

(ג) מכינים רשימת מלאי של הציוד הזמין, הבעלות עליו, מיקומו, הובלתו וצורת פריסתו במתקן ושל כל הישויות הרלוונטיות ליישום תוכנית התגובה למצבי חירום פנימיים. רשימת המלאי תזהה את האמצעים הקיימים כדי להבטיח שהציוד והנהלים נשמרים במצב תפעולי;

(ד) מוודאים כי ברשותם מסגרת מתאימה לניטור העמידה בתנאי ההוראות החוקיות הרלוונטיות על ידי שילוב התפקידים להם הם מחויבים על פי חוק ביחס לפיקוח על סכנות משמעותיות והגנה על הסביבה בנוהלי התפעול התקניים שלהם; וגם

(ה) מעניקים תשומת לב מיוחדת למיסוד ויישום של תרבות בטיחות חזקה עם סבירות גבוהה לתפעול בטוח ועקבי, לרבות בנוגע להבטחת שיתוף פעולה עם העובדים באמצעות, בין היתר:

(i) מחויבות מופגנת להיוועצויות תלת צדדית ולפעולות הנבעות מכך;

(ii) עידוד ותגמול דיווח על תאונות ו"כמעט תאונות";

(iii) עבודה יעילה עם נציגי בטיחות נבחרים;

(iv) הגנה על חושפי שחיתויות.

2. המדינות החברות יודאו כי התעשייה משתפת פעולה עם הרשויות המוסמכות לצורך הגדרה ויישום של תוכנית לפיתוח סטנדרטים על פי סדרי עדיפויות, הדרכה וכללים שיישמו את הפרקטיקות המומלצות למניעת תאונה גדולה, ולהגבלת ההשלכות של תאונות גדולות במידה והן מתרחשות בכל זאת.

בחירת מאמת בלתי תלוי ותכנון תוכניות לאימות בלתי תלוי בהתאם לסעיף 17(3)

1. המדינות החברות ידרשו מהמפעיל או מהבעלים לוודא כי התנאים הבאים מתקיימים בנוגע לאי-תלות המאמת במפעיל ובעלים:

(א) התפקיד אינו דורש מהמאמת הבלתי תלוי לבחון כל היבט של גורם קריטי לבטיחות ולסביבה או כל חלק ממתקן או מבאר או מתוכנית של באר בהם היה המאמת מעורב בעבר לפני פעילות האימות או שהאובייקטיביות שלו או שלה עשויים להיפגע;

(ב) המאמת הבלתי תלוי עצמאי במידה מספקת ממערכת ניהול שאחראית, או שהייתה אחראית בעבר על היבט כלשהו של מרכיב המכוסה בתוכנית לאימות הבלתי תלוי או בבדיקת הבאר כדי להבטיח אובייקטיביות בביצוע התפקידים שלו או שלה במסגרת התוכנית.

2. המדינות החברות ידרשו מהמפעיל או מהבעלים לוודא כי התנאים הבאים ימולאו ביחס לתוכנית לאימות בלתי תלוי הקשורה למתקן או לבאר:

(א) המאמת הבלתי תלוי הינו בעל הכשרה טכנית מתאימה, לרבות, במידה וכך נדרש, אנשי צוות בעלי הכשרה וניסיון מתאימים בהיקף מתאים למילוי הדרישות של נקודה 1 לנספח זה;

(ב) המשימות במסגרת התוכנית לאימות הבלתי תלוי מוטלות באופן יחסי על ידי המאמת הבלתי תלוי על אנשי הצוות הכשירים לבצע אותן;

(ג) נקבעו הסדרים מתאימים לזרימת מידע בין המפעיל או הבעלים והמאמת הבלתי תלוי;

(ד) למאמת הבלתי תלוי מוענקת סמכות מתאימה לביצוע תפקידיו ביעילות.

3. שינויים מהותיים יופנו למאמת הבלתי תלוי לצורך אימות נוסף בהתאם לתוכנית לאימות בלתי תלוי, ותוצאות האימות הנוסף זה יועברו לרשות המוסמכת, אם נדרש.

מידע הקשור לסדרי העדיפויות לשיתוף פעולה בין מפעילים ובעלים ורשויות מוסמכות בהתאם לסעיף 19(7)

הנושאים שיש לשקול לצורך קביעת סדרי עדיפויות לפיתוח סטנדרטים והנחיות יעניקו תוקף מעשי למניעת תאונות גדולות וצמצום נזקיהן. נושאים אלו כוללים:

- (א) שיפור שלמות הבאר, ציוד וחסמי הפיקוח על הבאר וניטור יעילותם;
 - (ב) שיפור האמצעי העיקריים למניעת דליפה;
 - (ג) שיפור האמצעים המשניים למניעת דליפה שמגבילים את ההסלמה של תאונה גדולה בשלב ההתחלתי, לרבות פיצוץ הבאר;
 - (ד) קבלת החלטות אמינה;
 - (ה) ניהול ופיקוח על קידוחים עם רמת סיכון משמעותית;;
 - (ו) כשירות המחזיקים בתפקידי מפתח;
 - (ז) ניהול סיכונים יעיל;
 - (ח) הערכת אמינות של מערכות קריטיות לבטיחות ולסביבה;
 - (ט) אינדיקציות ביצוע מרכזיות;
 - (י) שילוב יעיל של מערכות ניהול בטיחות וסביבה בפעילות של מפעילים ובעלים וישויות אחרות המעורבות בקידוחי נפט וגז.
-

מידע שיש לספק בתוכניות תגובה למצבי חירום חיצוניים בהתאם לסעיף 29

תוכניות תגובה למצבי חירום חיצוניים שהוכנו בהתאם לסעיף 29 יכללו, אך לא רק, את הנושאים הבאים:

- (א) שמות ותפקידים של האנשים המוסמכים ליזום נוהלי חירום, ושל האנשים המוסמכים להורות על תגובה למצב חירום חיצוני;
 - (ב) הסדרים לקבלת אזהרה מוקדמת על תאונות גדולות, נהלי וההתראה והתגובה למצבי חירום שקשורים בכך;
 - (ג) הסדרים לתיאום המשאבים הנחוצים ליישום תוכנית התגובה למצבי חירום חיצוניים;
 - (ד) הסדרים למתן סיוע לתגובה למצבי חירום פנימיים;
 - (ה) תיאור מפורט של הסדרי התגובה למצבי חירום חיצוניים;
 - (ו) הסדרים המאפשרים לספק לאנשים ולארגונים העשויים להיפגע מתאונה גדולה מידע וייעוץ מתאימים שקשורים לתאונה;
 - (ז) הסדרים למתן מידע לשירותי חירום של מדינות חברות אחרות ולנציבות במקרה של תאונה גדולה עם אפשרות לתוצאות חוצות גבולות.
 - (ח) הסדרים לצמצום הנזקים לחיות הבר בים ובחוף, לרבות מצבים בהם חיות מכוסות בנפט מגיעות לחוף עוד לפני הדליפה עצמה.
-

פרטים שיש לכלול בהכנת תוכניות תגובה למצבי חירום חיצוניים בהתאם לסעיף 29

1. הרשות או הרשויות האחראיות לתאום התגובה למצבי חירום ידאגו לזמינות הפרטים הבאים:
 - (א) רשימת מלאי של הציוד הזמין, הבעלות עליו, מיקומו, אמצעי התחבורה ומצב הפריסה באתר התאונה הגדולה;
 - (ב) תיאור של האמצעים הקיימים במטרה להבטיח שהציוד והנהלים נשמרים במצב תפעולי;
 - (ג) רשימת מלאי של ציוד בבעלות התעשייה שניתן לקבלו בחירום;
 - (ד) תיאור של ההסדרים הכלליים לתגובה לתאונות גדולות, לרבות כשיריות ותחומי אחריות של כל הצדדים המעורבים והגופים האחראים לשמירה על הסדרים אלה;
 - (ה) אמצעים שמבטיחים כי הציוד, אנשי הצוות והנהלים זמינים ומעודכנים ושקיים היקף מספיק של אנשי צוות מיומנים זמינים בכל עת;
 - (ו) ראיות מבדיקות קודמות של הסביבה והבריאות ביחס לכימיקלים כלשהם שצפוי כי יהוו חומרים מפזרים.
2. תוכניות תגובה למצבי חירום חיצוניים תסברנה בבירור את תפקיד הרשויות, המגיבים החירום, המתאמים ואחרים שפועלים בתגובה למצבי חירום, כך שיובטח שיתוף פעולה בתגובה לתאונות גדולות.
3. ההסדרים יכללו הוראות לתגובה לתאונה גדולה שעשויה לשתק מדינה חברה או לחרוג מגבולותיה על ידי:
 - (א) שיתוף תוכניות תגובה למצבי חירום חיצוניים עם מדינות חברות סמוכות ועם הנציבות;
 - (ב) איחוד ברמה חוצה גבולות של מלאי נכסי התגובה הנמצאים הן בבעלות התעשייה והן בבעלות ציבורית וביצוע כל ההתאמות הנדרשות להתאמה בין הציוד והנהלים של המדינות השכנות ושל המדינות החברות;
 - (ג) נהלים להפעלת "מנגנון ההגנה האזרחית של האיחוד";
 - (ד) הפעלת תרגילים חוצי גבולות של תגובה למצבי חירום חיצוניים.

שיתוף מידע ושקיפות

1. תבנית דיווח הנתונים המשותפת ביחס לאינדיקטורים לסכנה משמעותית תאפשר להשוות את המידע שבידי רשויות מוסמכות ולהשוות את המידע שבידי מפעילים ובעלים אינדיבידואליים.

2. המידע שהרשות המוסמכת והמפעילים והבעלים נדרשים לשתפו יכלול מידע הקשור בנושאים הבאים:

(א) פליטה לא מתוכננת של נפט, גז או חומרים מסוכנים אחרים, בין אם ניצתו ובין אם לאו;

(ב) אובדן שליטה על באר שמחייב הפעלת ציוד לשליטה על באר, או כשל של חסם באר המחייב את החלפתו או את תיקונו;

(ג) כשל של גורם קריטי לבטיחות ולסביבה;

(ד) נזק משמעותי לשלמות המבנית, אובדן של אמצעי הגנה כנגד נזקי שריפה או פיצוץ, או השתחררות של מתקן נייד ממצבו הנייח.

(ה) כלי שיט במסלול התנגשות והתנגשויות בפועל של כלי שיט עם מתקן בים;

(ו) תאונות מסוקים, על מתקנים בים או בסמוך להם;

(ז) כל תאונה קטלנית;

(ח) כל פציעה חמורה של 5 אנשים או יותר באותה תאונה;

(ט) כל פינוי של אנשי צוות;

(י) תקרית סביבתית גדולה.

3. הדוחות השנתיים שהמדינות החברות נדרשות להגיש בהתאם לסעיף 25 יכללו לכל הפחות את המידע הבא:

(א) המספר, הגיל והמיקום של המתקן;

(ב) המספר וסוג הביקורות והחקירות שבוצעו, כל פעולת אכיפה או הרשעה;

(ג) מידע על תקרית בהתאם למערכת הדיווח הרגילה כמוגדר בסעיף 23;

(ד) כל שינוי משמעותי במסגרת הרגולטורית בים;

(ה) הביצוע של קידוחי נפט וגז בים בהקשר של מניעת תאונות גדולות והגבלת התוצאות של תאונות גדולות שמתרחשות בפועל.

4. המידע המפורט בנקודה 2 מורכב ממידע עובדתי וממידע אנליטי בנוגע לקידוחי נפט וגז ועליו להיות חד משמעי. המידע והנתונים הנמסרים יאפשרו השוואה בין ביצועיהם של מפעילים ובעלים שונים במדינה חברה והשוואה בין הביצועים של התעשייה ככללה במדינות החברות.

5. המידע נאסף ומוזכר בנקודה 2 יאפשר למדינות חברות לספק אזהרה מוקדמת לגביי הרעה פוטנציאלית במצב החסמים הקריטיים לבטיחות ולסביבה, ויאפשר להן לבצע פעולות מניעה. המידע יציג גם את היעילות הכוללת של האמצעים והבקרים שיושמו על ידי מפעילים ובעלים אינדיבידואלים והתעשייה בכללה, ובמיוחד אלו המשמים למניעת תאונות גדולות ולמזעור סיכונים לסביבה.

6. בכדי לעמוד בדרישות של סעיף 24 תפוח תבנית מופשטת שתאפשר את פרסום הנתונים הרלוונטיים בהתאם לנקודה 2 של נספח זה ואת הכנת הדוחות בהתאם לסעיף 25, באופן שיהיה נגיש בקלות לציבור ויקדם את ההשוואה חוצת הגבולות של הנתונים.

הצהרת הנציבות

1. הנציבות מצהירה על כך שבמסגרת סעיפים 3, 5 לסעיף 41, מספר מדינות חברות פטורות חלקית מההתחייבות להחליף את הדירקטיבה ומתייחסת להקלות אלו ככאלו שלא מהוות תקדים העלול לפגום בשלמות חוקי האיחוד.

2. הנציבות מציינת כי מדינות חברות יכולות לבחור שלא להחליף ולהחיל את סעיף 20 של הדירקטיבה עקב החוסר הנוכחי של חברה כלשהי הרשומה באזור השיפוט שלהן ושמקיימת פעילויות בים מחוץ לטריטוריה של האיחוד.

בכדי להבטיח את יעילות האכיפה של דירקטיבה זו, הנציבות מדגישה כי היא מטילה על מדינות חברות אלו את החובה לוודא כי חברות שכבר רשומות בתוכן אינן עוקפות את מטרותיה של דירקטיבה זו על ידי הרחבת המטרות העסקיות שלהן כך שיקללו פעילויות בים ללא הודעה על הרחבה זו לרשויות הלאומיות המוסמכות באופן שיאפשר להן לנקוט בצעדים הנחוצים להבטחת יישום מלא של סעיף 20.

הנציבות תנקוט באמצעים הנחוצים נגד כל עקיפה שתובא לידיעתה.

DIRECTIVE 2013/30/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL
of 12 June 2013
on safety of offshore oil and gas operations and amending Directive 2004/35/EC
(Text with EEA relevance)

THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Article 192(1) thereof,

Having regard to the proposal from the European Commission,

After transmission of the draft legislative act to the national parliaments,

Having regard to the opinion of the European Economic and Social Committee ⁽¹⁾,

After consulting the Committee of the Regions,

Acting in accordance with the ordinary legislative procedure ⁽²⁾,

Whereas:

(1) Article 191 of the Treaty on the Functioning of the European Union establishes the objectives of preserving, protecting and improving the quality of the environment and the prudent and rational utilisation of natural resources. It creates an obligation for all Union action to be supported by a high level of protection based on the precautionary principle, and on the principles that preventive action needs to be taken, that environmental damage needs as a matter of priority to be rectified at source and that the polluter must pay.

(2) The objective of this Directive is to reduce as far as possible the occurrence of major accidents relating to offshore oil and gas operations and to limit their consequences, thus increasing the protection of the marine environment and coastal economies against pollution, establishing minimum conditions for safe offshore exploration and exploitation of oil and gas and limiting possible disruptions to Union indigenous energy production, and to improve the response mechanisms in case of an accident.

(3) This Directive should apply not only to future offshore oil and gas installations and operations but, subject to transitional arrangements, also to existing installations.

(4) Major accidents relating to offshore oil and gas operations are likely to have devastating and irreversible consequences on the marine and coastal environment as well as significant negative impacts on coastal economies.

(5) Accidents relating to offshore oil and gas operations, in particular the accident in the Gulf of Mexico in 2010, have raised public awareness of the risks involved in offshore oil and gas operations and have prompted a review of policies aimed at ensuring the safety of such operations. The Commission launched a review of offshore oil and gas operations and expressed its initial views on the safety thereof in its Communication 'Facing the challenge of the safety of offshore oil and gas activities' on 13 October 2010. The European Parliament adopted resolutions on the topic on 7 October 2010 and 13 September 2011. Energy Ministers of the Member States expressed their views in the Conclusions of the Council of 3 December 2010.

(6) The risks relating to major offshore oil or gas accidents are significant. By reducing the risk of pollution of offshore waters, this Directive should therefore contribute to ensuring the protection of the marine environment and in particular to achieving or maintaining good environmental status by 2020 at the latest, an objective set out in Directive 2008/56/EC of the European Parliament and the Council of 17 June 2008 establishing a framework for community action in the field of marine environmental policy (Marine Strategy Framework Directive) ⁽³⁾.

(7) Directive 2008/56/EC aims to address, as one of its central purposes, the cumulative impacts from all activities on the marine environment, and is the environmental pillar of the Integrated Maritime Policy. That policy is relevant to offshore oil and gas operations as it requires the linking of particular concerns from each economic sector with the general aim of ensuring a comprehensive understanding of the oceans, seas and coastal areas, with the objective of developing a coherent approach to the seas taking into account all economic, environmental and social aspects through the use of maritime spatial planning and marine knowledge.

⁽¹⁾ OJ C 143, 22.5.2012, p. 125.

⁽²⁾ Position of the European Parliament of 21 May 2013 (not yet published in the Official Journal) and decision of the Council of 10 June 2013.

⁽³⁾ OJ L 164, 25.6.2008, p. 19.

- (8) Offshore oil and gas industries are established in a number of regions of the Union, and there are prospects for new regional developments in offshore waters of Member States, with technological developments allowing for drilling in more challenging environments. Production of offshore oil and gas is a significant element in security of the Union's energy supply.
- (9) The existing divergent and fragmented regulatory framework applying to safety of offshore oil and gas operations in the Union and current industry safety practices do not provide a fully adequate assurance that the risk of offshore accidents is minimised throughout the Union, and that in the event of an accident occurring in offshore waters of Member States, the most effective response would be deployed in a timely manner. Under existing liability regimes, the party responsible may not always be clearly identifiable and may not be able, or liable, to pay all the costs to remedy the damage it has caused. The party responsible should always be clearly identifiable before offshore oil and gas operations are commenced.
- (10) Pursuant to Directive 94/22/EC of the European Parliament and of the Council of 30 May 1994 on the conditions for granting and using authorizations for the prospecting, exploration and production of hydrocarbons ⁽¹⁾ offshore oil and gas operations in the Union may be carried out subject to obtaining an authorisation. In this context the licensing authority is required to consider the technical and financial risks, and where appropriate, the previous record of responsibility, of applicants seeking exclusive exploration and production licences. There is the need to ensure that when examining the technical and financial capability of the licensee the licensing authority thoroughly examine also its capability for ensuring continued safe and effective operations under all foreseeable conditions. When assessing the financial capability of entities applying for authorisation pursuant to Directive 94/22/EC, Member States should verify that such entities have provided appropriate evidence that adequate provisions have been or are to be made to cover liabilities deriving from major accidents.
- (11) There is a need to clarify that holders of authorisations for offshore oil and gas operations pursuant to Directive 94/22/EC are also the liable 'operators' within the meaning of Directive 2004/35/EC of the European Parliament and the Council of 21 April 2004 on environmental liability with regard to the prevention and remedying of environmental damage ⁽²⁾, and should not delegate their responsibilities in this regard to third parties contracted by them.
- (12) While general authorisations pursuant to Directive 94/22/EC guarantee to the licensees exclusive rights for exploring for or producing oil or gas within a given licensed area, offshore oil and gas operations within that area should be subject to continuous expert regulatory oversight by Member States in order to ensure there are effective controls in place for preventing major accidents, and limiting their impacts to persons, the environment, and security of energy supply.
- (13) Offshore oil and gas operations should be conducted only by operators appointed by licensees or licensing authorities. The operator can be a third party or the licensee or one of the licensees depending on commercial arrangements or national administrative requirements. The operator should always be the entity with the primary responsibility for safety of operations and should be at all times competent to act in that regard. That role differs depending on the particular stage of activities covered by the licence. The operator's role is therefore to operate a well at the exploration stage and to operate a production installation at the production stage. It should be possible for the operator of a well at the exploration stage and the operator of a production installation to be the same entity for a given licensed area.
- (14) Operators should reduce the risk of a major accident as low as reasonably practicable, to the point where the cost of further risk reduction would be grossly disproportionate to the benefits of such reduction. The reasonable practicability of risk reduction measures should be kept under review in the light of new knowledge and technology developments. In assessing whether the time, cost and effort would be grossly disproportionate to the benefits of further reducing the risk, regard should be had to best practice risk levels compatible with the operations being conducted.
- (15) It is important to ensure that the public is given early and effective opportunity to participate in the decision-making relating to operations that can potentially have significant effects on the environment in the Union. This policy is in line with the Union's international commitments, such as the UN/ECE Convention on Access to Information, Public Participation in Decision-Making and Access to Justice in Environmental Matters ⁽³⁾ (the Aarhus Convention). Article 6 of the Aarhus Convention provides for public participation in decisions on the specific activities listed in Annex I thereto and on activities not listed there which may have a significant effect on the environment. Article 7 of the Aarhus Convention requires public participation concerning plans and programmes relating to the environment.

⁽¹⁾ OJ L 164, 30.6.1994, p. 3.

⁽²⁾ OJ L 143, 30.4.2004, p. 56.

⁽³⁾ OJ L 124, 17.5.2005, p. 4.

- (16) Relevant requirements exist in Union legal acts in relation to the development of plans and projects, in particular in Directive 2001/42/EC of the European Parliament and of the Council of 27 June 2001 on the assessment of the effects of certain plans and programmes on the environment ⁽¹⁾, Directive 2003/35/EC of the European Parliament and of the Council of 26 May 2003 providing for public participation in respect of the drawing up of certain plans and programmes relating to the environment ⁽²⁾, Directive 2011/92/EU of the European Parliament and of the Council of 13 December 2011 on the assessment of the effects of certain public and private projects on the environment ⁽³⁾ and Directive 2012/18/EU of the European Parliament and of the Council of 4 July 2012 on the control of major-accident hazards involving dangerous substances ⁽⁴⁾. However, not all exploratory offshore oil and gas operations are covered by existing Union requirements on public participation. This applies in particular to the decision-making that aims or could lead to exploration operations being commenced from a non-production installation. However, such exploration operations may in some circumstances potentially have significant effects on the environment and the decision-making should therefore be the subject of public participation as required under the Aarhus Convention.
- (17) Within the Union, there are already examples of good standards in national regulatory practices relating to offshore oil and gas operations. However, these are inconsistently applied throughout the Union and no Member State has yet incorporated all of the best regulatory practices in its legislation for preventing major accidents or limiting the consequences for human life and health, and for the environment. Best regulatory practices are necessary to deliver effective regulation which secures the highest safety standards and protects the environment, and can be achieved, *inter alia*, by integrating related functions into a competent authority that may draw resources from one or more national bodies.
- (18) In accordance with Council Directive 92/91/EEC of 3 November 1992 concerning the minimum requirements for improving the safety and health protection of workers in the mineral-extracting industries through drilling (eleventh individual Directive within the meaning of Article 16(1) of Directive 89/391/EEC) ⁽⁵⁾, workers and/or their representatives should be consulted on matters relating to safety and health at work and be allowed to take part in discussions on all questions relating to safety and health at work. In addition, best practice in the Union is for consultation mechanisms to be formally established by Member States on a tripartite basis comprising the competent authority, operators and owners, and worker representatives. An example of such formal consultation is the International Labour Organisation Tripartite Consultation (International Labour Standards) Convention, 1976 (No 144).
- (19) Member States should ensure that the competent authority is legally empowered and adequately resourced to be capable of taking effective, proportionate and transparent enforcement action, including where appropriate cessation of operations, in cases of unsatisfactory safety performance and environmental protection by operators and owners.
- (20) The independence and objectivity of the competent authority should be ensured. In this regard, experience gained from major accidents shows clearly that the organisation of administrative competences within a Member State can prevent conflicts of interest by a clear separation between regulatory functions and associated decisions relating to offshore safety and the environment, and to the regulatory functions relating to the economic development of offshore natural resources including licensing and revenues management. Such conflicts of interest are best prevented by a complete separation of the competent authority from the functions relating to the economic development of offshore natural resources.
- (21) However, complete separation of the competent authority from economic development of offshore natural resources may be disproportionate where there is a low level of offshore oil and gas operations in a Member State. In such a case, the Member State concerned would be expected to make the best alternative arrangements to secure the independence and objectivity of the competent authority.
- (22) Specific legislation is needed to address the major hazards relating to the offshore oil and gas industry, specifically in process safety, safe containment of hydrocarbons, structural integrity, prevention of fire and explosion, evacuation, escape and rescue, and limiting environmental impact following a major accident.
- (23) This Directive should apply without prejudice to any requirements under any other Union legal acts, especially in the field of safety and health of workers at work, in particular Council Directive 89/391/EEC of 12 June 1989 on the introduction of measures to encourage improvements in the safety and health of workers at work ⁽⁶⁾ and Directive 92/91/EEC.

⁽¹⁾ OJ L 197, 21.7.2001, p. 30.

⁽²⁾ OJ L 156, 25.6.2003, p. 17.

⁽³⁾ OJ L 26, 28.1.2012, p. 1.

⁽⁴⁾ OJ L 197, 24.7.2012, p. 1.

⁽⁵⁾ OJ L 348, 28.11.1992, p. 9.

⁽⁶⁾ OJ L 183, 29.6.1989, p. 1.

- (24) An offshore regime needs to apply both to operations carried out on fixed installations and to those on mobile installations, and to the lifecycle of exploration and production activities from design to decommissioning and permanent abandonment.
- (25) The best practices currently available for major accident prevention in offshore oil and gas operations are based on a goal-setting approach and on achieving desirable outcomes through thorough risk assessment and reliable management systems.
- (26) According to the best practices in the Union, operators and owners are encouraged to establish effective corporate safety and environmental policies and to give effect to them in a comprehensive safety and environmental management system and emergency response plan. In order to make suitable arrangements for major accident prevention, operators and owners should comprehensively and systematically identify all major accident scenarios relating to all hazardous activities that may be carried out on that installation, including impacts on the environment arising from a major accident. Those best practices also require an assessment of the likelihood and consequences and therefore the risk of major accidents, and also the measures necessary to prevent them and the measures necessary for emergency response, should a major accident nonetheless occur. The risk assessments and arrangements for major accident prevention should be clearly described and compiled in the report on major hazards. The report on major hazards should be complementary to the safety and health document referred to in Directive 92/91/EEC. The workers should be consulted at the relevant stages of the preparation of the report on major hazards. The report on major hazards should have to be thoroughly assessed and accepted by the competent authority.
- (27) In order to maintain the effectiveness of major hazard controls in offshore waters of Member States, the report on major hazards should be prepared and, as necessary, amended in respect of any significant aspect of the lifecycle of a production installation, including design, operation, operations when combined with other installations, relocation of such installation within the offshore waters of the Member State in question, major modifications, and final abandonment. Similarly, the report on major hazards should also be prepared in respect of non-production installations and amended as necessary to take into account significant changes to the installation. No installation should be operated in offshore waters of Member States unless the competent authority has accepted the report on major hazards submitted by the operator or owner. Acceptance by the competent authority of the report on major hazards should not imply any transfer of responsibility for control of major hazards from the operator or the owner to the competent authority.
- (28) Well operations should be undertaken only by an installation which is technically capable of controlling all the foreseeable hazards at the well location, and in respect of which a report on major hazards has been accepted.
- (29) In addition to using a suitable installation, the operator should prepare a detailed design plan and an operating plan pertinent to the particular circumstances and hazards of each well operation. In accordance with best practices in the Union, the operator should provide for independent expert examination of the well design. The operator should send a notification of well plans to the competent authority in sufficient time for the competent authority to take any necessary action in respect of the planned well operation. In this respect, Member States may introduce more stringent national requirements prior to the commencement of a well operation.
- (30) To ensure safety in design and continuous safe operations, the industry is required to follow the best practices defined in authoritative standards and guidance. Such standards and guidance should be updated based on new knowledge and invention to ensure continuous improvement. Operators, owners and competent authorities should collaborate to establish priorities for the creation of new or improved standards and guidance in the light of the Deepwater Horizon accident experience and other major accidents. Having due regard to the established priorities the preparation of new or improved standards and guidance should be commissioned without delay.
- (31) In view of the complexity of offshore oil and gas operations, the implementation of the best practices by the operators and owners requires a scheme of independent verification of safety and environmental critical elements throughout the lifecycle of the installation, including, in the case of production installations, the design stage.
- (32) In so far as mobile offshore drilling units are in transit and are to be considered as ships, they are subject to international maritime conventions, in particular, SOLAS, MARPOL or the equivalent standards of the applicable version of the Code for the construction and equipment of mobile offshore drilling units (MODU Code). Such mobile offshore drilling units when in transit in offshore waters are also subject to Union law concerning port State control and compliance with flag State requirements. This Directive addresses such units when they are stationed in offshore waters for drilling, production or other activities associated with offshore oil and gas operations.

- (33) The report on major hazards should, *inter alia*, take into account risks to the environment, including the impact of climatic conditions and climate change on the long term resilience of the installations. Given that offshore oil and gas operations in one Member State can have significant adverse environmental effects in another Member State, it is necessary to establish and apply specific provisions in accordance with the UN/ECE Convention on Environmental Impact Assessment in a Transboundary Context done at Espoo (Finland), on 25 February 1991. Member States with offshore waters that are inactive in offshore oil and gas operations should appoint contact points in order to facilitate effective cooperation in this regard.
- (34) Operators should notify Member States without delay if a major accident occurs, or may be about to occur, so that the Member State can initiate a response as appropriate. Therefore, operators should include in the notification suitable and sufficient particulars concerning the location, magnitude and nature of the actual or imminent major accident, their own response, and the worst case escalation scenario including transboundary potential.
- (35) In order to ensure effective response to emergencies, operators should prepare internal emergency response plans that are site specific and based on risks and hazard scenarios identified in the report on major hazards, submit them to their competent authority, and maintain such resources as are necessary for prompt execution of those plans when needed. In the case of mobile offshore drilling units, operators need to ensure that the owners' internal emergency response plans for the installation are amended as necessary to be applicable to the specific location and well operation hazards. Such amendments should be included in the notification of well operations. The adequate availability of emergency response resources should be assessed against the capacity to deploy them at the site of an accident. The readiness and effectiveness of emergency response resources should be assured and regularly tested by the operators. Where duly justified, response arrangements are allowed to be reliant on speedily transporting the response equipment such as capping devices, and other resources, from distant locations.
- (36) Best global practice requires licensees, operators and owners to take primary responsibility for controlling the risks they create by their operations, including operations conducted by contractors on their behalf and therefore to establish within a corporate major accident prevention policy the mechanisms and highest level of corporate ownership to implement that policy consistently throughout the organisation in the Union and outside of the Union.
- (37) Responsible operators and owners should be expected to conduct their operations worldwide in accordance with best practices and standards. Consistent application of such best practices and standards should become mandatory within the Union, and it would be desirable for operators and owners registered in the territory of a Member State to apply the corporate major accident prevention policy when operating outside offshore waters of Member States as far as possible within the applicable national legal framework.
- (38) While recognising that it may not be possible to enforce application of the corporate major accident prevention policy outside of the Union, Member States should ensure that operators and owners include their offshore oil and gas operations outside of the Union in their corporate major accident prevention policy documents.
- (39) Information on major accidents in offshore oil and gas operations outside the Union can help in further understanding their potential causes, in promoting learning of key lessons and in further developing the regulatory framework. Therefore, all Member States, including the landlocked Member States and the Member States with offshore waters which do not have offshore oil and gas operations or licensing activities, should require reports on major accidents occurring outside the Union which involve companies registered in their territory, and should share this information at Union level. The reporting requirement should not interfere with emergency response or the legal proceedings relating to an accident. Instead they should focus on the relevance of the accident for further developing the safety of offshore oil and gas operations in the Union.
- (40) Member States should expect operators and owners, in following best practices, to establish effective cooperative relationships with the competent authority, supporting best regulatory practice by the competent authority and to proactively ensure the highest levels of safety, including, where necessary, suspending operations without the competent authority needing to intervene.
- (41) To ensure that no relevant safety concerns are overlooked or ignored, it is important to establish and encourage adequate means for the confidential reporting of those concerns and the protection of whistleblowers. While Member States are not able to enforce rules outside the Union, those means should enable the reporting of concerns of persons involved in offshore oil and gas operations outside the Union.
- (42) The sharing of comparable data between Member States is rendered difficult and unreliable due to the lack of a common data reporting format across all Member States. A common format for the reporting of data by operators

and owners to the Member State would provide transparency of the safety and environmental performance of operators and owners and would provide public access to relevant and Union-wide comparable information on safety of offshore oil and gas operations and would facilitate dissemination lessons learned from major accidents and near misses.

- (43) In order to ensure uniform conditions for sharing information and encouraging transparency of performance of the offshore oil and gas sector, implementing powers should be conferred on the Commission regarding the format and details of information to be shared and to be made publicly available. Those powers should be exercised in accordance with Regulation (EU) No 182/2011 of the European Parliament and of the Council of 16 February 2011 laying down the rules and general principles concerning mechanisms for control by the Member States of the Commission's exercise of implementing powers⁽¹⁾.
- (44) The advisory procedure should be used for the adoption of relevant implementing acts given that those acts are mainly of a mere practical nature. Therefore, the application of the examination procedure would not be justified.
- (45) To facilitate public confidence in the authority and integrity of offshore oil and gas operations in the Union, Member States should provide periodic reports of activity and incidents to the Commission. The Commission should publish reports periodically on levels of Union activity and trends in the safety and environmental performance of the offshore oil and gas sector. Member States should, without delay, inform the Commission, and any other Member State whose territory or offshore waters are affected, as well as the public concerned, of a major accident.
- (46) Experience shows that ensuring the confidentiality of sensitive data is necessary in order to foster an open dialogue between the competent authority and the operator and owner. To that effect the dialogue between operators and owners and all Member States should be based on relevant existing international legal instruments and Union law on access to environmentally relevant information subject to any overriding requirement for safety and environment protection.
- (47) The value of collaboration between offshore authorities has been clearly established by the activities of the North Sea Offshore Authorities Forum and the International Regulators Forum. Similar collaboration has been established across the Union in an expert group, the European Union Offshore Oil and Gas Authorities Group (EUOAG)⁽²⁾, whose task is to promote efficient collaboration between national representatives and the Commission, including disseminating best practices and operational intelligence, establishing priorities for raising standards, and for advising the Commission on regulatory reform.
- (48) Emergency response and contingency planning for major accidents should be made more effective by systematic and planned cooperation between Member States and between Member States and the oil and gas industry, as well as by sharing compatible emergency response assets including expertise. Where appropriate, those responses and planning should also make use of the existing resources and assistance available from within the Union, in particular through the European Maritime Safety Agency ('the Agency'), established by Regulation (EC) No 1406/2002⁽³⁾, and the Union Civil Protection Mechanism, established by the Council Decision 2007/779/EC, Euratom⁽⁴⁾. Member States should also be allowed to request additional assistance from the Agency through the Union Civil Protection Mechanism.
- (49) Pursuant to Regulation (EC) No 1406/2002, the Agency was established for the purpose of ensuring a high, uniform and effective level of maritime safety and prevention of pollution by ships within the Union as well as ensuring a response to marine pollution caused by oil and gas installations.
- (50) In implementing the obligations under this Directive, account should be taken of the fact that marine waters covered by the sovereignty or sovereign rights and jurisdiction of Member States form an integral part of the four marine regions identified in Article 4(1) of Directive 2008/56/EC, namely the Baltic Sea, the North-east Atlantic Ocean, the Mediterranean Sea and the Black Sea. For this reason, the Union should, as a matter of priority, strengthen coordination with third countries that have sovereignty or sovereign rights and jurisdiction over marine waters in such marine regions. Appropriate cooperation frameworks include regional sea conventions, as defined in point 10 of Article 3 of Directive 2008/56/EC.
- (51) In relation to the Mediterranean Sea, in conjunction with this Directive, the necessary actions were undertaken for the Union to accede to the Protocol for the Protection of the Mediterranean Sea against Pollution Resulting from

⁽¹⁾ OJ L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ Commission Decision of 19 January 2012 on setting up of the European Union Offshore Oil and Gas Authorities Group (OJ C 18, 21.1.2012, p. 8).

⁽³⁾ Regulation (EC) No 1406/2002 of the European Parliament and of the Council of 27 June 2002 establishing a European Maritime Safety Agency (OJ L 208, 5.8.2002, p. 1).

⁽⁴⁾ OJ L 314, 1.12.2007, p. 9.

Exploration and Exploitation of the Continental Shelf and the Seabed and its Subsoil ⁽¹⁾ ('the Offshore Protocol') to the Convention for the Protection of the Marine Environment and the Coastal Region of the Mediterranean ('the Barcelona Convention'), which was concluded by Council Decision 77/585/EEC ⁽²⁾.

- (52) The Arctic waters are a neighbouring marine environment of particular importance for the Union, and play an important role in mitigating climate change. The serious environmental concerns relating to the Arctic waters require special attention to ensure the environmental protection of the Arctic in relation to any offshore oil and gas operation, including exploration, taking into account the risk of major accidents and the need for effective response. Member States who are members of the Arctic Council are encouraged to actively promote the highest standards with regard to environmental safety in this vulnerable and unique ecosystem, such as through the creation of international instruments on prevention, preparedness and response to Arctic marine oil pollution, and through building, inter alia, on the work of the Task Force established by the Arctic Council and the existing Arctic Council Offshore Oil and Gas Guidelines.
- (53) National external emergency plans should be based on risk assessment, taking into account the reports on major hazards for the installations stationed in the offshore waters concerned. Member States should take into account the most up-to-date Risk Assessment and Mapping Guidelines for Disaster Management as prepared by the Commission.
- (54) Effective response to emergencies requires immediate action by the operator and owner and close cooperation with Member States' emergency response organisations which coordinate the introduction of additional emergency response resources as the situation develops. Such response should also include a thorough investigation of the emergency which should commence without delay so as to ensure minimum loss of relevant information and evidence. Following an emergency, Member States should draw up appropriate conclusions and take any necessary measures.
- (55) It is crucial that all relevant information, including the technical data and parameters, are available for the later investigation. Member States should ensure that relevant
- data are collected during the offshore oil and gas operations and that in the event of a major accident, relevant data are secured and data collection is intensified appropriately. In this context, Member States should encourage the use of suitable technical means in order to promote the reliability and recording of relevant data and to prevent possible manipulation thereof.
- (56) In order to ensure effective implementation of the requirements of this Directive, effective, proportionate and dissuasive penalties for infringements should be put in place.
- (57) In order to adapt certain Annexes to include additional information which may become necessary in light of technical progress, the power to adopt acts in accordance with Article 290 of the Treaty on the Functioning of the European Union should be delegated to the Commission in respect of amending the requirements in certain Annexes to this Directive. It is of particular importance that the Commission carry out appropriate consultations during its preparatory work, including at expert level. The Commission, when preparing and drawing up delegated acts, should ensure a simultaneous, timely and appropriate transmission of relevant documents to the European Parliament and to the Council.
- (58) The definition of water damage in Directive 2004/35/EC should be amended to ensure that the liability of licensees under that Directive applies to marine waters of Member States as defined in Directive 2008/56/EC.
- (59) Many provisions of this Directive are not relevant for the landlocked Member States, namely Austria, the Czech Republic, Hungary, Luxembourg and Slovakia. It is nonetheless desirable that those Member States promote the principles and high standards existing in Union law for the safety of offshore oil and gas operations in their bilateral contacts with third countries and with relevant international organisations.
- (60) Not all Member States with offshore waters allow for offshore oil and gas operations under their jurisdiction. Those Member States are not engaged in the licensing and prevention of major accidents of such operations. It would therefore be a disproportionate and unnecessary obligation if those Member States had to transpose and implement all provisions of this Directive. However, accidents during offshore oil and gas operations may affect their shores. Therefore, those Member States should, inter alia, be prepared to respond to and investigate major accidents and should cooperate through contact points with other Member States concerned and with relevant third countries.

⁽¹⁾ Council Decision of 17 December 2012 on the accession of the European Union to the Protocol for the Protection of the Mediterranean Sea against pollution resulting from exploration and exploitation of the continental shelf and the seabed and its subsoil (OJ L 4, 9.1.2013, p. 13).

⁽²⁾ OJ L 240, 19.9.1977, p. 1.

(61) Given their geographical location, landlocked Member States are neither engaged in the licensing of, and prevention of major accidents in, offshore oil and gas operations nor are they potentially affected by such accidents in offshore waters of other Member States. Therefore, they should not have to transpose the majority of provisions of this Directive. However, where a company that is active, itself or through subsidiaries, in offshore oil and gas operations outside the Union is registered in a landlocked Member State, that Member State should request that company to provide a report on accidents occurring in such operations, which can be shared at Union level, in order for all the interested parties in the Union to benefit from the experience gained from such accidents.

(62) Apart from the measures introduced by this Directive, the Commission should explore other appropriate means of improving the prevention of major accidents and limiting their consequences.

(63) Operators should ensure they have access to sufficient physical, human and financial resources to prevent major accidents and limit the consequences of such accidents. However, as no existing financial security instruments, including risk pooling arrangements, can accommodate all possible consequences of major accidents, the Commission should undertake further analysis and studies of the appropriate measures to ensure an adequately robust liability regime for damages relating to offshore oil and gas operations, requirements on financial capacity including availability of appropriated financial security instruments or other arrangements. This may include an examination of the feasibility of a mutual compensation scheme. The Commission should submit a report to the European Parliament and to the Council on its findings, accompanied if appropriate, by proposals.

(64) At Union level, it is important that technical standards are complemented by a corresponding legal framework of product safety legislation and that such standards apply to all offshore installations in offshore waters of Member States, and not just non-mobile production installations. The Commission should therefore undertake further analysis of the product safety standards applicable to offshore oil and gas operations.

(65) Since the objective of this Directive, namely establishing minimum requirements for preventing major accidents in offshore oil and gas operations and limiting the consequences of such accidents, cannot be sufficiently achieved by the Member States and can therefore, by reason of the scale and effects of the proposed action, be better achieved at Union level, the Union may adopt measures, in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty on European Union. In accordance with the principle of proportionality, as set

out in that Article, this Directive does not go beyond what is necessary in order to achieve that objective,

HAVE ADOPTED THIS DIRECTIVE:

CHAPTER I

INTRODUCTORY PROVISIONS

Article 1

Subject and scope

1. This Directive establishes minimum requirements for preventing major accidents in offshore oil and gas operations and limiting the consequences of such accidents.

2. This Directive shall be without prejudice to Union law concerning safety and health of workers at work, in particular Directives 89/391/EEC and 92/91/EEC.

3. This Directive shall be without prejudice to Directives 94/22/EC, 2001/42/EC, 2003/4/EC⁽¹⁾, 2003/35/EC, 2010/75/EU⁽²⁾ and 2011/92/EU.

Article 2

Definitions

For the purpose of this Directive:

(1) 'major accident' means, in relation to an installation or connected infrastructure:

(a) an incident involving an explosion, fire, loss of well control, or release of oil, gas or dangerous substances involving, or with a significant potential to cause, fatalities or serious personal injury;

(b) an incident leading to serious damage to the installation or connected infrastructure involving, or with a significant potential to cause, fatalities or serious personal injury;

(c) any other incident leading to fatalities or serious injury to five or more persons who are on the offshore installation where the source of danger occurs or who are engaged in an offshore oil and gas operation in connection with the installation or connected infrastructure; or

⁽¹⁾ Directive 2003/4/EC of the European Parliament and of the Council of 28 January 2003 on public access to environmental information (OJ L 41, 14.2.2003, p. 26).

⁽²⁾ Directive 2010/75/EU of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 on industrial emissions (integrated pollution prevention and control) (OJ L 334, 17.12.2010, p. 17).

(d) any major environmental incident resulting from incidents referred to in points (a), (b) and (c).

For the purposes of determining whether an incident constitutes a major accident under points (a), (b) or (d), an installation that is normally unattended shall be treated as if it were attended;

(2) 'offshore' means situated in the territorial sea, the Exclusive Economic Zone or the continental shelf of a Member State within the meaning of the United Nations Convention on the Law of the Sea;

(3) 'offshore oil and gas operations' means all activities associated with an installation or connected infrastructure, including design, planning, construction, operation and decommissioning thereof, relating to exploration and production of oil or gas, but excluding conveyance of oil and gas from one coast to another;

(4) 'risk' means the combination of the probability of an event and the consequences of that event;

(5) 'operator' means the entity appointed by the licensee or licensing authority to conduct offshore oil and gas operations, including planning and executing a well operation or managing and controlling the functions of a production installation;

(6) 'suitable' means right or fully appropriate, including consideration of proportionate effort and cost, for a given requirement or situation, based on objective evidence and demonstrated by an analysis, comparison with appropriate standards or other solutions used in comparable situations by other authorities or industry;

(7) 'entity' means any natural or legal person or any group of such persons;

(8) 'acceptable', in relation to a risk, means a level of risk for which the time, cost or effort of further reducing it would be grossly disproportionate to the benefits of such reduction. In assessing whether the time, cost or effort would be grossly disproportionate to the benefits of further reducing the risk, regard shall be had to best practice risk levels compatible with the undertaking;

(9) 'licence' means an authorisation for offshore oil and gas operations pursuant to Directive 94/22/EC;

(10) 'licensed area' means the geographical area covered by the licence;

(11) 'licensee' means the holder or joint holders of a licence;

(12) 'contractor' means any entity contracted by the operator or owner to perform specific tasks on behalf of the operator or owner;

(13) 'licensing authority' means the public authority which is responsible for granting authorisations or for monitoring the use of authorisations as provided for in Directive 94/22/EC;

(14) 'competent authority' means the public authority, appointed pursuant to this Directive and responsible for the duties assigned to it in this Directive. The competent authority may be comprised of one or more public bodies;

(15) 'exploration' means drilling into a prospect and all related offshore oil and gas operations necessary prior to production-related operations;

(16) 'production' means offshore extraction of oil and gas from the underground strata of the licensed area including offshore processing of oil and gas and its conveyance through connected infrastructure;

(17) 'non-production installation' means an installation other than an installation used for production of oil and gas;

(18) 'the public' means one or more entities and, in accordance with national legislation or practice, their associations, organisations or groups;

(19) 'installation' means a stationary, fixed or mobile facility, or a combination of facilities permanently inter-connected by bridges or other structures, used for offshore oil and gas operations or in connection with such operations. Installations include mobile offshore drilling units only when they are stationed in offshore waters for drilling, production or other activities associated with offshore oil and gas operations;

- (20) 'production installation' means an installation used for production;
- (21) 'connected infrastructure' means, within the safety zone or within a nearby zone of a greater distance from the installation at the discretion of the Member State:
- (a) any well and associated structures, supplementary units and devices connected to the installation;
 - (b) any apparatus or works on or fixed to the main structure of the installation;
 - (c) any attached pipeline apparatus or works;
- (22) 'acceptance', in relation to the report on major hazards, means the communication in writing by the competent authority to the operator or the owner that the report, if implemented as set out therein, meets the requirements of this Directive. Acceptance does not imply any transfer of responsibility for control of major hazards to the competent authority;
- (23) 'major hazard' means a situation with the potential to result in a major accident;
- (24) 'well operation' means any operation concerning a well that could result in the accidental release of materials that has the potential to lead to a major accident, including the drilling of a well, the repair or modification of a well, the suspension of well operations and the permanent abandonment of a well;
- (25) 'combined operation' means an operation carried out from an installation with another installation or installations for purposes related to the other installation(s) which thereby materially affects the risks to the safety of persons or the protection of the environment on any or all of the installations;
- (26) 'safety zone' means the area within a distance of 500 metres from any part of the installation, established by the Member State;
- (27) 'owner' means an entity legally entitled to control the operation of a non-production installation;
- (28) 'internal emergency response plan' means a plan prepared by the operator or owner pursuant to the requirements of this Directive concerning the measures to prevent escalation or limit the consequences of a major accident relating to offshore oil and gas operations;
- (29) 'independent verification' means an assessment and confirmation of the validity of particular written statements by an entity or an organisational part of the operator or the owner that is not under the control of or influenced by, the entity or the organisational part using those statements;
- (30) 'material change' means:
- (a) in the case of a report on major hazards, a change to the basis on which the original report was accepted including, inter alia, physical modifications, availability of new knowledge or technology and operational management changes;
 - (b) in the case of a notification of well operations or combined operations, a change to the basis on which the original notification was submitted including, inter alia, physical modifications, replacement of one installation with another, availability of new knowledge or technology and operational management changes;
- (31) 'commencement of operations' means the point in time when the installation or connected infrastructure is involved for the first time in the operations for which it is designed;
- (32) 'oil spill response effectiveness' means the effectiveness of spill response systems in responding to an oil spill, on the basis of an analysis of the frequency, duration, and timing of environmental conditions that would preclude a response. The assessment of oil spill response effectiveness is to be expressed as a percentage of time that such conditions are not present and is to include a description of the operating limitations placed on the installations concerned as a result of that assessment;
- (33) 'safety and environmental critical elements' means parts of an installation, including computer programmes, the purpose of which is to prevent or limit the consequences of a major accident, or the failure of which could cause or contribute substantially to a major accident;
- (34) 'tripartite consultation' means a formal arrangement to enable dialogue and cooperation between the competent authority, operators and owners, and workers' representatives;
- (35) 'industry' means entities that are directly involved in offshore oil and gas operations covered by this Directive or whose activities are closely related to those operations;

- (36) 'external emergency response plan' means a local, national or regional strategy to prevent escalation or limit the consequences of a major accident relating to offshore oil and gas operations using all resources available to the operator as described in the relevant internal emergency response plan, and any supplementary resources made available by the Member States;
- (37) 'major environmental incident' means an incident which results, or is likely to result, in significant adverse effects on the environment in accordance with Directive 2004/35/EC.

CHAPTER II

PREVENTION OF MAJOR ACCIDENTS RELATING TO OFFSHORE OIL AND GAS OPERATIONS

Article 3

General principles of risk management in offshore oil and gas operations

1. Member States shall require operators to ensure that all suitable measures are taken to prevent major accidents in offshore oil and gas operations.
2. Member States shall ensure that operators are not relieved of their duties under this Directive by the fact that actions or omissions leading or contributing to major accidents were carried out by contractors.
3. In the case of a major accident, Member States shall ensure that operators take all suitable measures to limit its consequences for human health and for the environment.
4. Member States shall require operators to ensure that offshore oil and gas operations are carried out on the basis of systematic risk management so that the residual risks of major accidents to persons, the environment and offshore installations are acceptable.

Article 4

Safety and environmental considerations relating to licences

1. Member States shall ensure that decisions on granting or transferring licences to carry out offshore oil and gas operations take into account the capability of an applicant for such a licence to meet the requirements for operations within the framework of the licence as required by the relevant provisions of Union law, in particular this Directive.
2. In particular, when assessing the technical and financial capability of the applicant for a licence, due account shall be taken of the following:

- (a) the risk, the hazards and any other relevant information relating to the licensed area concerned, including, where appropriate, the cost of degradation of the marine environment referred to in point (c) of Article 8(1) of Directive 2008/56/EC;
- (b) the particular stage of offshore oil and gas operations;
- (c) the applicant's financial capabilities, including any financial security, to cover liabilities potentially deriving from the offshore oil and gas operations in question including liability for potential economic damages where such liability is provided for by national law;
- (d) the available information relating to the safety and environmental performance of the applicant, including in relation to major accidents, as may be appropriate to the operations for which the licence was requested.

Before granting or transferring a licence for offshore oil and gas operations, the licensing authority shall consult, where appropriate, the competent authority.

3. Member States shall ensure that the licensing authority does not grant a licence unless it is satisfied with evidence from the applicant that the applicant has made or will make adequate provision, on the basis of arrangements to be decided by Member States, to cover liabilities potentially deriving from the applicant's offshore oil and gas operations. Such provision shall be valid and effective from the start of offshore oil and gas operations. Member State shall require applicants to provide, in an appropriate manner, evidence of technical and financial capacity and any other relevant information relating to the area covered by the licence and the particular stage of offshore oil and gas operations.

Member States shall assess the adequacy of provisions referred to in the first subparagraph in order to establish whether the applicant has sufficient financial resources for the immediate launch and uninterrupted continuation of all measures necessary for effective emergency response and subsequent remediation.

Member States shall facilitate the deployment of sustainable financial instruments and other arrangements to assist applicants for licences in demonstrating their financial capacity pursuant to the first subparagraph.

Member States shall, as a minimum, establish procedures for ensuring prompt and adequate handling of compensation claims including in respect of compensation payments for transboundary incidents.

The Member States shall require the licensee to maintain sufficient capacity to meet their financial obligations resulting from liabilities for offshore oil and gas operations.

4. The licensing authority or the licensee shall appoint the operator. Where the operator is to be appointed by the licensee, the licensing authority shall be notified of the appointment in advance. In such cases, the licensing authority, if necessary in consultation with the competent authority, may object to the appointment of the operator. Where such an objection is raised, the Member States shall require the licensee to appoint a suitable alternative operator or assume the responsibilities of the operator under this Directive.

5. The licensing procedures for offshore oil and gas operations relating to a given licensed area shall be organised in such a way that information collected as a result of exploration can be considered by the Member State prior to production commencing.

6. When assessing the technical and financial capabilities of an applicant for a licence, special attention shall be paid to any environmentally sensitive marine and coastal environments, in particular ecosystems which play an important role in mitigation and adaptation to climate change, such as salt marshes and sea grass beds, and marine protected areas, such as special areas of conservation pursuant to the Council Directive 92/43/EEC of 21 May 1992 on the conservation of natural habitats and of wild fauna and flora⁽¹⁾, special protection areas pursuant to the Directive 2009/147/EC of the European Parliament and of the Council of 30 November 2009 on the conservation of wild birds⁽²⁾, and marine protected areas as agreed by the Union or Member States concerned within the framework of any international or regional agreements to which they are a party.

Article 5

Public participation relating to the effects of planned offshore oil and gas exploration operations on the environment

1. The drilling of an exploration well from a non-production installation shall not be commenced unless the relevant authorities of the Member State have previously ensured that early and effective public participation on the possible effects of planned offshore oil and gas operations on the environment pursuant to other Union legal acts, in particular Directive 2001/42/EC or 2011/92/EU as appropriate, has been undertaken.

2. Where public participation has not been undertaken pursuant to paragraph 1, Member States shall ensure that the following arrangements are made:

(a) the public is informed, whether by public notices or other appropriate means such as electronic media, where it is planned to allow exploration operations;

⁽¹⁾ OJ L 206, 22.7.1992, p. 7.

⁽²⁾ OJ L 20, 26.1.2010, p. 7.

(b) the public concerned is identified, including the public affected or likely to be affected by, or having an interest in, the decision to allow exploration operations, including relevant non-governmental organisations such as those promoting environmental protection, and other relevant organisations;

(c) relevant information about such planned operations is made available to the public including, inter alia, information about the right to participate in decision-making, and to whom comments or questions may be submitted;

(d) the public is entitled to express comments and opinions at a time when all options are open before decisions to allow exploration are taken;

(e) when decisions under point (d) are taken, due account is taken of the results of the public participation; and

(f) the Member State in question promptly informs the public, after examining the comments and opinions expressed by them, about the decisions taken and the reasons therefor and considerations upon which those decisions are based, including information about the public participation process.

Reasonable time-frames shall be provided allowing sufficient time for each of the different stages of public participation.

3. This Article does not apply in respect of areas licensed before 18 July 2013.

Article 6

Offshore oil and gas operations within licensed areas

1. Member States shall ensure that production installations and connected infrastructure are operated only in licensed areas and only by operators appointed for that purpose pursuant to Article 4(4).

2. Member States shall require the licensee to ensure that the operator has the capacity to meet the requirements for specific operations within the framework of the licence.

3. Throughout all offshore oil and gas operations, Member States shall require the licensee to take all reasonable steps to ensure that the operator meets the requirements, carries out its functions and discharges its duties under this Directive.

4. Where the competent authority determines that the operator no longer has the capacity to meet the relevant requirements under this Directive, the licensing authority shall be informed. The licensing authority shall then notify the licensee thereof and the licensee shall assume responsibility for the discharge of the duties concerned and shall, without delay, propose a replacement operator to the licensing authority.

5. Member States shall ensure that operations relating to production and non-production installations are not commenced or continued until the report on major hazards has been accepted by the competent authority in accordance with this Directive.

6. Member States shall ensure that well operations or combined operations are not commenced or continued until the report on major hazards for the installations involved has been accepted in accordance with this Directive. Furthermore, such operations shall not be commenced or continued where a notification of well operations or a notification of combined operations has not been submitted pursuant to point (h) or (i) of Article 11(1) respectively to the competent authority or where the competent authority expresses objections to the content of a notification.

7. Member States shall ensure that a safety zone is established around an installation and that vessels are prohibited from entering or remaining in that safety zone.

However, that prohibition shall not apply to a vessel entering or remaining in the safety zone:

- (a) in connection with the laying, inspection, testing, repair, maintenance, alteration, renewal or removal of any submarine cable or pipeline in or near that safety zone;
- (b) to provide services for or to transport persons or goods to or from any installation in that safety zone;
- (c) to inspect any installation or connected infrastructure in that safety zone under the authority of the Member State;
- (d) in connection with saving or attempting to save life or property;
- (e) owing to stress of weather;
- (f) when in distress; or
- (g) if there is consent from the operator, owner or the Member State in which the safety zone is located.

8. Member States shall establish a mechanism for effective participation in tripartite consultation between the competent authority, operators and owners, and worker representatives in the formulation of standards and policies dealing with major accident prevention.

Article 7

Liability for environmental damage

Without prejudice to the existing scope of liability relating to the prevention and remediation of environmental damage pursuant to Directive 2004/35/EC, Member States shall ensure that the licensee is financially liable for the prevention and remediation of environmental damage as defined in that Directive, caused by offshore oil and gas operations carried out by, or on behalf of, the licensee or the operator.

Article 8

Appointment of the competent authority

1. Member States shall appoint a competent authority responsible for the following regulatory functions:

- (a) assessing and accepting reports on major hazards, assessing design notifications, and assessing notifications of well operations or combined operations, and other similar documents that are submitted to it;
- (b) overseeing compliance by operators and owners with this Directive, including inspections, investigations and enforcement actions;
- (c) advising other authorities or bodies, including the licensing authority;
- (d) making annual plans pursuant to Article 21;
- (e) producing reports;
- (f) cooperating with the competent authorities or contact points pursuant to Article 27.

2. Member States shall at all times ensure the independence and objectivity of the competent authority in carrying out its regulatory functions and particularly in respect of points (a), (b) and (c) of paragraph 1. Accordingly, conflicts of interest shall be prevented between, on the one hand, the regulatory functions of the competent authority and, on the other hand, the regulatory functions relating to the economic development of the offshore natural resources and licensing of offshore oil and gas operations within the Member State and the collection and management of revenues from those operations.

3. In order to achieve the objectives set out in paragraph 2, Member States shall require the regulatory functions of the competent authority to be carried out within an authority that is independent of any of the functions of the Member State relating to the economic development of the offshore natural resources and licensing of offshore oil and gas operations within the Member State and the collection and management of revenues from those operations.

However, where the total number of normally attended installations is below six, the Member State concerned may decide not to apply the first subparagraph. Such a decision shall be without prejudice to its obligations under paragraph 2.

4. Member States shall make available to the public a description of how the competent authority is organised, including why they have established the competent authority in such a way, and how they have ensured that the regulatory functions set out in paragraph 1 are carried out and that the obligations set out in paragraph 2 are complied with.

5. Member States shall ensure that the competent authority has adequate human and financial resources to carry out its duties under this Directive. Those resources shall be commensurate with the extent of offshore oil and gas operations of the Member States.

6. Member States may enter into formal agreements with appropriate Union agencies or other suitable bodies where available for the provision of specialist expertise to support the competent authority in carrying out its regulatory functions. For the purposes of this paragraph a body shall not be deemed suitable where its objectivity may be compromised by conflicts of interest.

7. Member States may establish mechanisms according to which the financial costs to the competent authority in carrying out its duties under this Directive may be recovered from licensees, operators or owners.

8. Where the competent authority is comprised of more than one body, Member States shall make every effort to avoid duplication of regulatory functions between the bodies. Member States may designate one of the constituent bodies as the lead body with responsibility for the coordination of the regulatory functions under this Directive and for reporting to the Commission.

9. Member States shall review the activities of the competent authority and shall take any necessary measures to improve its effectiveness in carrying out the regulatory functions set out in paragraph 1.

Article 9

Functioning of the competent authority

Member States shall ensure that the competent authority:

- (a) acts independently of policies, regulatory decisions or other considerations unrelated to its duties under this Directive;
- (b) makes clear the extent of its responsibilities and the responsibilities of the operator and the owner for the control of major accident risks under this Directive;
- (c) establishes a policy, process and procedures for thorough assessment of reports on major hazards and notifications submitted pursuant to Article 11 as well as for overseeing compliance with this Directive within the jurisdiction of the Member State, including inspection, investigation and enforcement actions;
- (d) makes the policy, process and procedures pursuant to point (c) available to operators and owners and makes summaries thereof available to the public;
- (e) where necessary, prepares and implements coordinated or joint procedures with other authorities in the Member State to undertake the duties under this Directive; and
- (f) bases its policy, organisation and operational procedures on the principles set out in Annex III.

Article 10

Tasks of the European Maritime Safety Agency

1. The European Maritime Safety Agency (EMSA, hereinafter 'Agency') shall provide the Member States and Commission with technical and scientific assistance in accordance with its mandate under Regulation (EC) No 1406/2002.
2. Within the framework of its mandate, the Agency shall:
 - (a) assist the Commission and the affected Member State, on its request, in detecting and monitoring the extent of an oil or gas spill;
 - (b) assist Member States, at their request, with the preparation and execution of external emergency response plans, especially when there are transboundary impacts within and beyond offshore waters of Member States;
 - (c) on the basis of the Member States' external and internal emergency response plans, develop with Member States and operators a catalogue of emergency equipment and services available.

3. The Agency may, if requested:
- (a) assist the Commission in assessing the external emergency response plans of Member States to check whether the plans are in conformity with this Directive;
 - (b) review exercises that focus on testing transboundary and Union emergency mechanisms.

CHAPTER III

PREPARING AND CARRYING OUT OFFSHORE OIL AND GAS OPERATIONS

Article 11

Documents to be submitted for carrying out offshore oil and gas operations

1. Member States shall ensure that the operator or the owner submit to the competent authority the following documents:
- (a) the corporate major accident prevention policy or an adequate description thereof, in accordance with Article 19(1) and (5);
 - (b) the safety and environmental management system applicable to the installation, or an adequate description thereof, in accordance with Article 19(3) and (5);
 - (c) in the case of a planned production installation, a design notification in accordance with the requirements of Annex I, Part 1;
 - (d) a description of the scheme of independent verification in accordance with Article 17;
 - (e) a report on major hazards, in accordance with Articles 12 and 13;
 - (f) in the event of a material change or dismantling of an installation, an amended report on major hazards in accordance with Articles 12 and 13;
 - (g) the internal emergency response plan or an adequate description thereof, in accordance with Articles 14 and 28;
 - (h) in the case of a well operation, a notification of that well operation and information on that well operation in accordance with Article 15;
 - (i) in the case of a combined operation, a notification of combined operations in accordance with Article 16;

- (j) in the case of an existing production installation which is to be moved to a new production location where it is to be operated, a relocation notification in accordance with Annex I, Part 1;

- (k) any other relevant document requested by the competent authority.

2. The documents to be submitted under points (a), (b), (d) and (g) of paragraph 1 shall be included with the report on major hazards required under point (e) of paragraph 1. The corporate major accident prevention policy of an operator of a well shall, where not previously submitted, be included with the notification of well operations to be submitted under point (h) of paragraph 1.

3. The design notification required pursuant to point (c) of paragraph 1 shall be submitted to the competent authority by a deadline set by the competent authority before the intended submission of the report on major hazards for the planned operation. The competent authority shall respond to the design notification with comments to be taken into account in the report on major hazards.

4. Where an existing production installation is to enter or leave the offshore waters of a Member State, the operator shall notify the competent authority in writing prior to the date on which the production installation is due to enter or leave the offshore waters of the Member State.

5. The relocation notification required pursuant to point (j) of paragraph 1 shall be submitted to the competent authority at a stage that is sufficiently early in the proposed development to enable the operator to take into account any matters raised by the competent authority during the preparation of the report on major hazards.

6. Where there is a material change affecting the design notification or the relocation notification prior to the submission of the report on major hazards, the competent authority shall be notified of that change as soon as possible.

7. The report on major hazards required pursuant to point (e) of paragraph 1 shall be submitted to the competent authority by a deadline set by the competent authority that is before the planned commencement of the operations.

Article 12

Report on major hazards for a production installation

1. Member States shall ensure that the operator prepares a report on major hazards for a production installation, to be submitted pursuant to point (e) of Article 11(1). That report shall contain the information specified in Annex I, Parts 2 and 5 and shall be updated whenever appropriate or when so required by the competent authority.

2. Member States shall ensure that workers' representatives are consulted at the relevant stages in the preparation of the report on major hazards for a production installation, and that evidence is provided to this effect in accordance with Annex I, Part 2, point 3.

3. The report on major hazards for a production installation may be prepared in relation to a group of installations, subject to the agreement of the competent authority.

4. Where further information is necessary before a report on major hazards can be accepted, Member States shall ensure that the operator provides, at the request of the competent authority, such information and makes any necessary changes to the submitted report on major hazards.

5. Where modifications are to be made to the production installation that entail a material change, or it is intended to dismantle a fixed production installation, the operator shall prepare an amended report on major hazards, to be submitted pursuant to point (f) of Article 11(1) by a deadline specified by the competent authority, in accordance with Annex I, Part 6.

6. Member States shall ensure that the planned modifications are not brought into use nor any dismantlement commenced until the competent authority has accepted the amended report on major hazards for the production installation.

7. The report on major hazards for a production installation shall be subject to a thorough periodic review by the operator at least every five years or earlier when so required by the competent authority. The results of the review shall be notified to the competent authority.

Article 13

Report on major hazards for a non-production installation

1. Member States shall ensure that the owner prepares a report on major hazards for a non-production installation, to be submitted pursuant to point (e) of Article 11(1). That report shall contain the information specified in Annex I, Parts 3 and 5 and shall be updated whenever appropriate or when so required by the competent authority.

2. Member States shall ensure that workers' representatives are consulted at the relevant stages in the preparation of the report on major hazards for a non-production installation, and that evidence is provided to this effect in accordance with Annex I, Part 3, point 2.

3. Where further information is necessary before a report on major hazards for a non-production installation can be accepted, Member States shall require the owner to provide,

at the request of the competent authority, such information and to make any necessary changes to the submitted report on major hazards.

4. Where modifications are to be made to the non-production installation that entail a material change, or it is intended to dismantle a fixed non-production installation, the owner shall prepare an amended report on major hazards, to be submitted pursuant to point (f) of Article 11(1) by a deadline specified by the competent authority, in accordance with Annex I, Part 6, points 1, 2 and 3.

5. For a fixed non-production installation, Member States shall ensure that the planned modifications are not brought into use nor any dismantlement commenced until the competent authority has accepted the amended report on major hazards for the fixed non-production installation.

6. For a mobile non-production installation, Member States shall ensure that the planned modifications are not brought into use until the competent authority has accepted the amended report on major hazards for the mobile non-production installation.

7. The report on major hazards for a non-production installation shall be subject to a thorough periodic review by the owner at least every five years or earlier when so required by the competent authority. The results of the review shall be notified to the competent authority.

Article 14

Internal emergency response plans

1. Member States shall ensure that operators or owners, as appropriate, prepare internal emergency response plans to be submitted pursuant to point (g) of Article 11(1). The plans shall be prepared in accordance with Article 28 taking into account the major accident risk assessment undertaken during preparation of the most recent report on major hazards. The plan shall include an analysis of the oil spill response effectiveness.

2. In the event that a mobile non-production installation is to be used for carrying out well operations, the internal emergency response plan for the installation shall take into account the risk assessment undertaken during the preparation of the notification of well operations to be submitted pursuant to point (h) of Article 11(1). Where the internal emergency response plan has to be amended due to the particular nature or location of the well, Member States shall ensure that the operator of the well submits the amended internal emergency response plan, or an adequate description thereof, to the competent authority to complement the relevant notification of well operations.

3. In the event that a non-production installation is to be used for carrying out combined operations, the internal emergency response plan shall be amended to cover the combined operations and shall be submitted to the competent authority to complement the relevant notification of the combined operations.

Article 15

Notification of and information on well operations

1. Member States shall ensure that the operator of a well prepares the notification to be submitted pursuant to point (h) of Article 11(1) to the competent authority. It shall be submitted by a deadline set by the competent authority that is before the commencement of the well operation. That notification of well operations shall contain details of the design of the well and the proposed well operations in accordance with Annex I, Part 4. This shall include an analysis of the oil spill response effectiveness.

2. The competent authority shall consider the notification and, if deemed necessary, take appropriate action before the well operations are commenced, which may include prohibiting the operation from being commenced.

3. Member States shall ensure that the operator of the well involves the independent verifier in planning and preparation of a material change to the submitted notification of well operations pursuant to point (b) of Article 17(4) and that it immediately informs the competent authority of any material change to the submitted notification of well operations. The competent authority shall consider those changes and, if deemed necessary, take appropriate action.

4. Member States shall ensure that the operator of the well submits reports of well operations to the competent authority in accordance with the requirements of Annex II. The reports shall be submitted at weekly intervals, starting on the day of commencement of the well operations, or at intervals specified by the competent authority.

Article 16

Notification of combined operations

1. Member States shall ensure that operators and owners involved in a combined operation jointly prepare the notification to be submitted pursuant to point (i) of Article 11(1). The notification shall contain the information specified in Annex I, Part 7. Member States shall ensure that one of the operators concerned submits the notification of combined operations to the competent authority. The notification shall be submitted by a deadline set by the competent authority before combined operations are commenced.

2. The competent authority shall consider the notification and, if deemed necessary, take appropriate action before the combined operations are commenced, which may include prohibiting the operation from being commenced.

3. Member States shall ensure that the operator who submitted the notification informs, without delay, the competent authority of any material change to the submitted notification. The competent authority shall consider those changes and, if deemed necessary, take appropriate action.

Article 17

Independent verification

1. Member States shall ensure that operators and owners establish schemes for independent verification and that they prepare a description of such schemes, to be submitted pursuant to point (d) of Article 11(1) and included within the safety and environmental management system submitted pursuant to point (b) of Article 11(1). The description shall contain the information specified in Annex I, Part 5.

2. The results of the independent verification shall be without prejudice to the responsibility of the operator or the owner for the correct and safe functioning of the equipment and systems under verification.

3. The selection of the independent verifier and the design of schemes for independent verification shall meet the criteria of Annex V.

4. The schemes for independent verification shall be established:

(a) in respect of installations, to give independent assurance that the safety and environmental critical elements identified in the risk assessment for the installation, as described in the report on major hazards, are suitable and that the schedule of examination and testing of the safety and environmental critical elements is suitable, up-to-date and operating as intended;

(b) in respect of notifications of well operations, to give independent assurance that the well design and well control measures are suitable for the anticipated well conditions at all times.

5. Member States shall ensure that operators and owners respond to and take appropriate action based on the advice of the independent verifier.

6. Member States shall require operators and owners to ensure that advice received from the independent verifier pursuant to point (a) of paragraph 4 and records of action taken on the basis of such advice are made available to the competent authority and retained by the operator or the owner for a period of six months after completion of the offshore oil and gas operations to which they relate.

7. Member States shall require operators of wells to ensure that the findings and comments of the independent verifier pursuant to point (b) of paragraph 4 of this Article and their actions in response to those findings and comments are presented in the notification of well operations prepared in accordance with Article 15.

8. For a production installation, the verification scheme shall be in place prior to the completion of the design. For a non-production installation, the scheme shall be in place prior to the commencement of operations in the offshore waters of Member States.

Article 18

Power of the competent authority in relation to operations on installations

Member States shall ensure that the competent authority:

- (a) prohibits the operation or commencement of operations on any installation or any connected infrastructure where the measures proposed in the report on major hazards for the prevention or limiting the consequences of major accidents or notifications of well operations or combined operations submitted pursuant to points (h) or (i) of Article 11(1) respectively are considered insufficient to fulfil the requirements set out in this Directive;
- (b) in exceptional situations and where it considers that safety and environmental protection are not compromised, shortens the time interval required between the submission of the report on major hazards or other documents to be submitted pursuant to Article 11 and the commencement of operations;
- (c) requires the operator to take such proportionate measures as the competent authority considers necessary to ensure compliance with Article 3(1);
- (d) where Article 6(4) applies, takes adequate measures to ensure the continuing safety of operations;
- (e) is empowered to require improvements and, if necessary, prohibit the continued operation of any installation or any part thereof or any connected infrastructure where it is shown by the outcome of an inspection, a determination pursuant to Article 6(4), a periodic review of the report on major hazards submitted pursuant to point (e) of Article 11(1) or by changes to notifications submitted pursuant to Article 11, that the requirements of this Directive are not being fulfilled or there are reasonable concerns about the safety of offshore oil and gas operations or installations.

CHAPTER IV

PREVENTION POLICY

Article 19

Major accident prevention by operators and owners

1. Member States shall require operators and owners to prepare a document setting out their corporate major accident prevention policy which is to be submitted pursuant to point (a) of Article 11(1), and to ensure that it is implemented throughout their offshore oil and gas operations, including by setting up appropriate monitoring arrangements to assure effectiveness of the policy. The document shall contain the information specified in Annex I, Part 8.

2. The corporate major accident prevention policy shall take account of the operators' primary responsibility for, inter alia, the control of risks of a major accident that are a result of its operations and for continuously improving control of those risks so as to ensure a high level of protection at all times.

3. Member States shall ensure that operators and owners prepare a document setting out their safety and environmental management system which is to be submitted pursuant to point (b) of Article 11(1). That document shall include a description of the:

- (a) organisational arrangements for control of major hazards;
- (b) arrangements for preparing and submitting reports on major hazards, and other documents as appropriate, pursuant to this Directive; and
- (c) schemes for independent verification established pursuant to Article 17.

4. Member States shall create opportunities for operators and owners to contribute to mechanisms for effective tripartite consultation established pursuant to Article 6(8). When appropriate, an operator's and owner's commitment to such mechanisms may be outlined in the corporate major accident prevention policy.

5. The corporate major accident prevention policy and the safety and environmental management systems shall be prepared in accordance with Annex I, Parts 8 and 9 and Annex IV. The following conditions shall apply:

- (a) the corporate major accident prevention policy shall be in writing and shall establish the overall aims and arrangements for controlling the risk of a major accident, and how those aims are to be achieved and arrangements put into effect at corporate level;

(b) the safety and environmental management system shall be integrated within the overall management system of the operator or owner and shall include organisational structure, responsibilities, practices, procedures, processes and resources for determining and implementing the corporate major accident prevention policy.

6. Member States shall ensure that operators and owners prepare and maintain a complete inventory of emergency response equipment pertinent to their offshore oil and gas operation.

7. Member States shall ensure that operators and, owners in consultation with the competent authority and making use of the exchanges of knowledge, information and experience provided for in Article 27(1), prepare and revise standards and guidance on best practice in relation to the control of major hazards throughout the design and operational lifecycle of offshore oil and gas operations, and that as a minimum they follow the outline in Annex VI.

8. Member States shall require operators and owners to ensure that their corporate major accident prevention policy document referred to in paragraph 1 also covers their production and non-production installations outside of the Union.

9. Where an activity carried out by an operator or an owner poses an immediate danger to human health or significantly increases the risk of a major accident, Member States shall ensure that the operator or the owner takes suitable measures which may include, if deemed necessary, suspending the relevant activity until the danger or risk is adequately controlled. Member States shall ensure that where such measures are taken, the operator or the owner notifies the competent authority accordingly without delay and no later than 24 hours after taking those measures.

10. Member States shall ensure that, where appropriate, operators and owners take suitable measures to use suitable technical means or procedures in order to promote the reliability of the collection and recording of relevant data and to prevent possible manipulation thereof.

Article 20

Offshore oil and gas operations conducted outside the Union

1. Member States shall require companies registered in their territory and conducting, themselves or through subsidiaries, offshore oil and gas operations outside the Union as licence holders or operators to report to them, on request, the circumstances of any major accident in which they have been involved.

2. In the request for a report pursuant to paragraph 1 of this Article, the relevant Member State shall specify the details of the

information required. Such reports shall be exchanged in accordance with Article 27(1). Member States which have neither a competent authority nor a contact point shall submit the reports received to the Commission.

Article 21

Securing compliance with the regulatory framework for major accident prevention

1. Member States shall ensure that operators and owners comply with the measures established in the report on major hazards and in the plans referred to in the notification of well operations and notification of combined operations, submitted pursuant to points (e), (h) and (i) of Article 11(1) respectively.

2. Member States shall ensure that operators and owners provide the competent authority, or any other persons acting under the direction of the competent authority, with transport to or from an installation or vessel associated with oil and gas operations, including the conveyance of their equipment, at any reasonable time, and with accommodation, meals and other subsistence in connection with the visits to the installations, for the purpose of facilitating competent authority oversight, including inspections, investigations and enforcement of compliance with this Directive.

3. Member States shall ensure that the competent authority develops annual plans for effective oversight, including inspections, of major hazards based on risk management and with particular regard to compliance with the report on major hazards and other documents submitted pursuant to Article 11. The effectiveness of the plans shall be regularly reviewed and the competent authority shall take any necessary measures to improve them.

Article 22

Confidential reporting of safety concerns

1. Member States shall ensure that the competent authority establishes mechanisms:

(a) for confidential reporting of safety and environmental concerns relating to offshore oil and gas operations from any source; and

(b) for investigation of such reports while maintaining the anonymity of the individuals concerned.

2. Member States shall require operators and owners to communicate details of the national arrangements for the mechanisms referred to in paragraph 1 to their employees and contractors connected with the operation and their employees, and to ensure that reference to confidential reporting is included in relevant training and notices.

CHAPTER V

TRANSPARENCY AND SHARING OF INFORMATION*Article 23***Sharing of information**

1. Member States shall ensure that operators and owners provide the competent authority, as a minimum, with the information described in Annex IX.

2. The Commission shall by means of an implementing act determine a common data reporting format and the details of information to be shared. That implementing act shall be adopted in accordance with the advisory procedure referred to in Article 37(2).

*Article 24***Transparency**

1. Member States shall make the information referred to in Annex IX publicly available.

2. The Commission shall by means of an implementing act determine a common publication format that enables easy cross-border comparison of data. That implementing act shall be adopted in accordance with the advisory procedure referred to in Article 37(2). The common publication format shall allow for a reliable comparison of national practices under this Article and Article 25.

*Article 25***Reporting on safety and environmental impact**

1. Member States shall submit an annual report to the Commission containing the information specified in Annex IX, point 3.

2. Member States shall designate an authority to be responsible for exchanging information pursuant to Article 23 and for publication of information pursuant to Article 24.

3. The Commission shall publish an annual report based on the information reported to it by Member States pursuant to paragraph 1.

*Article 26***Investigation following a major accident**

1. Member States shall initiate thorough investigations of major accidents occurring in their jurisdiction.

2. A summary of the findings pursuant to paragraph 1 shall be made available to the Commission either at the conclusion

of the investigation or at the conclusion of legal proceedings as appropriate. The Member States shall make a non-confidential version of the findings publicly available.

3. Member States shall ensure that, following the investigations pursuant to paragraph 1, the competent authority implements any recommendations of the investigation that are within its powers to act.

CHAPTER VI

COOPERATION*Article 27***Cooperation between Member States**

1. Each Member State shall ensure that its competent authority regularly exchanges knowledge, information and experience with other competent authorities, inter alia, through the European Union Offshore Oil and Gas Authorities Group (EUOAG), and that it engages in consultations on the application of relevant national and Union law with the industry, other stakeholders and the Commission.

For Member States without offshore oil and gas operations under their jurisdiction, the information referred to in the first subparagraph shall be received by the contact points appointed pursuant to Article 32(1).

2. Knowledge, information and experience exchanged pursuant to paragraph 1 shall concern, in particular, the functioning of the measures for risk management, major accident prevention, verification of compliance and emergency response relating to offshore oil and gas operations within the Union, as well as outside of the Union where appropriate.

3. Each Member State shall ensure that its competent authority participates in establishing clear joint priorities for the preparation and updating of standards and guidance in order to identify and facilitate the implementation and consistent application of best practices in offshore oil and gas operations.

4. By 19 July 2014, the Commission shall present to the Member States a report on the adequacy of national expert resources for complying with the regulatory functions pursuant to this Directive which, if necessary, shall include proposals for ensuring all Member States have access to adequate expert resources.

5. By 19 July 2016, the Member States shall notify the Commission of the national measures they have in place regarding access to knowledge, assets and expert resources, including formal agreements pursuant to Article 8(6).

CHAPTER VII

EMERGENCY PREPAREDNESS AND RESPONSE*Article 28***Requirements for internal emergency response plans**

1. Member States shall ensure that the internal emergency response plans to be prepared by the operator or the owner in accordance with Article 14 and submitted pursuant to point (g) of Article 11(1) are:

(a) put into action without delay to respond to any major accident or a situation where there is an immediate risk of a major accident; and

(b) consistent with the external emergency response plan referred to in Article 29.

2. Member States shall ensure that the operator and the owner maintain equipment and expertise relevant to the internal emergency response plan in order for that equipment and expertise to be available at all times and to be made available as necessary to the authorities responsible for the execution of the external emergency response plan of the Member State where the internal emergency response plan applies.

3. The internal emergency response plan shall be prepared in accordance with Annex I, Part 10, and updated as a consequence of any material change to the report on major hazards or notifications submitted pursuant to Article 11. Any such updates shall be submitted to the competent authority pursuant to point (g) of Article 11(1) and notified to the relevant authority or authorities responsible for preparing the external emergency response plans for the area concerned.

4. The internal emergency response plan shall be integrated with other measures relating to protection and rescue of personnel from the stricken installation so as to secure a good prospect of personal safety and survival.

*Article 29***External emergency response plans and emergency preparedness**

1. Member States shall prepare external emergency response plans covering all offshore oil and gas installations or connected infrastructure and potentially affected areas within their jurisdiction. Member States shall specify the role and financial obligation of licensees and operators in the external emergency response plans.

2. External emergency response plans shall be prepared by the Member State in cooperation with relevant operators and owners and, as appropriate, licensees and the competent authority, and shall take into account the most up to date version of

the internal emergency response plans of the existing or planned installations or connected infrastructure in the area covered by the external emergency response plan.

3. External emergency response plans shall be prepared in accordance with Annex VII, and shall be made available to the Commission, other potentially affected Member States and the public. When making available their external emergency response plans, the Member States shall ensure that disclosed information does not pose risks to the safety and security of offshore oil and gas installations and their operation and does not harm the economic interests of the Member States or the personal safety and well-being of officials of Member States.

4. Member States shall take suitable measures to achieve a high level of compatibility and interoperability of response equipment and expertise between all Member States in a geographical region, and further afield where appropriate. Member States shall encourage industry to develop response equipment and contracted services that are compatible and interoperable throughout the geographical region.

5. Member States shall keep records of emergency response equipment and services in accordance with Annex VIII, point 1. Those records shall be available to the other potentially affected Member States and the Commission and, on a reciprocal basis, to neighbouring third countries.

6. Member States shall ensure that operators and owners regularly test their preparedness to respond effectively to major accidents in close cooperation with the relevant authorities of the Member States.

7. Member States shall ensure that competent authorities or, where appropriate, contact points develop cooperation scenarios for emergencies. Such scenarios shall be regularly assessed and updated as necessary.

*Article 30***Emergency response**

1. Member States shall ensure that the operator or, if appropriate, the owner notifies without delay the relevant authorities of a major accident or of a situation where there is an immediate risk of a major accident. That notification shall describe the circumstances, including, where possible, the origin, the potential impacts on the environment and the potential major consequences.

2. Member States shall ensure that in the event of a major accident, the operator or the owner takes all suitable measures to prevent its escalation and to limit its consequences. The relevant authorities of the Member States may assist the operator or owner, including with the supply of additional resources.

3. In the course of the emergency response, the Member State shall collect the information necessary for thorough investigation pursuant to Article 26(1).

CHAPTER VIII

TRANSBOUNDARY EFFECTS

Article 31

Transboundary emergency preparedness and response of Member States with offshore oil and gas operations under their jurisdiction

1. Where a Member State considers that a major hazard relating to offshore oil and gas operations that are to take place under its jurisdiction is likely to have significant effects on the environment in another Member State, it shall, prior to the commencement of operations, forward the relevant information to the potentially affected Member State and shall endeavour, jointly with that Member State, to adopt measures to prevent damage.

Member States that consider themselves to be potentially affected may request the Member State in whose jurisdiction the offshore oil and gas operation is to take place, to forward all relevant information to them. Those Member States may jointly assess the effectiveness of the measures, without prejudice to the regulatory functions of the competent authority with jurisdiction for the operation concerned under points (a), (b) and (c) of Article 8(1).

2. The major hazards identified pursuant to paragraph 1 shall be taken into account in internal and external emergency response plans to facilitate joint effective response to a major accident.

3. Where there is a risk of the foreseeable transboundary effects of major accidents affecting third countries, Member States shall, on a reciprocal basis, make information available to the third countries.

4. Member States shall coordinate between themselves measures relating to areas outside of the Union in order to prevent potential negative effects of offshore oil and gas operations.

5. Member States shall regularly test their preparedness to respond effectively to major accidents in cooperation with potentially affected Member States, relevant Union agencies and, on a reciprocal basis, potentially affected third countries. The Commission may contribute to exercises focused on testing transboundary emergency mechanisms.

6. In the event of a major accident, or of an imminent threat thereof, which has or is capable of having transboundary effects, the Member State under whose jurisdiction the situation occurs shall, without delay, notify the Commission and those Member

States or third countries which may be affected by the situation and shall continuously provide information relevant for an effective emergency response.

Article 32

Transboundary emergency preparedness and response of Member States without offshore oil and gas operations under their jurisdiction

1. Member States without offshore oil and gas operations under their jurisdiction shall appoint a contact point in order to exchange information with relevant adjacent Member States.

2. Member States without offshore oil and gas operations under their jurisdiction shall apply Article 29(4) and (7) so as to ensure that adequate response capacity is in place in the event that they are affected by a major accident.

3. Member States without offshore oil and gas operations under their jurisdiction shall coordinate their national contingency planning in the marine environment with other relevant Member States to the extent necessary to ensure the most effective response to a major accident.

4. Where a Member State without offshore oil and gas operations under its jurisdiction is affected by a major accident, it shall:

(a) take all suitable measures, in line with the national contingency planning referred to in paragraph 3;

(b) ensure that any information which is under its control and available within its jurisdiction and which may be relevant for a full investigation of the major accident is provided or made accessible on request to the Member State conducting the investigation pursuant to Article 26.

Article 33

Coordinated approach towards the safety of offshore oil and gas operations at international level

1. The Commission shall, in close cooperation with the Member State and without prejudice to relevant international agreements, promote cooperation with third countries that undertake offshore oil and gas operations in the same marine regions as Member States.

2. The Commission shall facilitate the exchange of information between Member States with offshore oil and gas operations and adjacent third countries with similar operations in order to promote preventive measures and regional emergency response plans.

3. The Commission shall promote high safety standards for offshore oil and gas operations at international level in relevant global and regional fora, including those relating to Arctic waters.

CHAPTER IX

FINAL PROVISIONS

Article 34

Penalties

Member States shall lay down the rules on penalties applicable to infringements of the national provisions adopted pursuant to this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties provided for shall be effective, proportionate and dissuasive. Member States shall notify those provisions to the Commission by 19 July 2015 and shall notify it without delay of any subsequent amendment affecting them.

Article 35

Delegated powers of the Commission

The Commission shall be empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 36 in order to adapt Annexes I, II, VI and VII to include additional information which may become necessary in light of technical progress. Such adaptations shall not result in substantial changes in the obligations laid down in this Directive.

Article 36

Exercise of the delegation

1. The power to adopt delegated acts is conferred on the Commission subject to the conditions laid down in this Article.
2. The power to adopt delegated acts referred to in Article 35 shall be conferred on the Commission for a period of five years from 18 July 2013. The Commission shall draw up a report in respect of the delegation of power no later than nine months before the end of the five-year period. The delegation of power shall be tacitly extended for periods of an identical duration, unless the European Parliament or the Council opposes such extension not later than four months before the end of each period.
3. The delegation of power referred to in Article 35 may be revoked at any time by the European Parliament or by the Council. A decision to revoke shall put an end to the delegation of the power specified in that decision. It shall take effect the day following the publication of the decision in the *Official Journal of the European Union* or at a later date specified therein. It shall not affect the validity of any delegated acts already in force.
4. As soon as it adopts a delegated act, the Commission shall notify it simultaneously to the European Parliament and to the Council.
5. A delegated act adopted pursuant to Article 35 shall enter into force only if no objection has been expressed either by the European Parliament or the Council within a period of two months of notification of that act to the European Parliament and the Council or if, before the expiry of that period, the European Parliament and the Council have both informed the

Commission that they will not object. That period shall be extended by two months at the initiative of the European Parliament or of the Council.

Article 37

Committee procedure

1. The Commission shall be assisted by a committee. That committee shall be a committee within the meaning of Regulation (EU) No 182/2011.
2. Where reference is made to this paragraph, Article 4 of Regulation (EU) No 182/2011 shall apply.

Article 38

Amendment to Directive 2004/35/EC

1. In Article 2(1) of Directive 2004/35/EC, point (b) shall be replaced by the following:

‘(b) “water damage”, which is any damage that significantly adversely affects:

- (i) the ecological, chemical or quantitative status or the ecological potential, as defined in Directive 2000/60/EC, of the waters concerned, with the exception of adverse effects where Article 4(7) of that Directive applies; or
- (ii) the environmental status of the marine waters concerned, as defined in Directive 2008/56/EC, in so far as particular aspects of the environmental status of the marine environment are not already addressed through Directive 2000/60/EC;’.

2. Member States shall bring into force the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with paragraph 1 by 19 July 2015. They shall forthwith inform the Commission thereof.

Article 39

Reports to the European Parliament and to the Council

1. The Commission shall, by 31 December 2014, submit to the European Parliament and to the Council a report on the availability of financial security instruments, and on the handling of compensation claims, where appropriate, accompanied by proposals.
2. The Commission shall, by 19 July 2015, submit to the European Parliament and to the Council a report on its assessment of the effectiveness of the liability regimes in the Union in respect of the damage caused by offshore oil and gas operations. That report shall include an assessment of the appropriateness of broadening liability provisions. The report shall be accompanied, where appropriate, by proposals.

3. The Commission shall examine the appropriateness of bringing certain conduct leading to a major accident within the scope of Directive 2008/99/EC of the European Parliament and of the Council of 19 November 2008 on the protection of the environment through criminal law⁽¹⁾. The Commission shall, by 31 December 2014, submit a report on its findings to the European Parliament and the Council, accompanied, where appropriate, by legislative proposals, subject to appropriate information being made available by Member States.

Article 40

Report and review

1. No later than 19 July 2019, the Commission shall, taking due account of the efforts and experiences of competent authorities, assess the experience of implementing this Directive.

2. The Commission shall submit a report to the European Parliament and to the Council with the result of that assessment. That report shall include any appropriate proposals for amending this Directive.

Article 41

Transposition

1. Member States shall bring into force the laws, regulations, and administrative provisions necessary to comply with this Directive by 19 July 2015.

They shall immediately inform the Commission thereof.

When Member States adopt those measures, they shall contain a reference to this Directive or shall be accompanied by such a reference on the occasion of their official publication. The methods of making such reference shall be laid down by Member States.

2. Member States shall communicate to the Commission the texts of the main measures of national law which they adopt in the field covered by this Directive.

3. By way of derogation from the first subparagraph of paragraph 1 and subject to paragraph 5, Member States with offshore waters that do not have offshore oil and gas operations under their jurisdiction, and which do not plan to license such operations, shall inform the Commission thereof and shall be obliged to bring into force, by 19 July 2015, only those measures which are necessary to ensure compliance with Articles 20, 32 and 34. Such Member States may not license such operations until they have transposed and implemented the remaining provisions of this Directive and have informed the Commission thereof.

4. By way of derogation from the first subparagraph of paragraph 1 and subject to paragraph 5, landlocked Member States shall be obliged to bring into force, by 19 July 2015, only those measures which are necessary to ensure compliance with Article 20.

5. Where, on 18 July 2013, no company conducting operations covered by Article 20 is registered in a Member State falling within paragraph 3 or 4, that Member State shall be obliged to bring into force those measures which are necessary to ensure compliance with Article 20 only as from 12 months following any later registration of such a company in that Member State or by 19 July 2015, whichever is the later.

Article 42

Transitional provisions

1. In relation to owners, operators of planned production installations and operators planning or executing well operations, Member States shall apply the laws, regulations and administrative provisions adopted pursuant to Article 41 by 19 July 2016.

2. In relation to existing installations, Member States shall apply the laws, regulations and administrative provisions adopted pursuant to Article 41 from the date of scheduled regulatory review of risk assessment documentation and no later than by 19 July 2018.

Article 43

Entry into force

This Directive shall enter into force on the twentieth day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

Article 44

Addressees

This Directive is addressed to the Member States.

Done at Strasbourg, 12 June 2013.

For the European Parliament
The President
M. SCHULZ

For the Council
The President
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ OJ L 328, 6.12.2008, p. 28.

ANNEX I

Information to be included in documents submitted to the competent authority pursuant to Article 11**1. INFORMATION TO BE SUBMITTED IN A DESIGN OR RELOCATION NOTIFICATION FOR A PRODUCTION INSTALLATION**

The design notification and the relocation notification for a production installation to be submitted pursuant to points (c) and (j) of Article 11(1) respectively shall contain at least the following information:

- (1) the name and address of the operator of the installation;
- (2) a description of the design process for the production operations and systems, from an initial concept to the submitted design or selection of an existing installation, the relevant standards used, and the design concepts included in the process;
- (3) a description of the selected design concept in relation to the major hazard scenarios for the particular installation and its location, and the primary risk control features;
- (4) a demonstration that the concept contributes to reducing major hazard risks to an acceptable level;
- (5) a description of the installation and the conditions at its intended location;
- (6) a description of any environmental, meteorological and seabed limitations on safe operations, and the arrangements for identifying risks from seabed and marine hazards such as pipelines and the moorings of adjacent installations;
- (7) a description of the types of major hazard operations to be carried out;
- (8) a general description of the safety and environmental management system by which the intended major accident risk control measures are to be maintained in good effect;
- (9) a description of the independent verification schemes and an initial list of safety and environmental critical elements and their required performance;
- (10) where an existing production installation is to be moved to a new location to serve a different production operation, a demonstration that the installation is suitable for the proposed production operation;
- (11) where a non-production installation is to be converted for use as a production installation, a justification demonstrating that the installation is suitable for such conversion.

2. INFORMATION TO BE SUBMITTED IN A REPORT ON MAJOR HAZARDS FOR OPERATION OF A PRODUCTION INSTALLATION

Reports on major hazards for a production installation to be prepared in accordance with Article 12 and submitted pursuant to point (e) of Article 11(1) shall contain at least the following information:

- (1) a description of the account taken of the competent authority's response to the design notification;
- (2) the name and address of the operator of the installation;
- (3) a summary of any worker involvement in the preparation of the report on major hazards;
- (4) a description of the installation and any association with other installations or connected infrastructure, including wells;
- (5) demonstration that all the major hazards have been identified, their likelihood and consequences assessed, including any environmental, meteorological and seabed limitations on safe operations, and that their control measures including associated safety and environmental critical elements are suitable so as to reduce the risk of a major accident to an acceptable level; this demonstration shall include an assessment of oil spill response effectiveness;

- (6) a description of the types of operations with major hazard potential to be carried out, and the maximum number of persons that can be on the installation at any time;
- (7) a description of equipment and arrangements to ensure well control, process safety, containment of hazardous substances, prevention of fire and explosion, protection of the workers from hazardous substances, and protection of the environment from an incipient major accident;
- (8) a description of the arrangements to protect persons on the installation from major hazards, and to ensure their safe escape, evacuation and rescue, and arrangements for the maintenance of control systems to prevent damage to the installation and the environment in the event that all personnel are evacuated;
- (9) relevant codes, standards and guidance used in the construction and commissioning of the installation;
- (10) information, regarding the operator's safety and environmental management system, that is relevant to the production installation;
- (11) an internal emergency response plan or an adequate description thereof;
- (12) a description of the independent verification scheme;
- (13) any other relevant details, for example where two or more installations operate in combination in a way which affects the major hazard potential of either or all installations;
- (14) the information relevant to other requirements under this Directive obtained pursuant to the major accident prevention requirements of Directive 92/91/EEC;
- (15) in respect of operations to be conducted from the installation, any information relating to the prevention of major accidents resulting in significant or serious damage to the environment relevant to other requirements under this Directive, obtained pursuant to Directive 2011/92/EU;
- (16) an assessment of the identified potential environmental effects resulting from the loss of containment of pollutants arising from a major accident, and a description of the technical and non-technical measures envisaged to prevent, reduce or offset them, including monitoring.

3. INFORMATION TO BE SUBMITTED IN A REPORT ON MAJOR HAZARDS FOR A NON-PRODUCTION INSTALLATION

Reports on major hazards for a non-production installation to be prepared in accordance with Article 13 and submitted pursuant to point (e) of Article 11(1) shall contain at least the following information:

- (1) the name and address of the owner;
- (2) a summary of any worker involvement in the preparation of the report on major hazards;
- (3) a description of the installation and, in the case of a mobile installation, a description of its means of transfer between locations, and its stationing system;
- (4) a description of the types of operations with major hazard potential that the installation is capable of performing, and the maximum number of persons that can be on the installation at any time;
- (5) demonstration that all the major hazards have been identified, their likelihood and consequences assessed, including any environmental, meteorological and seabed limitations on safe operations and that their control measures including associated safety and environmental critical elements are suitable so as to reduce the risk of a major accident to an acceptable level; this demonstration shall include an assessment of any oil spill response effectiveness;
- (6) a description of the plant and arrangements to ensure well control, process safety, containment of hazardous substances, prevention of fire and explosion, protection of the workers from hazardous substances, and protection of the environment from a major accident;
- (7) a description of the arrangements to protect persons on the installation from major hazards, and to ensure their safe escape, evacuation and rescue, and arrangements for the maintenance of control systems to prevent damage to the installation and the environment in the event that all personnel are evacuated;

- (8) relevant codes, standards and guidance used in the construction and commissioning of the installation;
- (9) demonstration that all the major hazards have been identified for all operations the installation is capable of performing, and that the risk of a major accident is reduced to an acceptable level;
- (10) a description of any environmental, meteorological and seabed limitations on safe operations, and the arrangements for identifying risks from seabed and marine hazards such as pipelines and the moorings of adjacent installations;
- (11) information, regarding the safety and environmental management system, that is relevant to the non-production installation;
- (12) an internal emergency response plan or an adequate description thereof;
- (13) a description of the independent verification scheme;
- (14) any other relevant details, for example where two or more installations operate in combination in a way which affects the major hazard potential of either or all installations;
- (15) in respect of operations to be conducted from the installation, any information obtained pursuant to Directive 2011/92/EU relating to the prevention of major accidents resulting in significant or serious damage to the environment relevant to other requirements under this Directive;
- (16) an assessment of the identified potential environmental effects resulting from the loss of containment of pollutants arising from a major accident, and a description of the technical and non-technical measures envisaged to prevent, reduce or offset them, including monitoring.

4. INFORMATION TO BE SUBMITTED IN A NOTIFICATION OF WELL OPERATIONS

Notifications of well operations to be prepared in accordance with Article 15 and submitted pursuant to point (h) of Article 11(1) shall contain at least the following information:

- (1) the name and address of the operator of the well;
- (2) the name of the installation to be used and the name and address of the owner or, in the case of a production installation, the contractor undertaking drilling activities;
- (3) details that identify the well and any association with installations and connected infrastructure;
- (4) information on the well work programme, including the period of its operation, details and verification of barriers against loss of well control (equipment, drilling fluids and cement etc.), directional control of the well path, and limitations on safe operations in keeping with the risk management;
- (5) in the case of an existing well, information regarding its history and condition;
- (6) any details concerning safety equipment to be deployed that are not described in the current report on major hazards for the installation;
- (7) a risk assessment incorporating a description of:
 - (a) the particular hazards associated with the well operation including any environmental, meteorological and seabed limitations on safe operations;
 - (b) the subsurface hazards;
 - (c) any surface or subsea operations which introduce simultaneous major hazard potential;
 - (d) suitable control measures;

- (8) a description of the well configuration at the end of operations – i.e. permanently or temporarily abandoned; and whether production equipment has been placed into the well for future use;
- (9) in the case of a modification to a previously submitted notification of well operations, sufficient details to fully update the notification;
- (10) where a well is to be constructed, modified or maintained by means of a non-production installation, additional information as follows:
 - (a) a description of any environmental, meteorological and seabed limitations on safe operations, and arrangements for identifying risks from seabed and marine hazards such as pipelines and the moorings of adjacent installations;
 - (b) a description of environmental conditions that have been taken into account within the internal emergency response plan for the installation;
 - (c) a description of emergency response arrangements including arrangements for responding in cases of environmental incidents that are not described in the report on major hazards; and
 - (d) a description of how the management systems of the operator of the well and the owner are to be coordinated to ensure effective control of major hazards at all times;
- (11) a report with findings of the independent well examination, including a statement by the operator of the well that, after considering the report and findings of independent well examination by the independent verifier, the risk management relating to well design and its barriers to loss of control are suitable for all anticipated conditions and circumstances;
- (12) the information relevant to this Directive obtained pursuant to the major accident prevention requirements of Directive 92/91/EEC;
- (13) in respect of the well operations to be conducted, any information relevant to other requirements under this Directive obtained pursuant to Directive 2011/92/EU relating to the prevention of major accidents resulting in significant or serious damage to the environment.

5. INFORMATION TO BE SUBMITTED RELATING TO A VERIFICATION SCHEME

Descriptions to be submitted pursuant to point (d) of Article 11(1) in relation to schemes of independent verification to be established pursuant to Article 17(1) shall include:

- (a) a statement by the operator or owner, made after considering the report of the independent verifier, that the record of safety critical elements and their scheme of maintenance as specified in the report on major hazards are or will be suitable;
- (b) a description of the verification scheme including the selection of independent verifiers, the means of verification that safety and environmental critical elements and any specified plant in the scheme remain in good repair and condition;
- (c) a description of the means of verification referred to in point (b) that shall include details of the principles that will be applied to carry out the functions under the scheme and to keep the scheme under review throughout the lifecycle of the installation including:
 - (i) the examination and testing of the safety and environmental critical elements by independent and competent verifiers;
 - (ii) verification of the design, standard, certification or other system of conformity of the safety and environmental critical elements;
 - (iii) examination of work in progress;
 - (iv) the reporting of any instances of non-compliance;
 - (v) remedial actions taken by the operator or owner.

6. INFORMATION TO BE PROVIDED IN RESPECT OF A MATERIAL CHANGE TO AN INSTALLATION, INCLUDING REMOVAL OF A FIXED INSTALLATION

Where material changes are to be made to the installation as referred to in Article 12(5) and Article 13(4), the amended report on major hazards incorporating the material changes to be submitted pursuant to point (f) of Article 11(1) shall contain at least the following information:

- (1) the name and address of the operator or the owner;
- (2) a summary of any worker involvement in the preparation of the revised report on major hazards;
- (3) sufficient details to fully update the earlier report on major hazards and associated internal emergency response plan for the installation and to demonstrate major hazard risks are reduced to an acceptable level;
- (4) in the case of taking a fixed production installation out of use:
 - (a) means of isolating all hazardous substances and in the case of wells connected to the installation, the permanent sealing of the wells from the installation and the environment;
 - (b) a description of major hazard risks associated with the decommissioning of the installation to workers and the environment, the total exposed population, and the risk control measures;
 - (c) emergency response arrangements to secure safe evacuation and rescue of personnel and to maintain control systems for preventing a major accident to the environment.

7. INFORMATION TO BE SUBMITTED IN A NOTIFICATION OF COMBINED OPERATIONS

The notification of combined operations to be prepared pursuant to Article 16 and submitted pursuant to point (i) of Article 11(1) shall contain at least the following information:

- (1) the name and address of the operator submitting the notification;
- (2) in the event that other operators or owners are involved in the combined operations their names and addresses, including a confirmation that they agree with the contents of the notification;
- (3) a description, in the form of a bridging document authorised by all parties to the document, of how the management systems for the installations involved in the combined operation will be coordinated so as to reduce the risk of a major accident to an acceptable level;
- (4) a description of any equipment to be used in connection with the combined operation but which is not described in the current report on major hazards for any of the installations involved in the combined operations;
- (5) a summary of the risk assessment carried out by all operators and owners involved in the combined operations, which shall include:
 - (a) a description of any operation during the combined operation which may involve hazards with the potential to cause a major accident on or in connection with an installation;
 - (b) a description of any risk control measures introduced as a result of the risk assessment;
- (6) a description of the combined operation and a programme of work.

8. INFORMATION TO BE SUBMITTED IN RESPECT OF A CORPORATE MAJOR ACCIDENT PREVENTION POLICY

The corporate major accident prevention policy to be prepared in accordance with Article 19(1) and submitted pursuant to point (a) of Article 11(1) shall include but not be limited to:

- (1) the responsibility at corporate board level for ensuring, on a continuous basis, that the corporate major accident prevention policy is suitable, implemented, and operating as intended;
- (2) measures for building and maintaining a strong safety culture with a high likelihood of continuous safe operation;

- (3) the extent and intensity of process auditing;
- (4) measures for rewarding and recognising desired behaviours;
- (5) the evaluation of the company's capabilities and goals;
- (6) measures for maintenance of safety and environmental protection standards as a corporate core value;
- (7) formal command and control systems that include board members and senior management of the company;
- (8) the approach to competency at all levels of the company;
- (9) the extent to which particulars (1)-(8) are applied in the company's offshore oil and gas operations conducted outside the Union.

9. INFORMATION TO BE PROVIDED IN RESPECT OF A SAFETY AND ENVIRONMENTAL MANAGEMENT SYSTEM

The safety and environmental management system to be prepared pursuant to Article 19(3) and submitted pursuant to point (b) of Article 11(1) shall include but not be limited to:

- (1) organisation structure and personnel roles and responsibilities;
- (2) identification and evaluation of major hazards as well as their likelihood and potential consequences;
- (3) integration of environmental impact into major accident risk assessments in the report on major hazards;
- (4) controls of the major hazards during normal operations;
- (5) management of change;
- (6) emergency planning and response;
- (7) limitation of damage to the environment;
- (8) monitoring of performance;
- (9) audit and review arrangements; and
- (10) the measures in place for participating in tripartite consultations and how actions resulting from those consultations are put into effect.

10. INFORMATION TO BE PROVIDED IN AN INTERNAL EMERGENCY RESPONSE PLAN

Internal emergency response plans to be prepared pursuant to Article 14 and submitted pursuant to point (g) of Article 11(1) shall include but not be limited to:

- (1) names and positions of persons authorised to initiate emergency response procedures and the person directing the internal emergency response;
- (2) name or position of the person with responsibility for liaising with the authority or authorities responsible for the external emergency response plan;
- (3) a description of all foreseeable conditions or events which could cause a major accident, as described in the report on major hazards to which the plan is attached;
- (4) a description of the actions that will be taken to control conditions or events which could cause a major accident and to limit their consequences;
- (5) a description of the equipment and the resources available, including for capping any potential spill;

- (6) arrangements for limiting the risks to persons on the installation and the environment, including how warnings are to be given and the actions persons are expected to take on receipt of a warning;
 - (7) in the case of combined operation, arrangements for coordinating escape, evacuation and rescue between the installations concerned, to secure a good prospect of survival for persons on the installations during a major accident;
 - (8) an estimate of oil spill response effectiveness. Environmental conditions to be considered in this response analysis shall include:
 - (i) weather, including wind, visibility, precipitation and temperature;
 - (ii) states, tides, and currents;
 - (iii) presence of ice and debris;
 - (iv) hours of daylight; and
 - (v) other known environmental conditions that might influence the efficiency of the response equipment or the overall effectiveness of a response effort;
 - (9) arrangements for providing early warning of a major accident to the authority or authorities responsible for initiating the external emergency response plan, the type of information which shall be contained in an initial warning and the arrangements for the provision of more detailed information as it becomes available;
 - (10) arrangements for training personnel in the duties they will be expected to carry out, and where necessary coordinating this with external emergency responders;
 - (11) arrangements for coordinating internal emergency response with external emergency response;
 - (12) evidence of prior assessments of any chemicals used as dispersants that have been carried out to minimise public health implications and any further environmental damage.
-

*ANNEX II***Reports of well operations to be submitted pursuant to Article 15(4)**

The reports to be submitted to the competent authority pursuant to Article 15(4) shall contain at least the following information:

- (1) the name and address of the operator of the well;
 - (2) the name of the installation and the name and address of the operator or owner;
 - (3) details that identify the well and any association with installations or connected infrastructure;
 - (4) a summary of the operations undertaken since the commencement of operations or since the previous report;
 - (5) the diameter and true vertical and measured depths of:
 - (a) any hole drilled; and
 - (b) any casing installed;
 - (6) the drilling fluid density at the time of making the report; and
 - (7) in the case of operations relating to an existing well, its current operational state.
-

ANNEX III

Provisions relating to the appointment and functioning of the competent authority pursuant to Articles 8 and 9

1. PROVISIONS RELATING TO MEMBER STATES

- (1) For the purposes of appointing a competent authority responsible for the duties set out in Article 8, Member States shall as a minimum undertake the following:
 - (a) make organisational arrangements which allow for the duties assigned to the competent authority in this Directive to be effectively discharged, including arrangements for regulating safety and environmental protection in an equitable manner;
 - (b) prepare a policy statement describing the aims of oversight and enforcement, and the obligations on the competent authority to achieve transparency, consistency, proportionality and objectivity in its regulation of offshore oil and gas operations.
- (2) Member States shall make the necessary provisions to bring the arrangements in point 1 into effect, including:
 - (a) funding sufficient specialist expertise available internally or by formal agreements with third parties or both in order that the competent authority may inspect and investigate operations, take enforcement action, and to handle reports on major hazards and notifications;
 - (b) where there is reliance on external sources of expertise, funding the preparation of sufficient written guidance and oversight to maintain consistency of approach and to ensure the legally appointed competent authority retains full responsibility under this Directive;
 - (c) funding essential training, communication, access to technology, travel and subsistence of competent authority personnel for the carrying out of their duties, and to facilitate the active cooperation between competent authorities pursuant to Article 27;
 - (d) where appropriate, requiring operators or owners to reimburse the competent authority for the cost of carrying out its duties pursuant to this Directive;
 - (e) funding and encouraging research pursuant to the competent authority's duties under this Directive;
 - (f) providing funding for reports by the competent authority.

2. PROVISIONS RELATING TO THE FUNCTIONING OF THE COMPETENT AUTHORITY

- (1) For the purposes of carrying out its duties pursuant to Article 9 effectively, the competent authority shall prepare:
 - (a) a written strategy that describes its duties, priorities for action i.e. in design and operation of installations, integrity management and in emergency preparedness and response, and how it is organised;
 - (b) operating procedures that describe how it will inspect and enforce the execution of the duties of operators and owners under this Directive, including how it will handle, assess and accept reports on major hazards, handle notifications of well operations and how the intervals between inspection of major hazard risk control measures, including to the environment, for a given installation or activity are to be determined;
 - (c) procedures for carrying out its duties without prejudice to other responsibilities, for example onshore oil and gas operations, and arrangements pursuant to Directive 92/91/EEC;
 - (d) where the competent authority is comprised of more than one body, a formal agreement establishing the necessary mechanisms for joint operation of the competent authority, including senior management oversight and monitoring and reviews, joint planning and inspection, division of responsibilities for handling reports on major hazards, joint investigation, internal communications, and reports to be published jointly externally.

- (2) The detailed procedures for assessment of reports on major hazards shall require all factual information and other particulars required under this Directive to be provided by the operator or the owner. As a minimum the competent authority shall ensure that the requirements for the following information are clearly specified in guidance to operators and owners:
- (a) all foreseeable hazards with the potential to cause a major accident, including to the environment, have been identified, their risks evaluated and measures identified, including emergency responses, to control the risks;
 - (b) the safety and environmental management system is adequately described to demonstrate compliance with this Directive;
 - (c) adequate arrangements have been described for independent verification, and for audit by the operator or owner.
- (3) In undertaking a thorough assessment of reports on major hazards, the competent authority shall ensure that:
- (a) all factual information required is provided;
 - (b) the operator or the owner has identified all reasonably foreseeable major accident hazards that apply to the installation and its functions, together with potential initiating events, and that the methodology and evaluation criteria adopted for major accident risk management are clearly explained, including factors for uncertainty in the analysis;
 - (c) the risk management have taken into consideration all relevant stages in the lifecycle of the installation and have anticipated all foreseeable situations including:
 - (i) how the design decisions described in the design notification have taken account of risk management so as to ensure inherent safety and environmental principles are incorporated;
 - (ii) how well operations are to be conducted from the installation when operating;
 - (iii) how well operations are to be undertaken and temporarily suspended before production is commenced from a production installation;
 - (iv) how combined operations are to be undertaken with other installation;
 - (v) how the decommissioning of the installation will be undertaken;
 - (d) how risk reduction measures identified as part of the risk management are intended to be implemented if necessary to reduce risks to an acceptable level;
 - (e) whether, in determining the necessary measures to achieve acceptable levels of risk, the operator or owner has clearly demonstrated how relevant good practice and judgment based on sound engineering, best management practice, and human and organisational factors principles have been taken into account;
 - (f) whether the measures and arrangements for the detection of, and the rapid and effective response to, an emergency are clearly identified and justified;
 - (g) how escape, evacuation and rescue arrangements and measures to limit escalation of an emergency and reduce its impact on the environment are integrated in a logical and systematic manner, taking account of the likely emergency conditions in which they will be operated;
 - (h) how the requirements are incorporated in the internal emergency response plans and whether a copy or an adequate description of the internal emergency response plan has been submitted to the competent authority;
 - (i) whether the safety and environmental management system described in the report on major hazards is adequate to ensure control of the major hazard risks at each stage of the installation lifecycle, and ensures compliance with all relevant legal provisions, and provides for auditing and implementing audit recommendations;
 - (j) whether the scheme for independent verification is clearly explained.
-

ANNEX IV

Provisions by operators and owners for prevention of major accidents pursuant to Article 19

1. Member States shall ensure that operators and owners:
 - (a) pay particular attention to evaluation of the reliability and integrity requirements of all safety and environmental critical systems and base their inspection and maintenance systems on achieving the required level of safety and environmental integrity;
 - (b) take appropriate measures to ensure as far as reasonably practicable that there is no unplanned escape of hazardous substances from pipelines, vessels and systems intended for their safe confinement. In addition, operators and owners shall ensure that no single failure of a containment barrier can lead to a major accident;
 - (c) prepare an inventory of available equipment, its ownership, location, transport to and mode of deployment at the installation and any entities relevant to the implementation of the internal emergency response plan. The inventory shall identify measures in place to ensure equipment and procedures are maintained in operable condition;
 - (d) ensure they have a suitable framework for monitoring compliance with all relevant statutory provisions by incorporating their statutory duties in respect of major hazards control and environmental protection into their standard operating procedures; and
 - (e) pay particular attention to building and maintaining a strong safety culture with a high likelihood of continuous safe operation, including with regard to securing cooperation of the workers through, inter alia:
 - (i) visible commitment to tripartite consultations and actions arising therefrom;
 - (ii) encouraging and rewarding reporting of accidents and near-misses;
 - (iii) working effectively with elected safety representatives;
 - (iv) protecting whistleblowers.
 2. Member States shall ensure that industry cooperates with competent authorities to establish and implement a priority plan for the development of standards, guidance and rules which will give effect to best practice in major accident prevention, and limitation of consequences of major accidents should they nonetheless occur.
-

ANNEX V

Selection of the independent verifier and the design of schemes for independent verification pursuant to Article 17(3)

1. Member States shall require the operator or owner to ensure the following conditions are fulfilled with regard to the verifier's independence from the operator and the owner:
 - (a) the function does not require the independent verifier to consider any aspect of a safety and environmental critical element or any part of an installation or a well or a well design in which the verifier was previously involved prior to the verification activity or where his or her objectivity might be compromised;
 - (b) the independent verifier is sufficiently independent of a management system which has, or has had, any responsibility for any aspect of a component covered by the scheme for independent verification or well examination so as to ensure objectivity in carrying out his or her functions under the scheme.
 2. Member States shall require the operator or the owner to ensure that, in respect of the scheme for independent verification relating to an installation or a well, the following conditions are fulfilled:
 - (a) the independent verifier has suitable technical competence, including where necessary, suitably qualified and experienced personnel in adequate numbers who fulfil the requirements of point 1 of this Annex;
 - (b) tasks under the scheme for independent verification are appropriately allocated by the independent verifier to personnel qualified to undertake them;
 - (c) suitable arrangements are in place for the flow of information between the operator or owner and the independent verifier;
 - (d) the independent verifier is given suitable authority to be able to carry out the functions effectively.
 3. Material changes shall be referred to the independent verifier for further verification in accordance with the scheme for independent verification, and the outcomes of such further verification shall be communicated to the competent authority, if requested.
-

ANNEX VI

Information relating to priorities for cooperation between operators and owners and competent authorities pursuant to Article 19(7)

The matters to be considered for establishing priorities for the development of standards and guidance shall give practical effect to major accident prevention and limitation of their consequences. The matters shall include:

- (a) improving well integrity, well control equipment and barriers and monitoring their effectiveness;
 - (b) improving primary containment;
 - (c) improving secondary containment that restricts escalation of an incipient major accident, including well blow-outs;
 - (d) reliable decision making;
 - (e) management and supervision of major hazard operations;
 - (f) competency of key post holders;
 - (g) effective risk management;
 - (h) reliability assessment for safety and environmental critical systems;
 - (i) key performance indicators;
 - (j) effectively integrating safety and environmental management systems between operators and owners and other entities involved in oil and gas operations.
-

ANNEX VII

Information to be provided in external emergency response plans pursuant to Article 29

External emergency response plans prepared pursuant to Article 29 shall include but not be limited to:

- (a) names and positions of persons authorised to initiate emergency procedures, and of persons authorised to direct the external emergency response;
 - (b) arrangements for receiving early warning of major accidents, and the associated alert and emergency response procedures;
 - (c) arrangements for coordinating resources necessary to implement the external emergency response plan;
 - (d) arrangements for providing assistance to the internal emergency response;
 - (e) a detailed description of the external emergency response arrangements;
 - (f) arrangements for providing persons and organisations that may be affected by the major accident with suitable information and advice relating to it;
 - (g) arrangements for the provision of information to the emergency services of other Member States and the Commission in the event of a major accident with possible transboundary consequences;
 - (h) arrangements for the mitigation of the negative impacts on wildlife both onshore and offshore including the situations where oiled animals reach shore earlier than the actual spill.
-

ANNEX VIII

Particulars to be included in the preparation of external emergency response plans pursuant to Article 29

1. The authority or authorities responsible for coordinating emergency response shall make the following available:
 - (a) an inventory of available equipment, its ownership, location, means of transport to and mode of deployment at the site of the major accident;
 - (b) a description of the measures in place to ensure equipment and procedures are maintained in operable condition;
 - (c) an inventory of industry-owned equipment that can be made available in an emergency;
 - (d) a description of the general arrangements for responding to major accidents, including competencies and responsibilities of all involved parties and the bodies responsible for maintaining such arrangements;
 - (e) measures to ensure that equipment, personnel and procedures are available and up to date and sufficient members of trained personnel are available at all times;
 - (f) evidence of prior environment and health assessments of any chemicals foreseen for use as dispersants.
 2. External emergency response plans shall clearly explain the role of the authorities, emergency responders, coordinators and other subjects active in emergency response, so that cooperation is ensured in responding to major accidents.
 3. Arrangements shall include provisions for responding to a major accident that potentially overwhelms the Member State or exceeds its boundaries by:
 - (a) sharing external emergency response plans with adjacent Member States and the Commission;
 - (b) compiling at cross-border level the inventories of response assets, both industry and publicly owned and all necessary adaptations to make equipment and procedures compatible between adjacent countries and Member States;
 - (c) procedures for invoking the Union Civil Protection Mechanism;
 - (d) arranging transboundary exercises of external emergency response.
-

ANNEX IX

Sharing of information and transparency

1. The common data reporting format for major hazard indicators shall make it possible to compare information from competent authorities and to compare information from individual operators and owners.
 2. The information to be shared by the competent authority and operators and owners shall include information relating to:
 - (a) unintended release of oil, gas or other hazardous substances, whether or not ignited;
 - (b) loss of well control requiring actuation of well control equipment, or failure of a well barrier requiring its replacement or repair;
 - (c) failure of a safety and environmental critical element;
 - (d) significant loss of structural integrity, or loss of protection against the effects of fire or explosion, or loss of station keeping in relation to a mobile installation;
 - (e) vessels on collision course and actual vessel collisions with an offshore installation;
 - (f) helicopter accidents, on or near offshore installations;
 - (g) any fatal accident;
 - (h) any serious injuries to 5 or more persons in the same accident;
 - (i) any evacuation of personnel;
 - (j) a major environmental incident.
 3. The annual reports to be submitted by Member States pursuant to Article 25 shall contain as a minimum the following information:
 - (a) the number, age and location of installations;
 - (b) the number and type of inspections and investigations carried out, any enforcement actions or convictions;
 - (c) incident data pursuant to the common reporting system required in Article 23;
 - (d) any major change in the offshore regulatory framework;
 - (e) the performance of offshore oil and gas operations in relation to prevention of major accidents and the limiting of consequences of major accidents that do occur.
 4. The information referred to in point 2 shall consist of both factual information and analytical data regarding oil and gas operations, and shall be unambiguous. The information and data provided shall be such that the performance of individual operators and owners can be compared within the Member State and the performance of the industry as a whole can be compared between Member States.
 5. The information collected and assembled referred to in point 2 shall enable Member States to provide advanced warning of potential deterioration of safety and environmentally critical barriers, and shall enable them to take preventive action. The information shall also demonstrate the overall effectiveness of measures and controls implemented by individual operators and owners, and industry as a whole, in particular to prevent major accidents and to minimise risks for the environment.
 6. In order to meet the requirements of Article 24, a simplified format shall be developed to facilitate publication of relevant data pursuant to point 2 of this Annex and preparation of reports pursuant to Article 25 in a way that is easily accessible to the public and facilitates transboundary comparison of data.
-

STATEMENT BY THE COMMISSION

1. The Commission regrets that under paragraphs 3 and 5 of Article 41 some Member States are partially exempted from the obligation to transpose the Directive and considers that such derogations shall not be regarded as a precedent in order not to affect the integrity of EU law.

2. The Commission notes that Member States may use the option not to transpose and apply Article 20 of the Directive because of the current absence of any company registered in their jurisdiction which has offshore activities outside the territory of the Union.

In order to ensure effective enforcement of this Directive, the Commission underlines that it is incumbent on these Member States to ensure that companies already registered with them do not circumvent the aims of the Directive by extending their business objects to include offshore activities without notification of this extension to the competent national authorities so that they can take the necessary steps to ensure full application of Article 20.

The Commission will take all necessary measures against any circumvention which may be brought to its attention.
